

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983-1984

Nr. 21

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

21 SEPTEMBER 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	785
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	787
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	808
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	811
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	812
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	816
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	817
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	819
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	834
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	835
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	835
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	836
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	837
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	840

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 99
van 31 juli 1984
van de heer W. BEYSEN

Ministeriële kabinetten — Samenstelling

Ik durf veronderstellen dat, sinds de installatie van uw kabinet, de personeelssamenstelling van dit kabinet wijzigingen onderging.

Graag vernam ik:

1. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau, uw kabinet reeds hebben verlaten omwille van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen ;
2. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau zijn op uw kabinet nog werkzaam maar hebben tijdens de periode januari 1982-juni 1984, een bevordering in een overheidsdienst bekomen;
3. welke bevorderingsfuncties op niveau 1 en niveau 2 en zoals bedoeld in hogervermelde vragen, worden door leden en ex-leden van uw kabinet. ingenomen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Aanvullend antwoord

Als aanvulling van het op 7 augustus 1984 verstrekt voorlopig antwoord heb ik de eer het geachte lid hierna de gevraagde gegevens mede te delen.

1. Aantal kabinetsleden die het kabinet verlieten omwille van een bevordering of aanstelling in een overheidsdienst :

niveau	1	2	4	4
aantal	1	6	4	3

2. Aantal kabinetsleden, nog werkzaam op het kabinet, die tijdens de periode januari 1982-juni 1984 een bevordering bekwamen in een overheidsdienst :

niveau	1	2	3	4
aantal	2	4	-	-

3. Bevorderingsfuncties in niveaus 1 en 2 ingenomen door leden en ex-leden van het kabinet:

2 inspecteur-generaal;
 2 adjunct-adviseur;
 1 verificateur-accountant;
 1 opsteller eerste klasse.

Vraag nr. 105
van 8 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Technische Commissie voor de Steenkoolnijverheid in Vlaanderen — Werkzaamheden

De Vlaamse Gemeenschap heeft een Technische Commissie voor de Steenkoolnijverheid in Vlaanderen geïnstalleerd, die de Executieve moet toelaten suggesties te doen aan de nationale regering.

De commissie heeft als opdracht advies te geven over :

1. de wijze waarop het produktierendement van KS kan verbeterd worden;
2. de valorisatie van de steenkool in de elektriciteitsproductie door omschakeling van bestaande centrales naar steenkool en de bouw van een technisch goed bestudeerde kolencentrale in Limburg;
3. de afzet in de staalindustrie op langere termijn;
4. de ontwikkeling van de mijntechnologie;
5. de mogelijke diversificatieprojecten en de realisatie ervan.

Kan de Minister mij mededelen:

1. het aantal reeds verleende adviezen, met vermelding van de data en het onderwerp;
2. welke besluiten van de Vlaamse Executieve het gevolg waren van deze adviezen;
3. het aantal vergaderingen (data) en de werkingskosten per vergadering van de commissie?

Antwoord

Op 14 juni 1984 werd de „Technische Commissie voor de Steenkoolnijverheid in Vlaanderen” geïnstalleerd. Na deze installatievergadering kwam de genoemde Commissie tot dusver éénmaal bijeen (5 juli 1984). Een derde bijeenkomst is gepland voor 13 september a.s.

De Commissie heeft tot dusver nog geen adviezen uitgebracht.

De vergaderingen van de Commissie vinden plaats op het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Diensten van de Secretaris-generaal, dat ook instaat voor de werkingskosten van deze bijeenkomsten (eventuele verplaatsingskosten van de leden en kosten voor de bijeenkomsten zelf).

Vraag nr. 107
van 13 augustus 1984
van de heer P. PEETERS

Ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap — Ontbreken van bevorderingsmogelijkheden bij gemis aan kader en organiek reglement

Ik verneem dat er voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nog steeds geen kader noch organiek reglement zou bestaan.

Begrijpelijkerwijze begint dit stilaan tot misnoegdheid te leiden bij de ambtenaren van de Vlaamse administratie die, vaak met veel idealisme, vrijwillig opteerden om van een nationaal ministerie over te komen naar hun Gemeenschapsministerie.

Sedert hun overgang speelden zij immers alle mogelijkheden tot bevordering kwijt, aangezien enerzijds de algemene administratieve diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zouden nalaten hen op de hoogte te brengen van de vacatures van betrekkingen in hun vroegere, nationale ministerie, en aangezien anderzijds voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zelf, nog steeds geen kader noch organiek reglement bestaat.

Kan de geachte Voorzitter, zo de informatie waarover ik beschik juist is, mededelen:

1. waarom er nog steeds geen kader noch organiek reglement bestaat voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
2. wanneer deze er zullen komen;
3. waarom de algemene administratieve diensten nalaten de ambtenaren op de hoogte te houden van hun bevorderingsmogelijkheden in hun voormalig departement, terwijl dit nochtans, volgens de personeelsdiensten van bepaalde nationale departementen, tot hun taak behoort?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen :

- 1-2. Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 30 mei 1984 werd de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vastgesteld. De publikatie is gebeurd in het Belgisch Staatsblad nr. 122 van 26 juni 1984.

Het ontwerp van organiek reglement werd op 8 augustus 1984 voor advies overgemaakt aan de Raad van State.

3. In de veertiende omzendbrief van de Eerste Minister inzake herstructurering van de administratie wordt uitdrukkelijk bepaald dat het departement van herkomst de betrokken Executieve op de hoogte brengt van de bevordering of de verandering van graad van het personeelslid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in het departement van oorsprong. Hieruit volgt logisch de verplichting van de personeelsdiensten van de nationale departementen om de ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, voor zover zij een omwisselingsaanvraag hebben ingediend, in te lichten over hun bevorderingskansen in hun vroeger departement.

Indien het geachte lid over aanwijzingen beschikt waaruit blijkt dat deze procedure niet zou gevolgd zijn, gelieve hij zich te wenden tot de betrokken nationale Minister.

Vraag nr. 108

van 23 augustus 1984

van de heer L. VANVELTHOVEN

Steenkoolnijverheid — Financiering

Aangezien de regering voor de steenkoolnijverheid niet langer de nationale financiering voorziet, dient het Vlaamse Gewest de nodige waarborgen te geven en de nodige maatregelen te treffen voor de verdere financiering, na uitputting van de huidige enveloppe van 31,9 miljard.

Graag vernam ik:

1. wanneer, volgens de Vlaamse Executieve, de huidige nationale financiering een einde zal nemen;
2. welke maatregelen de Vlaamse Executieve reeds heeft getroffen en nog overweegt ten einde de continuïteit van de financiering van KS in de nabije toekomst te waarborgen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting.

Antwoord

Onder voorbehoud van het verplicht advies dat door de Executieve wordt uitgebracht op grond van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, is de huidige financiering van de exploitatiekosten van de NV Kempense Steenkoolmijnen een aangelegenheid die volledig tot de bevoegdheid van de nationale Regering behoort. Ik verwijs dan ook het geachte lid naar de Minister van economische zaken wat het eerste deel van zijn vraag betreft.

Door de wet van 5 maart 1984 en de koninklijke besluiten van 31 maart 1984 betreffende de financieringsmaatschappijen voor de herstructurering van de nationale economische sectoren en houdende oprichting van een Ministerieel Comité voor de nationale sectoren in het Vlaamse Gewest en van een Ministerieel Comité voor de nationale sectoren in het Waalse Gewest werd de regeling vastgelegd voor de financiering van herstructurerings- en investeringsprojecten van ondernemingen in de nationale sectoren in de mate dat de betrokken financiële behoeften de desbetreffende bestaande financieringsenveloppes overschrijden. De vastgelegde regeling voorziet — wat de Vlaamse Executieve betreft — in het verstrekken van adviezen op vraag van ofwel de Ministerraad ofwel elk ander ministerieel comité zoals vereist in de bijzondere wet en de gewone wet tot hervorming der instellingen van 8 en 9 augustus.

Teneinde deze adviezen grondig voor te bereiden heb ik als Gemeenschapsminister van economie, werkgelegenheid en energie op 14 juni 1984 een „Technische studiecmissie voor de Steenkoolnijverheid in Vlaanderen” opgericht.

Vraag nr. 109

van 27 augustus 1984

van de heer P. PEETERS

BRT — Aanwending en kostprijs van de dienstwagens

Op vraag nr. 46 van mevrouw Demeester-De Meyer deelde de geachte Voorzitter onlangs mede dat de BRT over een vloot van 17 dienstwagens beschikt, die naar cilinderinhoud (1 x 3200 cm³, 1 x 2800 cm³,

1 x 2500 cm³, 10 x 2499 cm³-2000 cm³, 2 x 1900 cm³, 2 x 1100 cm³- 1200 cm³) te oordelen wel moeten dienen om gewichtige personen te vervoeren „ ten voordele van” de kijk- en luistergeldbetaler.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. hoeveel de factuurprijs bedraagt van elk der 5 BMW's en van elk der 3 Opels 3,3 D (BTW inbegrepen) en welke ambtenaren ervan gebruik maken voor hun dienstverplaatsingen en verplaatsingen van en naar het werk, en of zij over een chauffeur beschikken;
2. meent de geachte Minister niet dat een zuiniger omspringen met de gelden der kijk- en luistergeldbetaler onze omroep zou sieren?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, de bestuurlijke voogdij uitoefent over de BRT, en derhalve bevoegd is om op de gestelde vraag een antwoord te verstrekken.

De vraag wordt hem voor beschikking toegezonden. De door het geachte lid aangehaalde vraag nummer 46 van mevrouw Demeester-De Meyer, van 11 mei 1983. sloeg op het ministerie en de parastatale diensten van de Vlaamse Gemeenschap, zodat één globaal antwoord werd verstrekt.

Vraag nr. 110 van 3 september 1984 van de heer J. GABRIELS

Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling — Steun Recreatiepark Erperheide te Peer

Volgens welingelichte bronnen heeft het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling steun verleend aan het Recreatiepark Erperheide te Peer.

Kan de Minister me mededelen :

1. hoeveel steun er werd verleend aan dit recreatiepark;
2. wanneer en aan wie deze toelage werd uitbetaald ;
3. of soortgelijke projecten in Vlaanderen van dezelfde toelagen hebben kunnen genieten? Zo ja, welke projecten waren dit?

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft betrekking op de tussenkomst van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling in een individueel dossier.

Dergelijke tussenkomsten worden zonder naamvermelding gepubliceerd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschap.

Het is niet gebruikelijk dat individuele gegevens worden vrijgegeven. Bijgevolg wens ik mijn beleid ter zake af te stemmen op deze principes van de Europese Commissie.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 176 van 16 maart 1984 van de heer A. DE BEUL

Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk — Vertegenwoordiging

In verband met de Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk, horen wij voortdurend klachten alsof de Vlaamse letterkundigen bij deze Stichting niet aan hun trekken zouden komen.

Volgens artikel 5 van de statuten van deze Stichting zullen in het bestuur voor België ten hoogste vier leden worden benoemd. Bovendien heeft de Vlaamse Minister van cultuur het recht een vertegenwoordiger aan te wijzen die alle bestuursvergaderingen met adviserende stem bijwoont.

Graag vernam ik voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983:

1. de namen van de Vlaamse leden van het bestuur;
2. de naam (namen) van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Minister;
3. per bestuursvergadering :
 - a. totaal aantal aanwezigen;
 - b. aantal Vlaamse aanwezigen ;
 - c. aanwezigheid van de vertegenwoordiger van de Vlaamse Minister.

Antwoord

In aansluiting met zijn vraag, laat ik het geachte lid hieronder de gevraagde gegevens geworden zoals ze mij werden meegedeeld door de Stichting ter Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk.

1. De namen van de Vlaamse bestuursleden van de vermelde Stichting :
 - voor 1980 : F. Auwera, H.F. Jespers, B. Decorte, A. Sap, E. van Vliet (maart 1980 was er een bestuursverandering, de heer Auwera werd toen vervangen door de heer Jespers).
 - voor 1981 : B. Decorte, H.F. Jespers, A. Sap, E. van Vliet.
 - voor 1982 : B. Decorte, Mevrouw A. Deprez, A. Sap, J. Weverbergh, H.F. Jespers, E. van Vliet (maart 1982 bestuurswisseling, Mevrouw Deprez kwam in de plaats van de heer Decorte en de heer Weverbergh volgde de heer Sap op).
 - voor 1983 : A. Deprez, H.F. Jespers, E. van Vliet, J. Weverbergh (eind december 1983 kwam de heer E. Willekens in de plaats van de heer Jespers).

2. De Vlaamse Minister van Cultuur werd vertegenwoordigd door :

in 1980: F. Vanderputte en C. de Witte
 in 1981: F. Vanderputte en C. de Witte
 in 1982: F. Vanderputte
 in 1983: F. Vanderputte

3. De aanwezigheid van de bestuursleden op de bestuursvergaderingen situeerde zich als volgt :

Datum	Totaal aantal aanwezigen	Aantal Vlaamse aanwezigen	Aanwezigheid vertegenwoordiger Vlaamse Minister
2 1.02.1980	4	2	1
29.05.1980	6	3	1
28.08.1980	8	3	1
31.10.1980	6	2	2
04.02.1981	7	3	1
16.04.1981	4	2	1
27.08.1981	6	3	
30.10.1981	5	4	
11.03.1982	3	1	1
09.12.1982	6	2	1
24.02.1983	6	3	0
2 1.04.1983	7	3	1
25.08.1983	4	1	
21.12.1983	4	2	1

Vraag nr. 201
van 16 maart 1984
van de heer A. DE BEUL

Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk — Vertegenwoordiging vertalers

Ik verneem dat de vertalingen vervaardigd in opdracht van de Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk, gemaakt worden door free-lance vertalers.

Graag vernam ik van de geachte Minister, voor de periode 1980-1983 :

1. het aantal, en eventueel de namen van Vlaamse, Nederlandse en anderstalige vertalers die in opdracht van genoemde Stichting vertalingen hebben vervaardigd ;
2. de wijze van selectie van deze vertalers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat van de jaren 1980 tot en met 1983 respectievelijk 19, 19, 14 en 12 vertalingen zijn uitgevoerd in opdracht van de Stichting.

Wat het aantal vertalers betreft, stuur ik het geachte lid rechtstreeks een lijst van vertaalde werken die mij door de Stichting Vertaling werd overgemaakt.

In verband met de selectie van vertalers, werkzaam voor de Stichting voor Vertalingen kan iedereen die dat wenst een proefvertaling maken.

Deze proefvertaling, bij voorkeur van een nog niet eerder vertaald verhaal, romanfragment of gedichten wordt vervolgens ter beoordeling doorgestuurd aan de adviseurs, „native speakers” met een uitstekende kennis van het Nederlands. Na vergelijking van de diverse rapporten wordt de vertaler bericht of hij/zij in aanmerking komt als eventuele vertaler voor de Stichting. Bij goedkeuring van de proefvertaling wordt de naam van de vertaler in het kaartstelsel opgenomen, met een aantekening van zijn specialisatie en/of voorkeur (bijvoorbeeld poëzie, experimenteel proza, enz.). Hierbij dient opgemerkt dat niet meer dan 10 à 15 % van de aan de Stichting gestuurde proefvertalingen wordt goedgekeurd. Als voor een Nederlandstalig boek een buitenlandse uitgever gevonden wordt, moet bij de keuze van de vertaler rekening gehouden worden met de specifieke aard van het te vertalen boek, het land (bijvoorbeeld Amerikaans, Engels of Brits Engels), de affiniteit tussen de vertaler en de te vertalen auteur, enz. Een en ander gebeurt dan ook in nauw overleg tussen de auteur, de buitenlandse uitgever, de Stichting en de vertaler

Vraag nr. 202
van 16 maart 1984
van de heer A. DE BEUL

Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk — Werking

De Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk te Amsterdam heeft volgens artikel 2 van haar statuten tot doel:

- „... b) het meer bekendheid geven aan Nederlands letterkundig werk in het buitenland;
- c) het doen vervaardigen van proefvertalingen en/of samenvatten van Nederlands letterkundig werk...”

Graag vernam ik, voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983:

1. op welke wijze meer bekendheid gegeven werd aan letterkundig werk, resp. uit Nederland en uit Vlaanderen ;
2. welke proefvertalingen en samenvattingen van letterkundig werk in opdracht van de Stichting werden vervaardigd.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag en steunend op de gegevens mij verstrekt door de Stichting tot Bevordering van de Vertaling van Nederlands Letterkundig Werk, kan ik het geachte lid hieronder de volgende gegevens bezorgen :

1. Door de Stichting wordt aan buitenlandse uitgever Nederlandstalige belletrische aangeboden.
 - a. De aanbieding geschiedt door:
 - het sturen van het (Engelstalig) tijdschrift „ Writing in Holland and Flanders” aan buitenlandse uitgever, redacteuren van literaire tijdschriften, vertalers van onze literatuur, enz. ;

- het schriftelijk aanbieden van Nederlands-talig werk. De buitenlandse uitgever krijgt van de Stichting het boek in het Nederlands toegestuurd, samen met uitvoerige bibliografische gegevens, eventueel ook krantenknipsels, fragmentvertalingen (meestal Engels, Frans of Duits) en, als het boek al is vertaald (en uitgegeven) in een „grote” taal, een exemplaar van deze uitgave;
- het maken van aanbiedingsreizen in Europa en de VS, voor zover het beperkt budget dat toelaat.
In de periode 1980-1983 werden uitgevers bezocht in de VS, Skandinavië, Spanje, Frankrijk, Engeland;
- het bezoeken van boekenbeurzen o.m. die van Frankfurt, Warschau en de ABA in de VS, die de belangrijkste zijn en waar de Stichting een stand heeft.
Ook de beurzen in Parijs en Londen worden regelmatig bezocht evenals de binnenlandse beurzen in Brussel en Antwerpen.

b. Verdere promotie-middelen :

- de Stichting onderhoudt contacten met de neerlandici extra muros, die regelmatig informatie over nieuwe boeken krijgen toegezonden.
Een aantal van deze neerlandici is ook werkzaam als vertaler en/of promotor van onze literatuur.
Eens per jaar wordt een dergelijke vertaler/promotor (niet per se één van de hierboven gemelde neerlandici) uitgenodigd door de Stichting om de kennis van het Nederlands bij te schaven en contacten te leggen met allerlei personen en instellingen in Nederland en Vlaanderen;
- een belangrijk deel van het werk van de Stichting is het geven van financiële steun aan een buitenlandse uitgave van Nederlandstalig werk. Deze steun bestaat uit het volledig of (tegenwoordig) gedeeltelijk subsidiëren van de vertaalkosten.
Een dergelijke subsidie is voor een buitenlandse uitgever vaak onontbeerlijk, omdat de kosten van het publiceren van een vertaling altijd veel hoger liggen dan van een oorspronkelijk werk. Dat dergelijke steun niet alleen geldt voor de promotie van Nederlandstalig werk, moge o.m. blijken uit de financiële inspanningen die bijvoorbeeld Duitsland, Frankrijk, Finland, Zweden, Noorwegen en Japan leveren om hun literatuur vertaald te krijgen in het buitenland.

De Stichting verstrekt iedereen in het binnen- en buitenland, de gevraagde informatie over Vlaamse en Nederlandse auteurs, geeft adviezen, bijvoorbeeld voor het samenstellen van bloemlezingen, vertegenwoordigers van de Stichting wonen (vertaal-)congressen bij, men bemiddelt bij het uitzenden van auteurs naar buitenlandse literaire

symposia, poëziefestivals, gastdocentschappen in de VS (de zogenaamde „writer in residence“).

2. In verband met het vervaardigen van proefvertalingen en samenvattingen van letterkundig werk in opdracht van de Stichting, werden volgende proefvertalingen uitgevoerd :

in 1980:

H.P. De Boer	2 verhalen	J. Theelen	Du.
M. Dendermonde	De wereld gaat aan vlijt ten onder	C. Thirdway	En.
L. Ferron	Turkenvespers	M. Lehmann	Du.
M. 't Hart	Engagement	V. Ronbinson	En.
H. Lampo	Kasper in de onderwereld	M. Caro-Femandez	Fra.
G. Reve	Afscheid	I. Meezen	Du.
G. Venips	Witte Gezichten	T.N. Hoën	Eng.
L. De Winter	De huurmoorde-naar	B. Cieplik	Du.

Dit betekent 1 Vlaamse auteur en 7 Nederlandse.

in 1981:

E. Cairo	Djari/Erven	P. Gobets	Eng.
M. Gijzen	De kat in de boom	R. Olsen	Eng.
F.B. Hotz	Een rit in de zon	J. Hedley	Eng.
C. Nooteboom	Philip en de anderen	E. de Goederen	Eng.
M. Van Paemel	Het verwerven van een schuilplaats	R. Erdorff	Du.
Diverse gedichten		D. Sivic	serv. Kroatisch

Dit betekent 2 Vlaamse en 2 Nederlandse en 1 Surinaamse auteur.

in 1982:

J. Bemlef	De slagzin	F. Scimone	Eng.
J.M.A. Biesheuvel	De verpletterende werkelijkheid	F. Belmonte	Ita.
H.P. de Boer	De vrouw in het maanlicht	G. Bolhuis	Fra.
R. Campert	James Dean en het verdriet	R. Cannegieter	Ita.
J. Herzberg	Gedicht	C. Bolhuis	Fra.
P. de Jong	De onbeweeglijke Tse	M.A. Steventon	Eng.
M. Minco	Bomen	J.M. Meijlinck	Eng.

Dit betekent 7 Nederlandse auteurs.

Vraag nr. 281
van 15 juni 1984
van de heer W. SEEUWS

Adviesorganen — Publikatie Belgisch Staatsblad

Met betrekking tot de adviesorganen die onder uw bevoegdheid ressorteren, nl. :

1. onderwijs en permanente vorming
 - Hoge Raad voor Studietoelagen
 - Hoge Raad voor Volksontwikkeling
 - Nederlandstalig Nationaal Centrum voor Openbare Bibliotheken
 - Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken
 - College van Advies inzake Nederlandstalige Culturele Centra

- Hoge Raad voor Samenlevingsopbouw
- Raad van de Niet-openbare Radio's
- Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap
- Koninklijke Commissie voor Volkskunde
- Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij
- Adviescommissie voor het Secundair Onderwijs in de Plastische Kunsten
- Adviescommissie voor het Secundair Muziekonderwijs
- Commissie van Advies inzake Nederlandstalige Culturele Centra

2. kunst en toerisme

- Comité van Advies inzake Toerisme voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap
- Technisch Comité van de Reisbureaus
- Gemengde Commissie van Beroep voor het Hotelwezen
- Raad van Advies voor de Toneelkunst
- Commissie van Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België
- Commissie voor het Boek
- Commissie van Advies voor de Beeldende Kunst
- Raad voor Taaladvies
- Hoge Raad voor de Nederlandse Filmcultuur
- Selectiecommissie voor Culturele Films
- Raad van Advies voor Musea
- Adviescommissie voor de toekenning van de prijs van de Vlaamse Gemeenschap voor vertaling van Nederlandse letterkunde

3. sport en openluchtcreatie

- Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtleven

had ik graag de volgende inlichtingen bekomen nl. :

1. datum van het oprichtingsbesluit of decreet en de publikaties in het Belgisch Staatsblad;
2. de wijze waarop deze organen werden samengesteld;
3. de huidige samenstelling nl. naam, adres, functie en in welke hoedanigheid ze er lid van zijn.

Aanvullend antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord op de parlementaire vraag nr. 28 1 dd. 15.6.1984, heb ik de eer U mede te delen dat de aanvullende gegevens omtrent bovenvermelde aangelegenheid, gelet op de uitgebreidheid van het antwoord, persoonlijk aan het geachte lid zijn medegedeeld.

Vraag nr. 291
van 27 juni 1984
van de heer J. DE MOL

Historische pijporgels in het Vlaamse land — Onderhoud en herstel

De voorzitter van de Leuvense orgelkring, de musicoloog Jos Meerman, heeft een alarmerend bericht de wereld ingestuurd over de situatie van de historische pijporgels in de Leuvense kerken.

Het verval van de orgels, als gevolg van de jarenlange verwaarlozing, is bijna algemeen. Als er niet snel iets gebeurt om deze historische pijporgels te redden, kan er een kruis gemaakt worden over dit gedeelte van ons kunstpatrimonium.

Graag ontving ik van de geachte Minister:

1. de lijst van de beschermde orgels in het arrondissement Leuven ;
2. de kredieten die de jongste vijf jaar werden uitgetrokken voor onderhoud en herstel van pijporgels in het Leuvense en ook in het Vlaamse land;
3. een overzicht van de maatregelen die de Minister zal nemen om de teloorgang van ons orgelpatrimonium in het algemeen en in het arrondissement Leuven in het bijzonder te voorkomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. De lijst van de beschermde orgels in het arrondissement Leuven (zie bijlage).
2. De vraag in verband met de kredieten behoort tot de bevoegdheid van Gemeenschapsminister M. Galle.
3. Vanaf 1 januari 1985 zullen de kredieten der kerken enkel onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van cultuur vallen, wat zal toelaten een betere budgettaire planning op te stellen en prioriteiten vast te leggen. Allereerst zal begonnen worden met het in uitvoering stellen van beschikbare dossiers. Ook het arrondissement Leuven is daarin voldoende vertegenwoordigd. Verder zal getracht worden grotere continuïteit in de uitvoering van restauratiewerken te brengen alsook de werkgelegenheid in de orgelbouw te verzekeren.

Wij wensen er nog de aandacht op te vestigen dat het normale onderhoud van orgels in kerken dient voorzien te worden in de jaarlijkse begroting der kerkfabrieken, en als dusdanig valt onder het toezicht van de heer Goeverneur van de provincie en bij de meeste orgels reeds jaren is achterwege gebleven of slecht is uitgevoerd, verkeren vele orgels in een dermate groot verval dat gewoon onderhoud geen baat meer bijbrengt en enkel een integrale en kostbare restauratie een oplossing kan bieden. De beperking in de middelen zal ons slechts toelaten gespreid en met een prioriteitenplan te werken.

Bij lage

Volgende orgels in het arrondissement Leuven zijn beschermd als monument :

1. alle historisch waardevolle orgels die zich bevinden in kerken die beschermd zijn als monument,
2. alsook hierna opgesomde orgels (t.t.z. instrument en meubel) afzonderlijk,

Aarschot

Orgel in de St.-Antoniuskerk te Wolfsdonk;

St.-Pieterskerk te Langdorp;
St.-Corneliuskerk te Gelrode.

Begijnendijk
Orgel in de St.-Laurentiuskerk te Betekom.

Bekkevoort
Orgel in de O.-L.-Vrouwkerk te Assent;
St.-Quirinuskerk te Wersbeek.

Bertem
Orgel in de St.-Bartholomeuskerk te Korbeek-Dijle,
St.-Lambertuskerk te Leefdaal.

Bierbeek
Orgel in de St.-Lambertuskerk te Lovenjoel,
St.-Lambertuskerk te Opvelp.

Boortmeerbeek
Orgel in de O.-L.-Vrouwkerk te Hever.

Boutersem
Orgel in de St.-Pieters Bandenkerk te Willebringen,
St.-Hilariuskerk te Boutersem,
St.-Martinuskerk te Butsel,
St.-Martinuskerk te Kerkom,
St.-Remigiuskerk te Neervelp.

Diest
Orgel in de St.-Hubertuskerk te Schaffen,
St.-Engelbertuskerk te Deurne,
O.-L.-Vrouwkerk te Molenstede,
St.-Trudokerk te Webbekom.

Geetbets
Orgel in de St.-Pauluskerk.

Glabbeek-Zuurbemde
Orgel in de St.-Andrieskerk te Attenrode,
St.-Niklaaskerk te Glabbeek,
St.-Antoniuskerk te Wever.

Haacht
Orgel in de St.-Jan-Baptistkerk te Tildonk.

Hoegaarden
Orgel in de St.-Ermelindiskerk te Meldert,
St.-Niklaaskerk te Outgaarden.

Holsbeek
Orgel in de St.-Katharinakerk te Kortrijk-Dutsel,
St.-Pieterskerk te St.-Pieters-Rode.

Huldenberg
Orgel in de St.-Petrus & Pauluskerk te Neerijse,
St.-Niklaaskerk te Ottenburg.

Kampenhout
Orgel in de O.-L.-Vrouwkerk te Kampenhout.

Keerbergen
Orgel van de voormalige St.-Michielskerk, tijdelijk bewaard in het Gemeentelijk Heemkundig Museum.

Kortenaken
Orgel in de St.-Servatiuskerk te Kersbeek,
O.-L.-Vrouwkerk te Ransberg,
St.-Bartholomeuskerk te Waanrode.

Korten berg
Orgel in de St.-Amanduskerk te Erp,
St.-Pieterskerk te Kwerps.

Landen
Orgel in de St.-Pieters-Bandenkerk te Attenhove,
St.-Martinuskerk te Eliksem,
St.-Trudokerk te Laar,
St.-Aldegondiskerk te Neerlanden,
St.-Aldegondiskerk te Overwinden.

Leuven
Orgel in de St.-Jozefkerk.

Linter
Orgel in de St.-Foillanuskerk te Neerlinter,
St.-Pieterskerk te Orsmaal,
St.-Mauritiuskerk te Neerhespen,
St.-Sulpitiuskerk te Overhespen.

Lubbeek
Orgel in de St.-Pieterskerk te Pellenberg,
St.-Martinuskerk te Lubbeek.

Oud-Heverlee
Orgel in de St.-Annakerk te Oud-Heverlee,
St.-Janskerk te St.-Joris-Weert.

Tielt-Winge
Orgel in de St.-Denijskerk te Houwaart,
St.-Pieterskerk te Kiezegem,
St.-Mattheuskerk te Meensel,
St.-Martinuskerk te Tielt,
St.-Joriskerk te Sint-Joris-Winge.

Tienen
Orgel in de St.-Genovevakerk te Oplinter,
St.-Lambertuskerk te Overlaar,
St.-Pieters-Bandenkerk te Vissena-ken,
St.-Joriskerk te Oorbeek.

Tremelo
Orgel in de O.-L.-Vrouwkerk.

Zoutleeuw
Orgel in de St.-Bartholomeuskerk te Halle,
St.-Odulphuskerk te Booienhoven,
St.-Martinuskerk te Dormaal.

Nota : Meer bijzonderheden aangaande al deze orgels zijn te vinden in de inventaris „Het Historisch Orgel in Vlaanderen” deel II B, (Brabant – arr. Leuven), uitgegeven door het Ministerie van nationale opvoeding en Nederlandse cultuur – Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg, Brussel 1977.

Vraag nr. 293
van 29 juni 1984
van de heer A. DE BEUL

Tijdschrift „Aktueel” — Kostenstijging

In het tijdschrift „Aktueel” lees ik:

Een Nederlander die 3 10 F betaalt om een boekje uit de reeks Aktueel te bekomen, betaalt wél het volle bedrag maar betaalt dit niet aan de uitgever doch aan de bank. Van dit bedrag trekt de bank immers 150 F af voor „betalingsprovisie” (vorig jaar was dat 100 F — niemand heeft blijkbaar deze kostenstijging met vijftig procent opgemerkt), en daarop moet 19 procent BTW betaald worden, dat is 29 F. Men ontvangt dus 13 1 F van de 3 10 F die in Nederland werd betaald. Port naar Nederland is ook sinds Nieuwjaars gestegen, en kost nu voor de verzending van een Aktueel-boekje 40 F. Reken nog een paar frank voor de envelop en de uitgever houdt van het gestorte bedrag (3 10 F) iets meer dan 80 F over, dat is minder dan de drukkosten”.

Het gestelde probleem heeft alles te maken met de „bescherming en de luister van de taal” en „internationale culturele samenwerking”.

De Gemeenschapsminister gelieve een overzicht te geven van alle stappen die de Executieve gedaan heeft om tot een oplossing van dit probleem te komen.

Antwoord

Mij is de door het geachte lid aangehaald probleem zeker bekend en ik realiseer mij voldoende dat deze nochtans „wettelijke regeling”, gezien binnen de zogenaamde Nederlandse taalgemeenschap, op zijn minst onverwacht mag lijken.

Toch zal de vraagsteller moeten toegeven dat, voor zover de geldelijke verliezen voortkomen uit het omwisselen van vreemde valuta, dit buiten onze bevoegdheid valt, te meer daar deze voorschriften ook voor de andere buitenlandse verrekeningen gelden.

Wat het tweede deel van de vraag betreft, nl. de verhoogde verzendingskosten, zijnde briefport en verpakking, deze spelen evenzeer voor alle binnenlandse bestellingen zodat het hier niet ter zake dienende is.

Het is de Vlaamse Executieve of de Nederlandse Taalunie niet mogelijk deze financiële implicaties te negeren of uitsluitend voor Vlaamse publikaties te laten aanpassen.

Vraag nr. 294
van 3 juli 1984
van de heer E. DESUTTER

Toeristische programma's van de BRT — Toewijzing frequentieband aan niet-openbare radio's

Stilaan komt men in ons land tot het besluit dat het internationaal toerisme heel wat deviezen naar ons land doet stromen en bijgevolg alles in het werk moet gesteld worden om deze vreemde gasten zo goed mogelijk te ontvangen.

Naar ik verneem zou de BRT dit ook willen doen via allerlei radio-informatie zoals in vele andere landen het geval is.

De BRT en de RTBF zouden daarvoor de frequentieband tussen 100 en 104 MHz gebruiken zodat weldra alle niet-openbare radio's deze frequentieband zullen

moeten verlaten en een plaats zullen toegewezen zijn tussen **104 en 108 MHz**.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of deze geruchten juist zijn, en zo ja, wanneer de BRT en de RTBF zullen starten met de nieuwe toeristische programma's.

Wanneer zullen de niet-openbare radio's juist weten op welk kanaal zij zullen mogen uitzenden?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Op dit ogenblik worden in België frequenties tussen 100 en 104 MHz gebruikt door twee BRT-zenders (100,7 MHz ten behoeve van BRT 2 West-Vlaanderen en 102,8 MHz ten behoeve van Studio Brussel, elf RTB-zenders en honderden vrije radio's (voorlopig zonder).

Recent werd eveneens de band 104- 108 MHz toegerekend voor radio-omroep.

Eind oktober start er in Genève een internationale conferentie teneinde de frequenties in de band 100-108 MHz toe te wijzen.

Een trend in de voorbereiding van deze conferentie is dat de band van 100 tot 104 MHz zal worden voorbehouden voor de openbare omroepen en de band 104- 108 MHz voor de niet-openbare radio's.

De conferentie legt voor meer dan 10 jaar de frequenties en andere technische karakteristieken vast voor zenders in de FM-bank. Welke programma's op deze zenders komen, beslist elk land afzonderlijk.

De BRT voorziet voor de onmiddellijke toekomst niet in de ingebruikname van nieuwe FM-zenders. Op basis van de resultaten van de Genève-conferentie zou dit echter wel kunnen.

De toeristische informatie wordt over de hierna vermelde zendtekens uitgezonden :

BRT 1

- „Gewoon weg”, dagelijkse uitzending over toerisme in België;
- Mededelingen van de verkeersgeleiding.

BRT 2

- De zonnewijzer (wekelijks)
- Inpakken en Wegwezen (wekelijks in juni, juli, augustus)
- E3-E5 (wekelijks)
- Ontkoppeling Oost-Vlaanderen (dagelijkse wedstrijd waarbij een Oostvlaamse gemeente wordt belicht)
- Limburg '84 (vanuit toeristische centra)
- Wat doen we met het week-end? (wekelijks)
- En buiten is het zomer (wekelijks) met inspraak voor toeristen.

Wereldomroep

- gewone uitzendingen (ook in Engels en Spaans) via middengolf 15 12 Khz van 19 u. tot 23.45 u. in België te beluisteren,

Het toekennen van frequenties aan de niet-openbare radio's gebeurt door het verlenen van vergunningen door de Minister van PTT nadat deze niet-openbare radio's erkend zijn door de Gemeenschapsminister van cultuur.

Teneinde de noodzakelijke coördinatie tussen erkenning en frequentieverdeling, voorzien in art. 4 van het KB van 20.08.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep mogelijk te maken kunnen de definitieve erkenningen slechts gebeuren nadat een frequentieplan is opgesteld.

Dit is vooralsnog niet volledig klaar.

**Vraag nr. 296
van 9 juli 1984
van de heer J. VALKENIERS**

Nederlandstalig Jongereninformatie- en Adviescentrum te Brussel — Verandering van bestemming

De vzw tilt-jiac lanceert op het ogenblik een campagne om steun te verwerven tegen uw beslissing om eenzijdig en zonder de minste raadpleging het gebouw dat zij momenteel betrekken van bestemming en van gebruiker te veranderen.

Graag vernam ik welke redenen aan uw beslissing ten grondslag liggen?

Indien u deze beslissing meent te moeten handhaven, welke maatregelen mogen dan verwacht worden opdat het enige Nederlandstalig Jongeren informatie- en Adviescentrum te Brussel zijn werking zou kunnen voortzetten?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vraag en in antwoord op de campagne die de vzw tilt-jiac tegen mijn beslissing beweert, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Iedereen weet dat ik bij het gebruik van de beschikbare infrastructuur in Brussel, eigendom van de Vlaamse Gemeenschap, met volgende problemen te kampen heb :

- a. veel van de gebouwen zijn in een slechte staat en de nodige kredieten ontbreken om op korte termijn overal tot verbouwing of nieuwbouw over te gaan ;
- b. mijn voorgangers hebben, terecht, de bruikbare gebouwen of gedeelten ervan, tijdelijk ter beschikking gesteld van Brusselse organisaties. Deze maatregel was een onrechtstreekse subsidie aan deze organisaties. Wij mogen dus spreken van bevoorrechte (vaste) gebruikers;
- c. om aan de vraag van alle organisaties te voldoen, is er te weinig infrastructuur beschikbaar;

- d. sinds de ter beschikkingstelling van lokalen aan bepaalde verenigingen, is de toestand qua werking geëvolueerd.

Zo beschikken theoretisch „ het Centrum voor Werkende Jongeren en de Agglomeratieraad voor de Nederlandstalige Brusselse Jeugd” nog over lokalen in de Gréttystraat alhoewel hun werking is stopgezet. In dit huis in de Gréttrystraat is ook de vzw tilt-jiac en de vzw Onderwijswinkel gehuisvest.

Voor deze organisaties is het gebouw nochtans te groot.

Sinds enkele maanden dringen de overkoepelende verenigingen voor de seniorenwerking, sterk aan op mijn tussenkomst in verband met hun huisvestingsproblemen.

Voordien huurden deze vzw zelf in de Koningsstraat de nodige lokalen. Zij vragen nu evenwel gratis huisvesting omdat zij de olopende huurprijs niet meer kunnen betalen.

Het gebruik van de vrijgekomen lokalen in de Gréttrystraat werd graag aanvaard.

Het gebouw is geschikt, gezien de ligging in het centrum; is voldoende groot, maar moet opgefrist worden. Een gebruik, samen met het jeugdwerk werd evenwel niet geschikt bevonden. Bovendien zou het gebouw dan te klein zijn.

Ik heb mijn voorstel voorgelegd aan de NCC-verantwoordelijke en aan de vzw Trefcentra Brussel. Na raadpleging van de betrokkenen werd hierover een advies geformuleerd.

Aan de huidige gebruikers zal ik na evaluatie van de werking en op basis van de reële behoeften, een voorstel doen.

Ik wil er nochtans op wijzen dat gunsten die destijds werden verleend en die ik verder wil proberen waar te maken, niet kunnen omgezet worden in verplichtingen die men mij als Gemeenschapsminister wil opleggen.

**Vraag nr. 297
van 9 juli 1984
van de heer J. VALKENIERS**

Kasteel „ La Motte ” te Sint- Ulriks-Kapelle (Dilbeek) — Bescherming

Graag vernam ik hoever het staat met de procedure tot bescherming van het kasteel La Motte te Sint-Ulriks-Kapelle/Dilbeek.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het voorontwerp van lijst werd vastgesteld op 30 mei 1984 en thans aan een openbaar onderzoek is onderworpen volgens de bepalingen van artikel 5 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

Vraag nr. 298
van 9 juli 1984
van de heer J. GABRIELS

Doven — Ondersteuning bij hun specifieke problemen

Tijdens het Nationaal Congres van de Federatie van Nederlandstalige Dovenverenigingen in Hasselt op 27 mei 1984 heeft men ondermeer zijn steun betuigd aan het CIDEDEC. Verder vraagt men dat meer dan thans het geval is televisie-uitzendingen zouden ondertiteld worden.

Verder vragen de doven een aantal andere erkenningen, zoals recht op doventolken bij contacten met de justitie, aanwervingsexamen en rijexamen.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen:

1. welke bijzondere aandachtspunten in uw beleid zijn er op gericht om de doven te helpen en ondersteunen bij hun specifieke problemen?
2. Welke realisaties werden tot op heden uitgevoerd en vooral welke verdere stappen wenst u te ondernemen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag meen ik het geachte lid het volgende te kunnen antwoorden.

In 1983 werd een Centrale Informatiedienst voor Doven en Gehoorgestoorden opgericht, onder de vorm van een vzw, waarbij alle reeds gesubsidieerde organisaties voor doven en gehoorstoorden werden betrokken.

De weddekosten worden gesubsidieerd aan 100 %, met daarnaast een forfaitair bedrag voor de werkingskosten. Er werden vier personeelsleden aangeworven, waarvan twee gebarentolken. De taak van deze dienst kan algemeen worden omschreven als het verzorgen van informatie, documentatie en dienstverlening voor de doven en gehoorstoorden.

Deze dienst maakt ook deel uit van de stuurgroep die werd opgericht in het kader van de BRT met het oog op het uitwerken van een programmareeks m.b.t. lipleescursussen.

Momenteel zijn er tussen de bevoegde diensten van de BRT en het Ministerie contacten om te komen tot een coproductie voor deze programmatie, met de bedoeling om deze cursus in het kader van de volksontwikkeling ook ruimer te verspreiden en ingang te doen vinden.

Vraag nr. 299
van 9 juli 1984
van de heer J. GABRIELS

„Alfabetisering Vlaanderen” — Erkenning en subsidiëring

„Alfabetisering Vlaanderen” is een organisatie die sinds 1980 door het Ministerie van Nederlandse cultuur gesubsidieerd wordt als experimenteel vormingswerk. Voor experimenten is er geen wet of decreet om de erkenning en subsidiëring te regelen. Daarom is

het steeds wachten op toezeggingen en het concreet maken van die toezeggingen.

Er zijn drie soorten klachten:

- a. lage subsidiëring en beperkte subsidiëring;
- b. procedure van uitbetaling/een veel voorkomende en klassieke klacht;
- c. onduidelijke criteria van subsidiëring.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. hoe valt het te verklaren dat een regeling, die sinds 1980 werd ingevoerd voor „Alfabetisering Vlaanderen”, nog steeds in onzekere en experimentele vorm wordt gegoten;
2. acht de Minister het werk van deze projecten niet voldoende noodzakelijk? Is het niet juist dat dit soort projecten voor een aantal mensen van belang zijn? Immers juist analfabeten kunnen zich op een aantal terreinen moeilijk handhaven? Welke opties heeft de Minister op dit vlak;
3. welke opties wenst de Minister te nemen voor „Alfabetisering Vlaanderen”:
 - op het vlak van een definitieve subsidiëring? Welke decreten zijn daarvoor in ontwikkeling?
 - op het vlak van uitbetaling: welke stappen zullen worden ondernomen om deze gelden sneller uit te betalen?
4. hoe valt het te verklaren dat de groep Alfabetisering reeds in januari 1983 haar beklag heeft gedaan over deze subsidiëring en dat bijna anderhalf jaar later weer dezelfde problemen naar voren komen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag meen ik het geachte lid het volgende te kunnen antwoorden:

1. Voor „Alfabetisering in Vlaanderen” werden sinds 1980 in het kader van het experimenteel vormingswerk volgende kredieten voorzien: 600.000 F (1980), 2.643.200 F (1981), 3.596.600 F (1982), 4.023.200 F (1983), 5.168.200 F (1984). De subsidie-uitkering gebeurt steeds aan de hand van een voorschot van 75 % op de toegezegde subsidie, op basis van de door hen ingediende begrotingen, terwijl het saldo op basis van de financiële afrekening wordt uitgekeerd.
2. Alhoewel een experimentele subsidie volgens het cultuurpact slechts voor maximum 3 jaar kan worden toegekend, werd voor de projecten in het kader van de alfabetisering een uitzondering gemaakt, in afwachting van een regeling op basis van het vijfde decreet. Het ontwerp van dit decreet, dat aanvaard werd door de Vlaamse Executieve, is momenteel voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Als de Raad van State zijn advies gegeven heeft zal het ontwerp worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad.

In dit decreet wordt voorzien dat organisaties in het kader van de alfabetisatie kunnen erkend worden als specifieke organisaties voor bijzondere doelgroepen en problematieken.

Vraag nr. 300
van 9 juli 1984
van de heer J. GABRIELS

Valleien in het Vlaamse land — Bescherming

Al te veel valleien in het Vlaamse land worden bedreigd door ondoordachte acties van de Landelijke Waterdienst om over te gaan tot rechttrekking. Vaak spelen hierbij argumenten een rol, die ver van de realiteit staan en die vaker te maken hebben met het verschaffen van tijdelijk werk.

Een typisch voorbeeld is de vallei van de Bosbeek, een vallei, die omwille van de natuurwetenschappelijke, cultuurhistorische en esthetische argumenten, in feite over de hele lengte zou moeten beschermd worden. Het verhaal is echter klassiek. Langs de oevers van deze en ook andere rivieren en beken zijn er vaak veel illegale activiteiten in de vorm van vijvers, weekendverblijven, enz. Bovendien duurt het soms tien jaar alvorens men overgaat tot het tekenen van een beschermingsbesluit.

De Vallei van de Bosbeek is één voorbeeld.

Limburg heeft nog een hele reeks andere valleien, die over de hele of een beperkte lengte daarvoor in aanmerking zouden komen.

Graag had ik van de Minister vernomen.

1. Hoeveel aanvragen tot bescherming van natuurgebieden in de vorm van beekvalleien, dus landschappen zijn er reeds ingediend sedert 1975? Hoeveel van deze aanvragen hebben geresulteerd in de feitelijke bescherming van deze gebieden? Over welke gebieden gaat het dan?
2. In hoeverre maakt de Minister gebruik van de vaak zeer uitgebreide en gedegen kennis van plaatselijke milieugroeperingen, die deze beekvalleien tot in de details kennen?
3. Mag ik eveneens vernemen in hoeverre er door uw departement mogelijkheden onderzocht worden om via DAC-BTK-projecten deze beken volledig te inventariseren, zowel naar de waarde als naar de aanwezige overtredingen?
4. Mag ik tot slot vernemen hoe de stand van zaken is in verband met de Vallei van de Bosbeek in Limburg?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Sedert 1975 werden bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen aanvragen voor bescherming als landschap ingediend voor de volgende 9 beekvalleien :
 - de Slangebeek en het Ballewijergebied te Zonhoven (gerangschikt bij Besluit van de Vlaamse Executieve) ;

- de vallei van de Berwinne te Voeren-Moelingen (op Kabinet voor onderzoek i.v.m. definitieve bescherming);
- het Stamproyerbroek te Kinrooi (voorlopig gerangschikt bij Ministerieel Besluit);
- de vallei van de Zwarte Beek te Beringen-Koersel (op Kabinet voor onderzoek i.v.m. definitieve bescherming);
- het park van de Oostelijke Jeker te Tongeren (voorlopig gerangschikt bij Ministerieel Besluit);
- het Hageven te Neerpelt, Lommel (voorlopig gerangschikt bij Ministerieel Besluit);
- de vallei van de Bosbeek tussen Neeroeteren en Maaseik (op Kabinet voor onderzoek i.v.m. definitieve bescherming);
- de vallei van de Bosbeek te Niel-bij-As (in onderzoek);
- het landschap gevormd door de samenvloeiing van de Dommel en de Bollisserbeek (in onderzoek).

Tot op heden werden alleen het beeklandschap van de Slangebeek en de Ballewijen te Zonhoven bij Besluit van de Vlaamse Executieve als landschap beschermd.

2. Elk beschermingsvoorstel wordt door het Bestuur voor Monumenten en Landschappen uitgewerkt in nauwe samenwerking met plaatselijke milieugroeperingen.
3. De mogelijkheid om via DAC- of BTK-projecten deze beken te inventariseren werd onderzocht, doch de Minister van tewerkstelling en arbeid heeft beslist dat in de ministeries geen DAC en BTK-tewerkstelling meer mogelijk was.
4. Zie vraag nr. 1.

Vraag nr. 303
van 13 juli 1984
van de heer J. ANSOMS

Koren en muziekmaatschappijen in het Vlaamse landsgedeelte — Subsidiëring

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 19 juni 1984 bleek uit het antwoord van de Gemeenschapsminister op een vraag van de heer A. Laridon dat een lange reeks van dans- en muziekensembles en verenigingen waarvan het werkingsterrein zich uitstrekt over een gedeelte of het geheel van het Nederlandstalig landsgedeelte, zwaar of minder zwaar gesubsidieerd worden.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister op basis van welke regeling of criteria deze subsidiëring gebeurt.

Aanvullend antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat de subsidiëring van de dans- en muziekensembles en verenigingen, opgesomd in het antwoord

op de vraag nr. 234 van 18 april 1984 van de heer A. Laridon als volgt is geregeld:

1. Festival van Vlaanderen : KB van 1.8.1964 tot regeling van de toekenning van toelagen voor in België georganiseerde festivals van toneel-, muziek- of lyrische kunst, aangevuld door het KB van 18.11.1965 ; begrotingsdecreet (subsidie nominatief ingeschreven) ;
2. Opera voor Vlaanderen : Statuten van de Intercommunale Maatschappij „ Opera voor Vlaanderen ”, artikelen 6 en 42; begrotingsdecreet (subsidie nominatief ingeschreven);
3. a. Philharmonie van Antwerpen: KB van 23.9.1959 tot regeling van het verlenen van toelagen aan de bestendige symfonieorkesten; Decreet van 30.6.1982 houdende subsidiëring voor 1982 van „ De Philharmonie ”; begrotingsdecreet (subsidie nominatief ingeschreven);
b. Philharmonie van Vlaanderen: Statuten van de vzw „De Philharmonie van Vlaanderen” art. 26; begrotingsdecreet (subsidie nominatief ingeschreven).
4. Koninklijk Ballet van Vlaanderen: Statuten van de vzw „ Ballet van Vlaanderen ”; begrotingsdecreet (subsidie nominatief ingeschreven);
5. Middagconcerten in Oost- en West-Vlaanderen
Philharmonische Vereniging van Antwerpen
Muziekvereniging van de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen
Middagconcerten van Antwerpen
Orgel Wintercyclus — Antwerpen
Fonds Alex de Vries — Antwerpen
Pro Musica — Antwerpen
Vlaams Symfonisch Orkest — Boechout
Aperitiefconcerten — Brugge
De Vrienden van Amphion — Essen
St.-Dimfna Orgelconcerten — Geel
Centrum voor Concertvernieuwing — Gent
Gents Orgelcentrum
Gentse Oratoriumvereniging
Kerkconcerten St.-Laurentius — Hove
Concertvereniging Lemmensinstituut — Leuven
Orgelcomité Sint-Gummarus — Lier
De Vrienden van het Conservatorium — Mechelen
Kunstspectrum — Meise
Fonds Georges Maes — Oostende
De Vrienden van de Muziekschool — Willebroek

De subsidiëring van deze concertverenigingen wordt geregeld door het KB van 20.1.1956 tot regeling van de toelagen aan de concertverenigingen.
6. Concertvereniging van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium — Antwerpen
Concertvereniging van het Koninklijk Muziekconservatorium — Brussel
Concertvereniging van het Koninklijk Muziekconservatorium — Gent.

De subsidiëring van deze drie concertverenigingen wordt geregeld door het KB van 20.1.1956 tot regeling van de toelagen aan de concertverenigingen

en door het MB van 5.10.196 1, tot regeling van de toelagen aan de concertverenigingen van de Koninklijke Muziekconservatoria.

7. AZYMUTH
Dansgezelschap „ Rosas ”
François Glorieux and his Orchestra.

De subsidiëring van deze drie verenigingen gebeurt op grond van het deficit tot maximum het bedrag dat voor elk nominatief in de begroting is ingeschreven.
8. De Jeugd en Muziekafdelingen krijgen vijf soorten subsidies :
 - a. subsidies als tegemoetkoming in de secretariaatskosten: berekend op grond van het deficit, de activiteiten en de beschikbare kredieten ;
 - b. subsidies voor de organisatie van klasconcerten berekend op grond van het aantal concerten en op basis van een tarief dat rekening houdt met het aantal musici dat elk concert verzorgt ; subsidies worden naar billijkheid over de afdelingen verdeeld;
 - c. subsidies voor de organisatie van schoolconcerten: berekend op grond van het aantal concerten en op basis van een tarief dat rekening houdt met het aantal musici dat elk concert verzorgt ; subsidies worden naar billijkheid over de afdelingen verdeeld;
 - d. subsidies als concertvereniging volgens het KB van 20.1.1956 tot regeling van de toelagen aan de concertverenigingen ;
 - e. subsidies voor de organisatie van concerten in het kader van de Nationale Tournees Jeugd en Muziek: berekend op grond van het aantal concerten en op basis van een tarief dat rekening houdt met het aantal musici dat elk concert verzorgt; subsidie hangt af van het ledenaantal van elke afdeling.
9. Solisten van het Belgisch Kamerorkest
Westvlaams Orkest
Federatie van Jeugd en Muziek Vlaanderen
Muziekraad voor Vlaanderen
Westvlaams Jeugdorkest
Kempisch Jeugdorkest
Jeugd en Muziekorkest van Antwerpen
European Opera Center — Alden Biesen
Vlaamse Kameropera
SEM
Lyrische Kunstvrienden
Logos
Fonds Georges Maes (partim)
worden gesubsidieerd op grond van het deficit, de activiteiten en de beschikbare kredieten.
10. Vlaamse Brass Band Federatie
Peter Benoïtfonds
krijgen een subsidie als tegemoetkoming in de onkosten voor het drukken van partituren of voor de aanmaak van orkestmateriaal van symfonische werken.
11. De berekening van de subsidies van het Madri-gaal-Leuven en het Centrum voor Muziek-Leuven gebeurt door het aantal muziekstudenten dat

op de tijdschriften van deze verenigingen geabonneerd is te vermenigvuldigen met het verschil tussen de gewone abonnementsprijs en de gunstprijns voor muziekstudenten.

12. De subsidies van de andere verenigingen zijn tegemoetkomingen in de honoraria van solisten en ensembles, die optreden tijdens de concerten, georganiseerd door deze verenigingen. Elke toelage wordt berekend op grond van een tarief dat rekening houdt met het aantal musici, waaruit de ensembles bestaan en met de eventuele vervoerkosten van de instrumenten. Deze toelagen worden rechtstreeks aan de solisten en de ensembles uitbetaald en worden naar billijkheid verdeeld over de verenigingen, die subsidies aanvragen.

Vraag nr. 304
van 13 juli 1984
van de heer L. BRIL

BR T-opnamen — Ontlenen van verfilmingen van Vlaamse auteurs

Graag vernamen wij van de geachte Minister antwoord op de volgende probleemstelling i.v.m. het ontlenen van BRT-opnamen van verfilmingen van Vlaamse auteurs.

In de praktijk lijkt dit niet haalbaar te zijn op video, laat staan op 16 mm.

Niettemin gaat het hier soms om erg gedegen filmische bewerkingen, die o.a. van nut kunnen zijn voor educatieve doeleinden.

De BRT schijnt slechts de uitzendrechten te bezitten, maar geen verdere exploitatierechten op de prestaties van de acteurs.

Bent u van mening dat deze BRT-opnamen of -film (b.v. „Mijn vriend de moordenaar” en „Klaaglied om Agnes”) voor verdere verspreiding op video of 16 mm zouden moeten ter beschikking zijn en zo ja, op welke manier u dit hoopt te realiseren?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Uitgezonden televisieprogramma's voor sociale of educatieve doeleinden ter beschikking van het publiek stellen, is steeds een betrachting van de BRT geweest. De BRT werkt dan ook actief mee aan het Mediabib-project van het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwezen. Jaarlijks worden tientallen programma's ter beschikking van dat project gesteld. Het spreekt vanzelf dat de BRT niet alle programma's voor andere dan omroepdoeleinden kan laten aanwenden. Daartoe bezit de omroep in heel wat gevallen immers niet de toestemming van de auteurs- en/of de uitvoerende kunstenaars.

In andere gevallen gaat het verwerven van die toestemming de financiële moeilijkheden van de BRT te boven. Tenslotte mag men niet uit het oog verliezen dat er tegen het verspreiden van programma's of videocassette of op film ernstige bezwaren kunnen worden aangevoerd. In de huidige stand van zaken is

het immers niet mogelijk om de aldus verspreide programma's tegen niet toegelaten verveelvoudiging efficiënt te beschermen.

Vraag nr. 305
van 13 juli 1984
van de heer A. DIEGENANT

Statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar — Verzoeningscommissie Vlaamse Interprovinciale Volleybalbond

Het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar, decreet van 25.2.1975, stelt in zijn artikel 4 de „Verzoeningscommissie” in en bepaalt de verzoeningsperiode.

De opdracht van de Verzoeningscommissie bestaat er in te pogen de partijen te verzoenen, meestal de club en het lid dat zijn overeenkomst opzegt, opzeg waartegen verzet wordt aangetekend. Lukt dit niet dan kan ze geen enkele scheidsrechterlijke uitspraak doen. Het verslag over de werkzaamheden bij het tot stand komen van het decreet is hier duidelijk.

Komt er geen verzoening tot stand dan blijft de opzeg opgeschort. Deze opschorting duurt maximum 6 maanden. Het is dus pas na deze termijn van maximum 6 maanden dat een lid dat zijn overeenkomst opzegde, kan aansluiten bij een nieuwe vereniging.

Thans wordt vastgesteld dat de Verzoeningscommissie volleybalspelers „vrij spreekt” op het ogenblik van hun verschijnen voor de commissie.

Mag ik de geachte Minister verzoeken me te willen meedelen op basis van welk artikel van het decreet van 25.2.1975 de Verzoeningscommissie deze uitspraak doet ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij niet-verzoening de speler voor wat de Verzoeningscommissie betreft vrij is, gezien het decreet van 25 februari 1975 dient geïnterpreteerd te worden in het belang van de sportbeoefenaar.

Na de actering van de niet-verzoening door de Verzoeningscommissie, wordt de sportbeoefenaar er steeds attent op gemaakt dat voor wat de sportieve zijde betreft hij zich dient te gedragen naar de reglementen van zijn federatie.

Wanneer nochtans de betrokken club niet op de zitting van de Verzoeningscommissie verschijnt en zich niet verontschuldigd heeft — wat een ongewettigde afwezigheid betekent — heeft de Commissie sinds haar oprichting beslist dat de aanwezige sportbeoefenaar onvoorwaardelijk vrij is omdat, door de fout van de club, de Verzoeningscommissie haar bevoegdheid van verzoenen niet kan uitoefenen.

Bij deze onwettige afwezigheid van de club is het maar normaal dat de sportbeoefenaar zijn vrijheid bekommt. Dit strookt trouwens volledig met de algemene principes waarop het decreet van 25 februari 1975 is gesteund.

Tot hiertoe blijkt dat de betrokken federaties het ingenomen standpunt van de Verzoeningscommissie eerbiedigen en ook in hun schoot doen toepassen.

Vraag nr. 306
van 13 juli 1984
van de heer A. DIEGENANT

Statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar — Vlaamse Interprovinciale Volleybalbond, „opleidingsvergoedingen”

Spelende leden die op basis van artikel 3 van het decreet van 25.2.1975 hun overeenkomst met hun vereniging opzeggen, opzeg waartegen door de verenigingen die ze wensen te verlaten verzet wordt aangekend, dienen alvorens aan te sluiten bij een nieuwe vereniging een „opleidingsvergoeding” te betalen aan de vereniging die ze verlaten.

Deze opleidingsvergoeding — waarvoor bij ons weten nooit objectieve criteria gepubliceerd werden — staat o.m. in verhouding tot het aantal jaren dat het opzeg indienend lid aangesloten was bij de vereniging die het wenst te verlaten en met de intensiteit van sportieve dienstverlening die het genoot (trainers, oefenstonden, competities, verplaatsingen, ...).

Deze regeling heeft voor gevolg dat spelers en speelsters die lange jaren (10 jaar en meer) aangesloten waren bij een club en er daarenboven van een intense dienstverlening genoten, quasi „onbetaalbaar” geworden zijn.

Meer nog, spelers en speelsters van een zekere leeftijd (25-30 j.) worden quasi „onbetaalbaar” gezien de kosten die voor hen gedragen werden — opleidingsvergoedingen inbegrepen — steeds verder opgeteld worden.

Door deze regeling wordt hun recht op vrijheid, hun recht om aan te sluiten bij een andere vereniging, zoals bedoeld door het decreet van 25.2.1975 aan banden gelegd.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of hij meent dat deze regeling, die toegepast wordt door de Vlaamse Interprovinciale Volleybalbond, in overeenstemming is met het decreet van 25.2.1975.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar de verhouding behandelt tussen enerzijds de niet-betaalde sportbeoefenaar en anderzijds de club, federatie, bond.

Het betrokken decreet behandelt tevens het probleem van de vergoedingen (transfersommen, opleidingsvergoedingen...) niet. Dit betekent dat de betaling van een vergoeding naar aanleiding van een overgang van een speler naar een andere club niet verboden is.

Een dergelijke vergoeding mag evenwel niet voor gevolg hebben dat de sportmogelijkheden van de niet-betaalde sportbeoefenaar zouden beperkt of opgeheven worden. Het is de taak van de Administratie voor Sport en Openluchtrecreatie hierop toe te zien en zelfs in te grijpen wanneer de inwendige reglemen-

ten van de bonden, de sportbeoefenaar zouden verhinderen zijn sport te beoefenen.

De mogelijkheid hiertoe ligt vervat in artikel 3 van het decreet van 2 maart 1977 houdende *regeling* van de erkenning en de subsidiëring van de *landelijk georganiseerde sportverenigingen*.

Tenslotte kan ik hieraan nog toevoegen dat tot hiertoe nog geen gevallen bekend zijn waardoor onze administratie tot ingrijpen werd gedwongen.

Vraag nr. 308
van 26 juli 1984
van de heer V. ANCIAUX

Cultureel centrum „De Kriekelaar” te Schaarbeek — Aanvatting verbouwingswerken

Op 28 juni 1983 heeft de gemeentelijke overlegcommissie eindelijk een gunstig advies uitgebracht voor de verbouwing van de Kriekelaar.

Nu de bouwtoelating verkregen werd, staat niets de renovatie van dit centrum in de weg.

De gebouwen moeten efficiënt kunnen gebruikt worden ten bate van het Vlaamse verenigingsleven van Schaarbeek.

Mag ik de Minister vragen wanneer de verbouwingswerken aangevat worden? Ik ben zo vrij aan te dringen op een snelle en positieve beslissing.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid **volgend** antwoord geven.

Op 28 juni 1983 werd de bouwvergunning afgegeven i.v.m. het cultureel centrum „De Kriekelaar” te Schaarbeek.

Opdracht werd gegeven aan de architecten ten spoedigste het aanbestedingsbundel klaar te maken voor wat betreft het klimopgebouw.

Dit bundel werd ons eerlang overgemaakt.

Gezien echter de huidige stand der kredieten betreffende het werkjaar 1984, zal de aanbesteding ten vroegste kunnen plaatsvinden in de loop van het werkjaar 1985.

Ik zal dienaangaande pas een beslissing kunnen nemen in functie van de mij toegekende kredieten infrastructuur voor 1985.

Vraag nr. 309
van 26 juli 1984
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Ontwerp van decreet houdende verbod om aan motor- en fietswedstrijden deel te nemen op openbare of particuliere wegen of terreinen als men niet ten volle 1.5 jaar oud is — Datum van indiening en inwerkingtreding

Graag vernamen we van de geachte Minister:

1. is het ontwerp van decreet houdende verbod om aan motor- en fietswedstrijden deel te nemen op

openbare of particuliere wegen of terreinen als men niet ten volle 15 jaar oud is, reeds ingediend? Zo neen, wanneer zal dit ontwerp van decreet bij de Vlaamse Raad worden ingediend?

2. Artikel 5 van de commentaar bij de artikelen van dit ontwerp van decreet vermeldt: „Om de Vlaamse Executieve de gelegenheid te bieden de bestaande nationale reglementering, d.w.z. de koninklijke besluiten van 21 augustus 1967, 6 februari 1970 en 14 februari 1974, inzonderheid de hoofdstukken betreffende de medische controle, om te werken — naar vorm en inhoud — tot een besluit van de Executieve, wordt het haar overgelaten de datum van inwerkingtreding van dit decreet te bepalen. Op die manier kunnen decreet en uitvoeringsbesluit op hetzelfde ogenblik van kracht worden”.

Hoever staat de omwerking van deze reglementering?

3. Wanneer zal het decreet en het uitvoeringsbesluit van kracht worden?

Antwoord

Aansluitend bij haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ter zake door mijzelf nog geen voorstel werd ingediend. Wel mag ik u zeggen dat hiertoe intenties bestaan.

Het is me tevens bekend dat enkele collega's uit de Vlaamse Raad een voorstel van decreet tot regeling van wielervedstrijden voor minderjarigen op 5.4.1984 hebben ingediend.

Als dusdanig is het mij vooralsnog onmogelijk punten 2 en 3 te beantwoorden, ook nog vermits daarenboven de medische controle een aangelegenheid is die niet onder mijn bevoegdheid valt.

Vraag nr. 312 van 27 juli 1984 van de heer J. VALKENIERS

Naschoolse opvang en opvang gedurende vakantiedagen — Te nemen maatregelen

Voor vele ouders stelt zich het probleem van de naschoolse opvang en de opvang gedurende de vakantiedagen van hun kinderen.

De nieuwe reglementering ter zake, de rekening en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen probeert in zeer beperkte mate aan deze hinder tegemoet te komen door aan deze voorzieningen de mogelijkheid te bieden kinderen van 3 tot 6 jaar op te vangen.

In de eerste plaats lijken dergelijke milieus waar tezelfdertijd ook kinderen van 0 tot 3 jaar opgenomen worden mij niet erg geschikt om aan een zulkdanige opvang te doen.

Ten tweede is de mogelijkheid te beperkt omdat zij maar bestaat in hoofde van kinderen beneden de zes jaar en gelimiteerd wordt tot 1/4 van de capaciteit van de instelling wanneer het om een kinderdagverblijf gaat.

Graag vernam ik van de Minister of hij het niet nuttig en wenselijk acht dat de buitenschoolse opvang en de opvang gedurende de vakantiedagen in hoofde van elke school verplicht zou gesteld worden?

Momenteel bestaat er op dit vlak een zulkdanige warboel omdat de ene of de andere het al dan niet doet of omdat de wijze waarop het is georganiseerd verschilt van school tot school.

Wanneer denkt de Minister op dit vlak maatregelen te treffen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de inrichting van buitenschoolse opvang en de opvang gedurende de vakantiedagen in hoofde van elke school een materie is die tot nog toe ressorteert onder de nationale bevoegdheden.

Vraag nr. 313 van 27 juli 1984 van de heer J. VALKENIERS

NCC — Promotie voorschoolse instellingen

In het budget 1984 van de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie werd een bedrag van 660.000,- F voorzien voor de promotie van de voorschoolse instellingen.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat de NCC op dit vlak reeds heeft verwezenlijkt en wat zij nog zal doen in 1984?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het bedrag van 660.000 F voorzien op de begroting van de NCC en bestemd voor de promotie van de voorschoolse instellingen voor volgende specifieke doeleinden gebruikt is of zal gebruikt worden:

1. aanpassing en aanvulling van een diareeks over de Nederlandstalige kinderdagverblijven te Brussel;
2. aanpassing aan een info-stand;
3. deelname aan 3 beurzen met een info-stand en een kinderopvang :
 - lente- en vakantiesalon;
 - vestirama ;
 - voedingssalon ;
4. herdruk van een brochure met inlichtingen over de Nederlandstalige Brusselse kinderdagverblijven.

Vraag nr. 314 van 31 juli 1984 van de heer W. KUIJPERS

Independent Television Services — Doorstralingsaanbod

Graag vernam ik van de Minister of hij zal ingaan op het Independent Television Services NV (Brugge)-

doorstralingsaanbod om langs de eerste Europese communicatiesatelliet onze internationaal-gerichte nieuwsuitzendingen te laten verzorgen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid mededelen dat de aangelegenheid onderzocht wordt, vnl. op het vlak van de bevoegdheidsafbakening tussen het departement van PTT en de Vlaamse Gemeenschap.

Zolang dit onderzoek door de bevoegde diensten niet is afgerond, moet ik een antwoord schuldig blijven.

Vraag nr. 315
van 31 juli 1984
van de heer W. BEYSEN

Ministeriële kabinetten — Samenstelling

Ik durf veronderstellen dat, sinds de installatie van uw kabinet, de personeelssamenstelling van dit kabinet wijzigingen onderging.

Graag vernam ik:

1. hoeveel kabinetssleden, opgedeeld per niveau, uw kabinet reeds hebben verlaten omwille van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen;
2. hoeveel kabinetssleden, opgedeeld per niveau zijn op uw kabinet nog werkzaam, maar hebben tijdens de periode januari 1982-juni 1984, een bevordering in een overheidsdienst bekomen;
3. welke bevorderingsfuncties op niveau 1 en niveau 2 en zoals bedoeld in hogervermelde vragen, worden door leden en ex-leden van uw kabinet, ingenomen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Niveau 1 : 3
Niveau II : 11
2. Niveau 1 : 2
Niveau II: 2
3. a. Bevordering Niveau 1:
2 adviseurs
1 Directeur-generaal
- b. Bevordering Niveau II:
1 onder-bureauchef.

Vraag nr. 318
van 31 juli 1984
van de heer W. SEEUWS

Zou de Gemeenschapsminister van cultuur volgende vragen willen beantwoorden in verband met de film in Vlaanderen :

1. lijst van de ingediende filmprojecten tot het bekomen van subsidies;
2. lijst van de aanvragen van scenariosubsidies;
3. de adviezen die de filmcommissie over 1 en 2 formuleerde ;
4. de beslissing van de Minister dienaangaande;
5. wie waren de scenaristen, realisator, producent van de aanvragen;
6. totale kostprijs van de ingediende projecten, en welk bedrag werd eventueel toegekend bij goedkeuring;
7. welk bedrag van de totale begroting van 1983 is niet opgebruikt;
8. welke bedragen werden overgeschreven naar het cinematografisch fonds in de loop van 1983;
9. welk bedrag stond op het cinematografisch fonds op 15 juni 1984?

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag bezorg ik bijgaand aan het geachte lid:

- a. een lijst van de sinds januari 1983 ingediende filmontwerpen met het oog op de toekenning van subsidies;
- b. een lijst van de sinds januari 1983 ingediende verzoeken tot het bekomen van subsidies voor de uitwerking van filmscenario's.

Beide lijsten werden opgesteld in functie van het uitgebracht advies van de Selectiecommissie voor Culturele Films nl. positief of negatief advies.

De lijsten vermelden de namen van de scenaristen, regisseurs en producenten evenals de kostenraming van de ingediende filmprojecten en de toegekende subsidie.

Ik meen derhalve dat hierdoor reeds tegemoet gekomen wordt aan de punten 1, 2, 3, 5 en 6 van zijn vraag. Wat punt 4 betreft kan ik het geachte lid mededelen dat ik akkoord kon gaan met de subsidiëring van alle door de commissie positief geadviseerde filmprojecten en (of) scenario's. Ik besliste evenwel ook nog een aantal negatief beoordeelde projecten te subsidiëren nl. :

- Leibovitz, glaswerken: E. Convents — kunstfilm
- Piet Bekaert : R. Boumans — kunstfilm
- De ooggetuige: E. Degelin — preproductiepremie
- Lena, Circus van de dood: H. De Kempeneer — scenario en preproductie.
- Licht als metafoor: A. Heirman — scenario.

Voor punt 7, 8 en 9 kan ik het geachte lid dan nog volgende informatie bezorgen.

Het totaal van het niet-gebruikt krediet in 1983 bedroeg 63.118.192 F. Voor dit bedrag bestaan er wel opties, die alleen kunnen uitgevoerd worden wanneer voor betreffende projecten coproductie in het buitenland wordt gevonden.

In de loop van 1983 werd het volledig krediet zijnde 85.500.000 F overgeschreven op het filmfonds evenals 854.929 F als inkomsten voortvloeiend uit de ex-

exploitatie van de films. Elke filmsubsidie wordt dus aangerekend op het filmfonds.

Verder was er op 15.6.1984 op het fonds nog een bedrag van ± 110.000.000 F beschikbaar.

Scenario's sinds januari 1983

Positieve adviezen

„ Top secret nordpol ”

Roland Lommé — scenariosubsidie : 400.000 F.

„ Vashtar's wraak ”

Walter Ertvelt — Daska films — scenariosubsidie: 240.000 F.

„ Schoppenvrouw ”

Freddy Coppens — scenariosubsidie : 240.000 F.

„ De 40 dagen van minister Daels ”

Paul Koeck — P. Le Bon — scenariosubsidie: 300.000 F.

„ Diamant ”

Peter Carpentier — Cinete — scenariosubsidie: 240.000 F.

„ The afterman ”

Rob Van Eyck — scenariosubsidie : 240.000 F.

„ Appellation contrôlée ”

Dirk Pauwels — Cinete — scenariosubsidie: 240.000 F.

„ Escal Vigor ”

Harry Kümel — scenariosubsidie : 240.000 F.

„ De eenzame keizerin ”

Marc Ghens — scenariosubsidie : 240.000 F.

„ De prijs ”

Paul Cammermans — Kunst en kino — scenariosubsidie : 200.000 F.

„ Alles blijft, niets verandert ”

L. Gubbels & A. De Heselle — randfilms scenario + preproductie: 480.000 F.

Negatieve adviezen

„ Show ”

Ralf Boumans — A.V.P. — scenariosubsidie

„ De pauweveer ”

Jaak Boon — scenariosubsidie

„ De Flandriens ”

Paul Pourveur en Peter Simons — Multimedia — receptie scenario

„ Zazou blues ”

Danny de Laet en Chris Vervoet — scenariosubsidie

„ Steeple ”

Fons Feyaerts — Luc Pien — Opta films — scenariosubsidie

Art. 113

Rosemarie Bergmans — scenariosubsidie

„ Fair play ”

A. De Heselle & L. Gubbels — L.S. preproductie

„ Geluk is een eerbaar verlangen ”

Jaak Boon — scenariosubsidie

„ De erfenis — De lobby — Schaakmat ”

A. De Heselle & L. Gubbels — scenariosubsidie

„ Mary Shelley ”

A.M. Van de Putte — scenariosubsidie

„ Lipstick traces ”

Guido Henderickx — scenariosubsidie

„ Licht als metafoor ”

Andrea Heirman — scenariosubsidie — toegekende subsidie: 45.000 F.

„ Lena, circus van de dood ”

„ Hugoke — cinema Kee ” — lange animatiefilm
Startbudget: 965.000 F

Toegekende subsidie voor scenario + preproductie : 835.000 F

„ Reflex ”

A. De Heselle & L. Gubbels — randfilms — scenariosubsidie

Ingediende filmprojecten sinds januari 1983

Positieve adviezen

„ Geld ”

G. Terrijn — PVBA Visie — KF

Budget: 1.291.640 F

Subsidie : 800.000 F

„ De onheilsbode of Westerlinck affaire ”

R. De Hert — Fugitive cinema — LS — (co-prod. Nederl.)

Budget : 19.900.000 F

Gevraagd : 5.000.000 F

„ Krabbeneiland ”

G.L. Thijs — Skyline films — L.S.

Budget : 52.975.000 F

Subsidie : 15.000.000 F

„ Zware jongens ”

R. De Hert — EMP & RV productions — L.S.

Budget : 21.002.615 F

Subsidie : 6.500.000 F

„ Wurgtechnieken ”

Paul Celis — Cinete — L.S. (co-prod. Italië)

Budget: 42.600.000 F

Subsidie : 15.000.000 F

„ The best man ”

Dominique Deruddere — Multimedia — K.F.

Budget: 7.349.257 F

Subsidie gevr. 80% : 5.879.405 F

„ Jobs ”

Hugo Vercauteren — Ilias films — K.F.

Budget : 1.091.000 F

Subsidie : 800.000 F

„ Hotel Nautilus ”

Peter van Kraay — Visie — K.F.

Budget : 1.294.325 F

Subsidie : 1.035.450 F

„ Antwerp saxo ”

M.H. Wajnberg — F3 — L.S. (co-prod. Franse Gem. — Frankrijk)

Budget : 38.919.650 F

Subsidie : 5.837.947 F

„ Veranneman ”

Anton Stevens — Resobel — kunstfilm

Budget : 5.362.059 F

Subsidie : 2.681.000 F

„ Abstinentie ”

Paul Temmerman — Explo-team — K.F.

Budget : 1.043.640 F

Subsidie : 800.000 F

„ Drive-in ”

A. Keytsman — randfilms — K.F.

Budget : 1.212.272 F

Subsidie : 800.000 F

„ De ultieme tragedie ”

Marie-Jo Lafontaine — Multimedia — Videoband K.F.

Budget : 878.207 F

Subsidie : 702.566 F

„ Manhattan ”

Roland Lommé — Telepress — K.F.

Budget : 2.607.833 F

Subsidie : 2.086.266 F

„ Istanbul ”

Marc Didden — Multimedia — L.S.

Budget : 25.724.331 F

Subsidie : 15.000.000 F

„ Lieve opa ”

Miel van Hoogenbemt — VZW Jonge cineasten — K.F.

Budget : 1.003.000 F

Subsidie : 800.000 F

„ Innocent and goodlooking ”

Filip Callewaert — Frozen frames — K.F.

Budget : 1.010.000 F

Subsidie : 800.000 F

„ Exaltatie ”

Wilfried Hoet — randfilms — K.F.

Budget : 999.531 F

Subsidie : 800.000 F

„ Uit het raam springen ”

J.P. Dedecker — Visie — L.S.

Budget : 20.010.120 F

Subsidie : 13.329.744 F

„ Strange love affair ”

Eric de Kuyper — Cinete — L.S. (co-prod. Nederland 60%)

Budget : 12532.000 F

Subsidie : 4.000.000 F

„ Faits divers ”

Jo Huybrechts — Medusa productions — K.F.

Budget : 2.229.809 F

Subsidie : 800.000 F

„ Dust ”

Marion Hansel — Man's films — Daska films — L.S. (co-prod. Franse Gem. — Frankrijk)

Budget : 37.200.000 F

Subsidie gevr. : 5.000.000 F

„ De looper ”

Danny Hiele — randfilms — K.F.

Budget : 1.004.796 F

Subsidie : 800.000 F

„ Stereo-gnosis ”

E. Debaille — Work-shop 2000 + 1 — kunstfilm

Budget : 1.199.422 F

Subsidie : 959.538 F

„ Wildschut ”

Bobby Erhart — kunst en kino — L.S. (co-prod. Nederland)

Budget : 38.650.000 F

Subsidie : 12.368.000 F

„ De boot ”

Jaco van Dormael — Daska films — K.F.

Budget : 6.490.379 F

Subsidie : 4.300.000 F

Negatieve adviezen

„ Jessica ”

Roland Verhavert — Visie — L.S. (co-prod. Nederland)

Budget : 25.204.067 F

„ Te wapen ”

Gillis Houben — General films — K.F.

Budget : 1.869.874 F

Piet Bekaert

Ralf Boumans — Kriteria films — kunstfilm

Budget : 1.825.022 F

Roger Raveel

Freddy Coppens — NV Kriteria films — kunstfilm

Budget : 1.912.026 F

Jan van Riet

Freddy Coppens — NV Kriteria films — kunstfilm

Budget : 1.825.022 F

Gustave Camus

J.J. Vincent — kunstfilm — afwerkingspremie

Budget : 400.109 F

„Kroket”

M. Smets — Cinete — K.F.
Budget : 1.197.000 F

„Melancholie”

Jan Vercruysse — K.F.
Budget: 627.477 F

„Bike-man”

J.J. Vincent — K.F.
Budget: 827.523 F

Van Meegeren

Frans Weisz — F3 — L.S. (co-prod. Nederland)
Budget : 79.120.000 F

„Roddel”

Hans Crol — randfilms — K.F.
Budget: 1.162.641 F

„De laatste dagen van brood en wijn”

Bert Beyens — Cinete — K.F. — Premie na productie
Budget: /

„Albert en Eddie”

G. Verspeelt — Luna films — Animatie K.F.
Budget : 16.739.389 F

„Wij gaan naar Benidorm ”

Eddy Asselbergs — PVBA Visie — L.S.
Budget : 14.454.936 F

Project Kaiopo

Lode Cafmeyer — Lange doc.
Budget : 2.370.800 F

Caram boll

Jan Sancton — B.A.C. — Animatie K.F.
Budget: 3.896.685 F

„De vuurtorenwachter”

Roland Lethem — ODEC — K.F.
Budget: 4.028.000 F

„Ooggetuige”

E. Degelin — Deltacite — voorbereidingspremie
Toegekend : 480.000 F

„Leibovitz”

Eric Convents — kunstfilm
Budget : 1.437.802 F
Toegekend : 479.268 F

„Onderdak”

Paul Amand — Explo-team — K.F.
Budget : 871.943 F

Roel d'Haese — Beelden

John Murat — IBLIS — kunstfilm
Budget : 2.738.288 F

„Huisconcert”

Bert Vivier — Cinete — K.F.
Budget: 987.000 F

„Olie ”

S. Meyering — Visie — L.S. (co-prod. Nederland)
Budget: 37.170.000 F

Postbus 97 — 2100 Deurne

H. De Cnodder — Explo-team — K.F.
Budget: 997.425 F

„De sollicitant”

Paul Geens — C.I.A.M. — K.F.
Budget : 1.067.052 F

„Brussels by day ”

Willy de Greef — C.I.A.M. — K.F.
Budget: 1.063.827 F

„Brussel ”

Mark Sebille — N.I.L.O.C. — L.S.
Budget: 5.257.863 F

„Dagboek van een oude dwaas”

Lili Rademakers — Iblis — L.S. (co-prod. Nederland)
Budget : 34.013.430 F

„Zwart geld ”

Jacques Servaes — PVBA Visie — L.S. (co-prod. Nederland)
Budget : 18.872.179 F

„Een marsman op de aarde”

Luc Coghe — randfilms — K.F.
Budget : 1.012.050 F

Vraag nr. 320

van 31 juli 1984

van de heer H. VAN WAMBEKE

Ministeriële kabinetten — Tewerkstelling van dienstplichtigen

Het kan u niet onbekend zijn dat Landsverdediging groeiende moeilijkheden kent bij de vaststelling van het legercontingent en dat, in plaats van te gaan snoeien in de vrijstellingen om sociale redenen, vooraf iedere beschikbare dienstplichtige op normale wijze zijn legerdienst zou moeten doen.

In dit verband vernam ik graag:

1. of er dienstplichtigen aan uw kabinet zijn gehecht en, zo ja, hoeveel;
2. tot welk studieniveau zij behoren (lager secundair, hoger secundair, hoger onderwijs) ;
3. of hun taak niet kan waargenomen worden door een ander persoon?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen, dat thans aan mijn kabinet een dienstplichtige verbonden is, die universitair geschoold is. Hij ver-

vult een aantal taken waarvoor bezwaarlijk een full-time permanente medewerker kan aangesteld worden.

Vraag nr. 321

van 3 augustus 1984

van de heer L. VANVELTHOVEN

Onderzoek naar gebruik van asbestvezels in culturele centra — Resultaten

Naar aanleiding van het tijdelijk sluiten van de Warande-schouwburg vernam ik graag :

1. of de heer Gemeenschapsminister een onderzoek heeft gevraagd naar het gebruik van asbestvezels in voor het publiek toegankelijke plaatsen in andere culturele centra;
2. welke de resultaten van dit onderzoek zijn?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid meedelen dat het geven van een opdracht tot onderzoek naar het gebruik van asbestvezels in culturele centra als dusdanig niet ressorteert onder de bevoegdheid van cultuur.

Vraag nr. 323

van 3 augustus 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Begrotingen 1983 en 1984 — Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit één gemeenschappelijk gegeven : economische crisis.

Elke Gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculereerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgelegd zijn, is er nog een „hakbijcomité” op hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog van over:
 - a. na de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep?
 - b. na de begrotingsdebatten in commissie en openbare vergadering?

2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens na de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig geschrapt en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?

3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussenkomsten na het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ter zake een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve samen met de Gemeenschapsminister van financiën en begroting.

Vraag nr. 324

van 10 augustus 1984

van de heer P. PEETERS

Ancienne Belgique op 11 juli 1984 — Bevlagging

Feestelijk wapperden te Brussel de leeuwenvlaggen aan de lokalen van de Vlaamse verenigingen en aan vele private huizen op de feestdag van de Vlaamse Natie, dag waarop vele duizenden Vlamingen naar de Grote Markt waren gekomen om de Guldensporenviering bij te wonen.

Menig Vlaming viel het nochtans op dat „het” (?) Vlaamse culturele centrum te Brussel, de Ancienne Belgique, hierop een schitterende uitzondering maakte, zoals trouwens reeds het jaar voordien, en alhoewel er 's avonds in zijn „Bar Américain” een 11 juli-receptie werd aangeboden.

Kan de geachte Gemeenschapsminister, die de rechtstreekse voorgedij over de A.B. uitoefent, mededelen waarom „ons” cultureel centrum zelfs niet vlagde op 11 juli?

Ter informatie kan ik de geachte Minister mededelen dat aan de Kruidtuin te Brussel, cultureel centrum van de Franse Gemeenschap, 365 dagen per jaar (wellicht symbolisch) de haan kraait!

Antwoord

Uit een onderzoek aansluitend bij de vraag van het geachte lid, is gebleken dat op dinsdagavond, 10 juli, aan de Ancienne Belgique de Vlaamse vlag werd uitgehangen en dit langs de meest opvallende zijde: nl. de drukke Anspachlaan.

Op 11 juli in de namiddag stelde de directeur tot zijn verbijstering vast dat deze vlag verdwenen was. De politie werd hiervan in kennis gesteld.

Inmiddels werd een nieuwe vlag aangeschaft die de Ancienne Belgique zal tooien bij elke gepaste gelegenheid.

Vraag nr. 325
van 10 augustus 1984
van de heer A. LARIDON

Nationaal Huldebetoon aan Koning Albert te Nieuwpoort — Ontbreken van BRT- beeldopnamen

Naar aanleiding van de 70e verjaardag van het uitbreken van de vijandelijkheden op 4 augustus 1914 werd op zondag 5 augustus het 49e Nationaal Huldebetoon aan Koning Albert en aan de gesneuvelden van de IJzer, te Nieuwpoort gehouden.

Duizenden landgenoten kwamen in een optocht van meer dan 1 uur, waarin zowat 1.200 vlaggen werden megedragen, hun sympathie betuigen.

De RTBF maakte opnamen van dit nationaal huldebetoon en wijdde een deel van de nieuwsuitzending aan deze grootse manifestatie.

De oudstrijderskringen betreuren ten zeerste de afwezigheid van de BRT te Nieuwpoort op 5 augustus 1984, te meer daar vastgesteld wordt dat dezelfde BRT telkenjare zeer veel aandacht besteedt aan de IJzerbedevaart te Diksmuide.

Mag ik vragen, mijnheer de Minister, om welke reden deze hoogstaande vaderlandslievende manifestatie door de BRT werd genegeerd? Mag ik er tevens met klem op aandringen dat deze voor de oudstrijders eerder vernederende behandeling, zich in de toekomst niet meer zou herhalen?

Antwoord

Na onderzoek, aansluitend bij deze vraag van het geachte lid, blijkt dat de BRT, op gelijkaardige klachten al vaker heeft moeten antwoorden. Het antwoord komt telkens hierop neer dat de BRT bij herhaling beeldverslagen wijdt aan plechtigheden met oudstrijders, maar dat niet altijd een en dezelfde bijeenkomst in het licht wordt gesteld. Er wordt met andere woorden geregeld afgewisseld.

Dit jaar bijvoorbeeld werden op 21 juli de oudstrijders met hun vaandels in beeld gebracht terwijl zij voor de Koning en de Koningin defileerden. Een maand voordien, op 14 juni was de TV-Nieuwsdienst aanwezig te Nieuwpoort tijdens de plechtigheid bij het monument van Koning Albert. Daar werden o.m. beelden getoond van de Koning in gesprek met oudstrijders. Op 8 mei filmde de Vlaamse televisie de bloemenhulde bij het graf van de Onbekende Soldaat; op 11 mei de plechtigheden bij de 40e verjaardag van de Slag om de Ardennen en op 28 april de ontvangst van oorlogsinvaliden in de Koninklijke Serres te Laken.

In totaal overtreft de zendtijd die het TV-journaal aan patriottische ceremonieën besteedt in ruime mate de tijd die uitgetrokken wordt voor de reportage van de jaarlijkse IJzerbedevaart te Diksmuide. Deze IJzerbedevaart is een manifestatie van een zulkdanige omvang en met zulkdanige politieke betekenis dat de

Nieuwsdienst er terecht uitvoerige aandacht moet aan besteden.

Vraag nr. 326
van 10 augustus 1984
van de heer P. BREYNE

Toelagen voor experimenteel vormingswerk — Uitgekeerde bedragen en toekenningscriteria

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke bedragen per organisatie werden uitgekeerd in de jaren 1981, 1982 en 1983 in het kader van de „toelagen voor experimenteel vormingswerk” (art. 33.12.02(39)).

Ik had ook graag de interne criteria gekend voor de toekenning van deze toelagen, zodat ze werkelijk aan „experimenten” ten goede komen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een experimentele toelage wordt toegekend aan belangrijke initiatieven in het kader van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, die niet passen binnen een bestaande reglementering, en op voorwaarde dat het ofwel:

- initiatieven zijn die activiteiten ontwikkelen naar prioritaire doelgroepen en problematieken binnen een beleid;
- initiatieven zijn die innoverend werken m.b.t. aanpak en methode;
- nieuwe initiatieven zijn, vanuit bepaalde bevolkingsgroepen die via een experimentele toelage een achterstand proberen in te lopen,

Hoe dan ook, een experimentele subsidie kan ten hoogste gedurende 3 jaren worden toegekend, waarna deze initiatieven ofwel in een bestaande ofwel in een nieuwe reglementering een plaats moeten kunnen vinden.

Vele van de momenteel gesubsidieerde initiatieven zullen bijvoorbeeld via het vijfde decreet nog een subsidie kunnen verwerven.

Hierbij de bedragen per organisatie voor de jaren 1981, 1982 en 1983.

Experimentele subsidies 1981.

Alfabetisering Vlaanderen (stuurgroep)	600.000
Pilootproject Alfabetisering Vlaanderen	750.000
Alfabetisering — 12 plaatselijke projecten	1.285.584
Algemene Bond van Patiënten	48.500
B.G.M.K.	79.166
Centrum voor Muziek	49.000
De Kleine Televisie	531.343
De Vijgeboom	25.000
De Wakkere Burger	221.000
Elk Muziek	600.000
Federatie Vrouwen tegen Mishandeling	19.600
H.V.V.-Koepel	200.000
Kopspel	250.000
Nivop	626.842
Omschakelen	1.000.000
Oudervereniging Rekkem	20.000

Plattelandsonwikkeling	1.500.000
Priester Daensfonds	100.000
Socak	300.000
Vlaams Klankbeeldsenter	400.000
V.V.I.A.	48.97 1
Experimentele subsidies 1982	
Alfabetisering Vlaanderen	600.000
Pilootproject Alfabetisering Vlaanderen	750.000
Plaatselijke Alfabetiseringsprojecten 2	657.000
Plaatselijke Alfabetiseringsprojecten 13	1.564.326
Algemene Bond van Patiënten	22.688
Alleman-bejaardenproject	300.000
B.G.M.K.	100.000
Casa Chile	49.000
Centrum voor Muziek	49.000
Culturele Kring Argentinië	49.000
De Kleine Televisie	600.000
De Wakkere Burger	270.000
Fugitive Cinema Distributie	235.000
H.V.V.-Koepel	200.000
I.O.C.-Inter. Ontmoetingscentrum Basis groepen	300.000
Kopspel	500.000
Langzaam Verkeer	100.000
Omschakelen	999.264
Poëziecentrum	400.000
Trefcentrum Derde Leeftijd	200.000
Vakbel	376.598
Vereniging Bevordering Animatiefilm	89.694
Vlaamse Culturele Koepel	400.000
Vlaamse Veren. Industr. Archeol.	49.000
Vuylsteke-Fonds — koepelvorming	200.000
Priester Daensfonds	100.000
Experimentele subsidies 1983	
Alfabetisering Vlaanderen	1.249.942
Alfabetisering plaatselijk — 17 projecten	2.353.800
Alfabetisering plaatselijk — 2 projecten	650.400
B.G.M.K.	100.000
Biro	500.000
Brussel-Culturen als Buren	700.000
Casa Chile (toegezegd)	100.000
Centrale Informatiedienst Doven en Gehoorgestoorden	2.495.592
Centrum voor Muziek	49.000
Culturele Kring Argentinië (toegezegd)	49.000
De Kleine Televisie	600.000
De Wakkere Burger	500.000
Dynamo Projekt Warande (toegezegd)	49.000
H.V.V.-Koepel	300.000
I.O.C. (toegezegd)	100.000
Kopspel	484.411
Landelijke Vormingsdienst Zelfstandigen	703.97 1
Langzaam Verkeer	100.000
Lectuurbegeleiding Antwerpen — Antwerpen	99.807
Lectuurbegeleiding Antwerpen — Geel	30.000
Lectuurbegeleiding Antwerpen — Turnhout	29.900
Lectuurbegeleiding Limburg — Genk	75.000
Lectuurbegeleiding Limburg — Heusden-Zolder (toegezegd)	80.000
Lectuurbegeleiding Limburg — Maasmechelen	39.86 1
Leuvense Schrijversactie	118.698
Mechels Miniatuur Teater	300.000

Museum Geschiedenis van de Mens (toegezegd)	2.000.000
Poëziecentrum	400.000
Prov. Dienst Onthaal Gastarbeiders (toegezegd)	300.000
Toestand (toegezegd)	73.323
Trefcentrum Derde Leeftijd	100.000
Turkse Culturele Kring — Heusden-Zolder	78.659
Tweedekansonderwijs	500.000
Ukrainse Gemeenschap	78.844
Vakbel	1.700.000
Verkeerskampanje Zone 30	100.000
Veurne — Vriendenkring Vormingsinstituut	100.000
V.O.W. — Culturen als Buren — Region. Comité	91.700
V.O.W. — Culturen als Buren — perman. secret.	49.500
V.O.W. — Culturen als Buren — tolken-centrum (toegezegd)	49.800
V.O.W. — Culturen als Buren — woonwagengewonerscultuur	25.000
V.O.W. — Culturen als Buren — 5 verenigingen	248.213
Vuylsteke-Fonds	300.000

Vraag nr. 329
van 17 augustus 1984
van de heer W. PEETERS

Jeugdbeleid — Subsidiëring per gewest en per ideologische strekking vanaf 1975 tot 1982

Heel wat bedragen werden en worden uitbetaald voor jeugdbeleid.

Graag kende ik de bedragen die per gewest en per ideologische strekking voor de jaren 1978 tot en met 1982 door uw departement (of door een instelling die onder uw voorgedij ressorteert) uitbetaald werden?

Antwoord

Op de vragen door het geachte lid gesteld, kan ik het volgende antwoorden. Het antwoord vindt men grosso-modo in de jaarverslagen van het Bestuur voor Jeugdvorming. In de bijlagen van deze jaarverslagen worden alle jeugdverenigingen, die door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd werden, per werksoort opgesomd met achter hun naam het subsidiebedrag.

We willen er wel op wijzen dat het voor ons onmogelijk is lijsten aan te leggen per gewest en per ideologische strekking.

Wat wordt met „gewest” bedoeld? De provincies, de streken van Vlaanderen? . . .

Met uitzondering van enkele landelijke jeugdverenigingen kennen wij de ideologische strekking van de meer dan 1000 jeugdverenigingen niet. De meeste verenigingen bekennen zich trouwens niet tot een „strekking” zoals de Cultuurpactwet dit opvat.

Aan het geachte lid wordt rechtstreeks een exemplaar gestuurd van de jaarverslagen van het BJV.

Vraag nr. 331
van 17 augustus 1984
van de heer W. PEETERS

Verenigingen — Steun

Heel wat steun wordt rechtstreeks of onrechtstreeks gegeven aan de politieke partijen, via hun studiediensten en vormingsinstituten.

Graag vernam ik van de geachte Minister per gewest, per ideologische strekking, welke bedragen werden betaald in de jaren van 1978 tot en met 1982 dit enerzijds voor de studiediensten en anderzijds voor de vormingsinstituten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

In het kader van de dienst Volksontwikkeling worden enkel vzw's met een autonoom karakter gesubsidieerd. Dit wordt alsdusdanig duidelijk bepaald in onze reglementeringen. Bijgevolg worden er geen rechtstreekse subsidies uitgekeerd aan politieke partijen en is het voor ons onmogelijk te achterhalen welk voordeel zij er onrechtstreeks zouden kunnen bij hebben.

Vraag nr. 334
van 27 augustus 1984
van de heer J. GABRIELS

Niet-openbare vrije radio's — Administratieve erkenning en gevolgen ivm overheveling naar andere gemeente

In verband met het decreet op de niet-openbare vrije radio's en de concrete toepassing ervan, kreeg ik van de geachte Minister graag een antwoord op het volgende probleem.

1. In de eerste reeks van aanvragen werd een niet-openbare radio erkend, voorlopig op basis van het administratieve dossier.

Kan de betrokken niet-openbare radio, afgezien van de technische keuring straks, momenteel reeds besluiten de vzw en/of de technische installatie te verhuizen naar een andere, aangrenzende gemeente, zonder gevolgen voor de eerste, administratieve erkenning?

Kan de betrokken radio in een later stadium (na de technische keuring) zonder verdere gevolgen verhuizen naar een andere, aangrenzende gemeente?

2. Is het juist dat — na de eerste administratieve erkenning van ruim 400 radio's — nu automatisch eerst de aanvragen afgehandeld worden van de in eerste instantie geweigerde radio's, die naderhand de gelegenheid kregen (krijgen) hun administratief dossier in orde te brengen?
3. Als het antwoord op vraag 2 bevestigend luidt, wat zijn dan de gevolgen voor de betrokken radio indien deze, in een stadium van de procedure,

verhuist naar een andere, aangrenzende gemeente?

4. Kan de geachte Minister me een lijst bezorgen van de in eerste instantie administratief goedgekeurde aanvragen van niet-openbare radio's?

Antwoord

In antwoord op de vragen van het geachte lid kan ik hem het volgende mededelen.

1. Het KB van 20.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep stelt in art. 1, 6° „Station voor lokale radio-omroep: het station van een private klankradio-omroepdienst dat, overeenkomstig de bepalingen van het artikel 3 van de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving toegelaten is uitsluitend monofonische signalen uit te zenden, met een nominale reikwijdte van maximum acht kilometer”. Het decreet van 6.5.1982 van de Vlaamse Executieve houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's stelt in art. 2: „Met niet-openbare radio wordt bedoeld de door het privaat initiatief ingerichte radio's die zich met een eigen programma richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aangrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie “.

Een niet openbare radio kan zijn uitzendplaats, zetel vzw, produktieinstallatie zoals deze gesteld is in zijn oorspronkelijke aanvraag wijzigen binnen de hierboven bepaalde bepalingen, d.w.z. binnen een straal van 8 km zonder gevolgen voor de culturele erkenning.

Wat de technische gevolgen van deze wijziging inhouden moet ik het geachte lid verwijzen naar de nationale regering, met name de Minister en Staatssecretaris van PTT, die bevoegd zijn voor de technische aspecten van de niet-openbare radio's.

2. Na het bekendmaken van het frequentieplan door de Minister en Staatssecretaris van PTT kan ik, na advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's de radio's die in aanmerking voor erkenning zijn genomen definitief erkennen.

Indien na deze erkenningen blijkt dat nog frequentiemogelijkheden vrij blijven zal voor de radio's die voorlopig niet in aanmerking zijn genomen voor erkenning en de radio's waarvan de aanvraag tot erkenning mij bereikte na 15.11.1982 de procedure worden ingezet toegestaan door art. 1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 9.9.1982.

Uiteraard zal de Raad van Niet-Openbare Radio's voor deze procedure eveneens zijn advies moeten geven en dienen de vzw's volledig in orde te zijn met de bepalingen van het decreet van 6 mei 1982.

3. Hiervoor verwijs ik naar het gestelde in punt 1.
4. Afzonderlijk laat ik het geachte lid een lijst geworpen van de niet-openbare radio's welke in aanmerking komen voor erkenning.

Bij deze wil ik opmerken dat nog geen enkele radio erkend is, we bevinden ons momenteel in de fase van erkenning onder voorbehoud van toepassing van art. 4 van het KB van 20.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep.

D.w.z. dat ik later, na onderzoek door de diensten van PTT en op nieuw advies van de Raad van Niet-Openbare Radio's moet bepalen in welke mate de frequentie- en/of uitzendregeling zal geschieden.

Op basis van dit onderzoek zal ik de radio's dan definitief erkennen.

Indien na deze erkenningen nog frequentiemogelijkheden vrij blijven kunnen steeds erkenningen gebeuren op basis van de procedure die zal ingezet worden, zoals gesteld in punt 2., toegestaan door art. 1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 9.9.1982 betreffende de erkenning van niet-openbare radio's.

Vraag nr. 339
van 5 september 1984
van de heer J. CAUDRON

Provinciale inspecteurs BLOSO — Benoemingsvoorwaarden

Mij is ter ore gekomen dat men er ernstig aan denkt in de provincie Antwerpen een provinciale inspecteur BLOSO te benoemen niet-licentiaat LO, dit terwijl onbetwist bekwaame licentiaten LO hiervoor gekandideerd hebben.

Reeds werd in Oost-Vlaanderen, meen ik, een niet-licentiaat LO op dezelfde plaats benoemd, eveneens ten nadele van licentiaten LO.

Door deze benoemingen veegt men een gans studiecurriculum en deskundige ervaring weg.

Welke maatregelen gaat de heer Minister nemen om aan deze toestand een einde te stellen en de licentiaten LO te benoemen op de plaatsen waarvoor zij in aanmerking komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve in zijn hoedanigheid van verantwoordelijke voor het personeel, bevoegd is om op zijn vraag te antwoorden.

Ik kan hier echter aan toevoegen dat het ambt van inspecteur in de Vlaamse Gemeenschap als een gespecialiseerd ambt wordt beschouwd, waardoor bepaalde voorwaarden aan de kandidaten zullen worden opgelegd, ondermeer wat de nuttige ervaring aangaat, hetgeen tegemoet komt aan de bekommernissen van het geachte lid.

Vermits het ontwerp van besluit thans aan de Raad van State is voorgelegd, is het mij voornamelijk mogelijk de definitieve tekst kenbaar te maken.

Voor al wat nuttig is, meen ik te moeten opmerken dat in de provincie Antwerpen bij mijn weten wel ten

tijdelijken titel een contractueel inspecteur BLOSO werd aangesteld, maar deze kandidaat beschikt over het diploma van licentiaat in de lichamelijke opvoeding.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 86
van 26 juli 1984
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeenten provincie West-Vlaanderen — Gemeentefinanciën

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1984 voor elke gemeente van de provincie West-Vlaanderen, afzonderlijk volgende gegevens te willen verstrekken :

1. het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting;
3. de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel ;
4. de aanslagvoet van de belasting op de drijfkraft;
5. het resultaat van de koptabel van de gewone dienst van de begroting;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting;
7. het algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting.

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op verschillende punten van zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid omtrent de belastingen op het tewerkgesteld personeel en op de drijfkraft van de gemeenten van de provincie West-Vlaanderen volgende gegevens mededelen.

Gemeente	Drijfkraft	Tewerkgesteld personeel
Bredene	450 F	nihil
Gistel	100 F	nihil
Harelbeke	500 F	500 F
Oostende	500 F	500 F
Oostkamp	250 F	250 F
Roeselare	500 F	nihil
Tielt	300 F	200 F
Wervik	500 F	nihil
Wingene	80 F	80 F
Zedelgem	350 F	350 F
Zwevegem	400 F	nihil

De gemeenten welke niet vermeld zijn, heffen de betrokken belastingen niet.

De stad Brugge heft evenwel volgend differentieel tarief:

- a. 300 F per eenheid of per breuk van 1 kW voor bedrijven met een belastbaar vermogen van ten hoogste 10 kW en 300 F per werknemer voor bedrijven met ten hoogste 10 werknemers;
- b. 400 F per eenheid of per breuk van 1 kW voor ondernemingen met meer dan 10 kW belastbaar vermogen en met ten hoogste 399 kW belastbaar vermogen en 400 F per werknemer voor bedrijven met meer dan 10 werknemers en ten hoogste 399 werknemers ;
- c. 500 F per eenheid of per breuk van 1 kW voor de inrichtingen met een belastbaar energievermogen van 400 kW en meer en 500 F per werknemer voor bedrijven met 400 werknemers en meer.

Vraag nr. 91
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Openbare werken te Lier — Betoelaging

Kan de Minister mij langs deze weg meedelen of er op dit ogenblik te Lier werken aan de gang of gepland **zijn die** door de Vlaamse Executieve zullen gesubsidieerd worden ?

Heeft de Stad Lier één of meer dossiers met betrekking tot werken aan het wegennet ingediend. waarvoor ze subsidies aanvroeg?

In bevestigend geval. over welke werken gaat het en hoe groot bedragen de ramingskosten?

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 31 juli 1984, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gelet op de omvang. het antwoord rechtstreeks wordt toegezonden.

Vraag nr. 92
van 31 juli 1984
van de heer N. BEYSEN

Ministeriële kabinetten — Samenstelling

Ik durf veronderstellen dat, sinds de installatie van uw kabinet, de personeelssamenstelling van dit kabinet wijzigingen onderging.

Graag vernam ik:

1. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau, uw kabinet reeds hebben verlaten omwille van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen;
2. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau zijn op uw kabinet nog werkzaam maar hebben tijdens de periode januari 1982-juni 1984, een bevordering in een overheidsdienst bekomen;
3. welke bevorderingfuncties op niveau 1 en niveau 2 en zoals bedoeld in hogervermelde vragen, worden door leden en ex-leden van uw kabinet, ingenomen?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat sinds de installatie van mijn kabinet twee kabinetsleden van niveau 2 ontslag genomen hebben. Een lid omwille van een statutaire bevordering in zijn niveau (laureaat), één ander omwille van een aanstelling in het buitenland.

Twee kabinetsleden van niveau 2 werden statutair bevorderd van onderbureauchef naar bestuurschef (anciënniteit).

Vraag nr. 96
van 10 augustus 1984
van de heer P. PEETERS

Gesubsidieerde werken in 1983 — Arrondissement (Brussel-) Halle- Vilvoorde

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken in het arrondissement (Brussel-)Halle-Vilvoorde in 1983 de principiële of vaste belofte van toelage werd verleend?

Kan de geachte Minister per gemeente eveneens de aard van de werken, de kostenraming en de beloofde subsidie mededelen ?

Antwoord

In antwoord op uw vraag van 10 augustus 1984, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat gelet op de omvang, het antwoord rechtstreeks wordt toegezonden.

Vraag nr. 97
van 23 augustus 1984
van de heer G. BEERDEN

RVA — Omscholingscentrum te Heusden- Zolder

Een paar maanden geleden heeft het gemeentebestuur van Heusden-Zolder een afgedankt fabrieksgebouw aangekocht voor ca. 8 miljoen frank met het vooruitzicht dat de RVA er een omscholingscentrum voor werklozen zou inrichten.

Nu gaan geruchten dat het kwestieuze centrum elders zal gevestigd worden en dat het gemeentebestuur met dat gebouw opgezaald zit.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. of er inderdaad besprekingen hebben plaats gevonden tussen de RVA en het gemeentebestuur die de duidelijke toezegging inhielden dat er in de kwestieuze gebouwen een omscholingscentrum zou ingericht worden. De gemeente zou de oude gebouwen moeten kopen en de RVA zou de kosten van aanpassing en inrichting voor zijn rekening nemen;

2. om welke redenen heeft de RVA afgezien van dit project te Heusden en waar zal het nu gevestigd worden en waarom ?;
3. welke zijn de gevolgen hiervan voor het gemeentebestuur van Heusden-Zolder, dat zijn koopbeloften nu niet kan nakomen?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde aangelegenheid behoort niet tot mijn bevoegdheid wat de punten 1 en 2 van de vraag betreft.

Wat het punt 3 betreft wijs ik het geachte lid erop dat de gemeente slechts aankoopbeloften kan doen onder voorbehoud van goedkeuring door de toeziende overheid van de desbetreffende gemeenteraadsbeslissing. In het onderhavige geval besloot de gemeenteraad op 26 april 1984 tot de aankoop van een in gedwongen openbare verkoop te koop gesteld nijverheidsgebouw voor de prijs van 7,4 miljoen F. In de loop van het administratief onderzoek door de provinciale diensten liet de gemeente weten dat de motivering van de aankoop ondertussen was weggevallen.

Het dossier is derhalve nooit in mijn administratie toegekomen en de gemeenteraadsbeslissing van 26 april 1984 werd dus nooit goedgekeurd. Zolang dat niet gebeurd is, heeft de gemeente geen wettelijke verplichtingen tegenover de verkoper.

Vraag nr. 99 van 31 augustus 1984 van de heer G. BEERDEN

Aankoop door een gemeentebestuur bij openbare verkoping — Naleving procedurevoorschriften

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Als een gemeentebestuur overweegt een onroerend goed aan te kopen ter gelegenheid van een openbare verkoop, welke beraadslagingen moeten vóór de datum der definitieve toewijzing van de koop genomen worden, respectievelijk door de gemeenteraad en het College van Burgemeester en Schepenen?
2. Welke van de bedoelde beraadslagingen moeten vóór de datum der definitieve toewijzing door de voogdij-overheid goedgekeurd zijn?
3. Kan de definitieve toewijzing van de koop door de instrumenterende notaris aan het gemeentebestuur, hoogste bidder, nog verbroken worden bij ontstentenis van de goedkeuring door de voogdij-overheid? Zo ja, onder welke voorwaarden? Welke verplichtingen brengt dit mee voor de gemeente?
4. Welke is in dat geval de aansprakelijkheid van het gemeentebestuur voor de nadelige gevolgen voor de verkoper voortvloeiend uit de vernietiging van de aankoop? Tegenover wie heeft de verkoper dan verhaal?

Antwoord

In antwoord op uw vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mee te delen.

Wanneer een gemeentebestuur overweegt om ter gelegenheid van een openbare verkoop een onroerend goed aan te kopen dient vóór de datum van de toewijzing enkel een gemeenteraadsbesluit te worden genomen betreffende het principe van de aankoop. Daarin wordt naast de aard en de ligging van het goed en het doel van de verwerving ook de maximale aankoopprijs vermeld. De maximale aankoopprijs mag de schattingswaarde vastgesteld door de Ontvanger van Registratie en Domeinen niet te boven gaan. Het college van Burgemeester en schepenen is van rechtswege belast met de uitvoering van dit besluit.

Het bovenvermeld gemeenteraadsbesluit moet geen goedkeuring hebben bekomen vóór de datum van de definitieve toewijzing. Het besluit bestaat maar heeft geen rechtsgevolgen zolang het niet is goedgekeurd door de toeziende overheid. Het zal slechts uitwerking hebben onder de opschortende voorwaarde dat goedkeuring wordt verleend. Wordt die voorwaarde vervuld, dan werkt de goedkeuring terug tot de datum van het goedgekeurde raadsbesluit. Het besluit waaraan de toezichhoudende overheid haar goedkeuring onthoudt, vervalt.

Uit de aard zelf van het bestuurlijk toezicht volgt dat de definitieve toewijzing van het aan te kopen onroerend goed aan de gemeente bij ontstentenis van een goedkeuring automatisch verbroken is. Dit heeft voor de gemeente geen enkele verplichting of aansprakelijkheid tot gevolg. Zowel de aankopende partij nl. de gemeente, als de verkopende partij dienen te beseffen dat een aankoop niet definitief is zolang de door de wet vereiste goedkeuring niet is bekomen. Daarom is bij weigering van goedkeuring door de toezichhoudende overheid geen enkele schadevergoeding eisbaar.

Vraag nr. 100 van 31 augustus 1984 van de heer O. MEYNTJENS

Gemeente Zwijndrecht-Burcht — Beteugeling van overtredingen inzake huisvuilophaling

In het gemeentelijk politiereglement op het ophalen van huisvuil van de gemeente Zwijndrecht-Burcht wordt bepaald dat de overtreders op het politiereglement worden opgespoord door de plaatselijke politie of door de door het College van Burgemeester en Schepenen uitdrukkelijk daartoe aangestelde gemeente-ambtenaren die door de burgemeester beëdigd geworden is.

Mag ik van de heer Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Kan de burgemeester een gemeente-ambtenaar beëdigen voor het opsporen van milieuovertredingen op het politiereglement voor de huisvuilophaling ?
2. Mag deze gemeente-ambtenaar een proces verbaal opstellen en ondertekenen?

Antwoord

De door het geachte lid aangehaalde problematiek lijkt betrekking te hebben op de uitvoering van het decreet dd. 2 juli 1981, betreffende het beheer van afvalstoffen, waarvan onder meer artikel 28 het volgende bepaalt: „Onverminderd de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om algemene regelen vast te stellen, wordt het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld. Dit gemeentelijk reglement wordt van kracht, als de Vlaamse Executieve tussen de veertig dagen nadat het bij haar is binnengekomen geen beslissing heeft genomen”.

Deze materie behoort ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 18 januari 1982, houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, tot de bevoegdheid van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Vraag nr. 101
van 3 september 1984
van de heer 0. MEYNTJENS

Contract Volksrepubliek China- Bell- Telephone — Onderhandelingsmandaat

Langs de pers vernamen wij dat de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden in de Chinese Volksrepubliek betere voorwaarden bedongen en verkregen heeft voor het contract dat China bindt aan de Belgische onderneming Bell-Telephone.

Mag ik van de heer Minister een antwoord op volgende vragen :

1. was de heer Minister door Bell-Telephone gemandateerd om opnieuw te onderhandelen over het gesloten contract tussen Bell-Telephone en de Chinese overheid;
2. kan de heer Minister nader omschrijven welke nieuwe voorwaarden, nog niet opgenomen in het bestaande contract afgesloten tussen Bell-Telephone en de Chinese overheid, werden bekomen?

Antwoord

Ten aanzien van wat het nieuwe contract China-Bell-Telephone betreft, kan ik het geachte lid van de Vlaamse Raad het volgende mededelen.

1. De Staatsraad en Minister van Economische Zaken van de Chinese Volksrepubliek Zhang Jingfu, heeft mij op 31 juli 1984 ontvangen, in aanwezigheid van de Belgische Ambassadeur ter plaatse.
2. De Staatsraad heeft mij, buiten de agenda van onze ontmoeting, gevraagd bij mijn terugkeer in contact te willen treden met Bell-Telephone Antwerpen, om mee te delen dat, indien de tarieven van het eerste contract en de volgende contracten worden verminderd, en indien technologische overdracht van 74 „standaardmodulen” gebeurt, de Chinese Volksrepubliek bereid is tot wat volgt :

- a. belasting op het inkomen van het Bell-personeel wordt niet geheven gedurende twee jaar en de volgende drie jaar is er een kleine heffing;
- b. de douanelasten worden met de helft verminderd;
- c. de produktie wordt verdrievoudigd (300.000 lijnen in plaats van 100.000);
- d. op de Chinese markt worden voordelige voorwaarden aangeboden.

Ik heb geantwoord dat ik mij bij mijn terugkomst in België, op 2 augustus, met Bell-Telephone in verbinding zou stellen.

Op 2 augustus was er reeds een telexbericht van de Staatsraad bij Bell aangekomen, waarin hij verwees naar ons gesprek.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 68
van 26 juli 1984
van de heer 0. VAN OOTEGHEM

Oud-Heverlee — Benoeming secretaris bij het OCMW

Steeds meer en meer geruchten doen aanhoudend de ronde over onregelmatigheden bij het examen voor de functie van secretaris bij het OCMW-Oud-Heverlee.

Zo ontvingen verscheidene universitair afgestudeerden de mededeling dat zij niet geslaagd waren in het examen, terwijl deze kandidaten de uitslag ten zeerste betwisten.

Mag ik de geachte Minister vragen mij te willen mededelen of de examenbladen nog beschikbaar zijn voor controle ?

Door wie werden de examenvragen gekwoteerd ?

Is het nog toegelaten aan een gemeentesecretaris om beide functies te cumuleren? Zo neen, wordt er een nieuwe oproep van kandidaten gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met het voorlopig antwoord op bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat uit het onderzoek ter plaatse en na controle van de examenbladen, geen enkele onregelmatigheid werd vastgesteld bij het examen voor de functie van secretaris bij het OCMW-Oud-Heverlee.

Geen enkele wettelijke bepaling verzet zich tegen de cumulatie van de functies van gemeentesecretaris en van OCMW-secretaris.

Bovendien werd de benoeming van de heer Boghe tot OCMW-secretaris door de gouverneur van de provincie Brabant goedgekeurd op 29 december 1982, zodat

in deze aangelegenheid niet meer kan worden tussengekomen.

Vraag nr. 71
van 31 juli 1984
van de heer W. KUIJPERS

Alcoholprobleem bij jongeren — Preventieve maatregelen

Het groeiend alcoholprobleem bij (schoolgaande) jongeren onder de 18 jaar is u zeker niet onbekend.

Het beklemtonen van de mogelijkheid tot een grotere financiële zelfstandigheid vanaf 16 jaar doet het alcoholgebruik in die leeftijdsgroep nog toenemen.

Verskillende herberghouders (rond scholen b.v.) verlenen aan jongeren vanaf 16 jaar een verbruikerskrediet op basis van een door de jongere ondertekende „kredietkaart”.

Graag vernam ik de beleidshouding van de Gemeenschapsminister dienaangaande en welke maatregelen zij overweegt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het alcoholprobleem bij jongeren mijn bijzondere aandacht gaande houdt en dat zowat alle Vlaamse Jeugdbeschermingscomités in het kader van hun taak van algemene preventie hieromtrent initiatieven hebben genomen. Ik citeer hierbij summier enkele acties zoals de oprichting door de Westvlaamse Jeugdbeschermingscomités van een werkgroep „alcoholisme”, het organiseren van lessenreeksen, het organiseren van informatie- en studievergaderingen in samenwerking met scholen, jeugdhuizen en jeugdverenigingen e.d. en het verspreiden van folders aldaar, het onderzoek en het voeren van enquêtes over de relatie tussen spijbelen, cafébezoek en jeugd-alcoholisme.

Het strafrechtelijk aspect van deze problematiek behoort tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 181
van 27 juli 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Hondsdolheid — Evolutie en onderzoek

Ik stel vast dat de vos in de fauna op meerdere gebieden gecontesteerd wordt en — of het terecht is, laat ik open — voor vele zaken als zondebok wordt genoemd.

De vos zou de grote verantwoordelijke zijn voor de ingetreden hondsdolheid. Als dit zo is, lijkt het me uiterst belangrijk — gelet ook op de stijging van het vossenbestand — ook dit aspect toe te voegen aan het

onderzoek, dat — ter zake het groeiend vossenbestand en alle gevolgen ervan — door u is toegezegd.

Kan de Minister daarmee akkoord gaan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De bestrijding en de politie van de hondsdolheid, evenals het onderzoek ter zake, zijn geen gewestelijke aangelegenheden.

De politie en de bestrijding van deze ziekte zijn in de eerste plaats gebaseerd op de wet van 30 december 1882 op de diergeneeskundige politie en de schadelijke insecten, waarvoor de heer Staatssecretaris voor landbouw en de Diergeneeskundige Inspectie van het departement van landbouw bevoegd zijn. De heer Minister van volksgezondheid is bevoegd om maatregelen te treffen om onderzoek te laten doen mbt de aspecten van de hondsdolheid die de openbare hygiëne en de volksgezondheid betreffen.

De vraag van het geachte lid moet dus aan deze nationale overheden worden gesteld.

Bovendien zijn als vectoren van de hondsdolheid niet alleen de vos, maar ook een aantal andere zoogdieren bekend.

Het onderzoek dat ik laat uitvoeren heeft alleen betrekking op de vos en is zeer beperkt zowel wat het opzet als het onderzochte gebied (Meerdaalwoud en omgeving) betreft. De hondsdolheid kan onmogelijk in dit onderzoek aan bod komen.

Vraag nr. 184
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Toepassing van art. 15, punt 4.6.1 van het KB van 28.12.1972 — Bescherming van landschappelijk waardevolle gebieden

Het koninklijk besluit van 28.12.1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt in artikel 15 - 4.6.1. dat landschappelijke waardevolle gebieden, gebieden zijn waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat behelst precies de uitdrukking „waarvoor bepaalde beperkingen gelden”? Wie of wat valt onder dit begrip?
2. Alle handelingen en werken mogen in een gebied met landschappelijke waarde uitgevoerd worden indien ze overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming in zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen. Wat wordt hier precies bedoeld met „in

zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen"? Wie oordeelt over deze „schoonheidswaarde”, wie controleert eventueel dit oordeel en aan de hand van welke basis-elementen wordt er beslist?

Antwoord

Volgens de bepalingen van art. 15 is de aanduiding „landschappelijk waardevol”, een aanwijzing voor de landelijke gebieden, waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapontwikkeling te doen.

De aanduiding „landschappelijk waardevol” heeft derhalve betrekking op de agrarische gebieden, de bosgebieden, en de natuurgebieden, waarvoor bepaalde stedenbouwkundige beperkingen dienen opgelegd omwille van de landschappelijke waarde van het betrokken gebied.

De stedenbouwkundige beperkingen die gelden in de landschappelijk waardevolle gebieden hebben tot doel het bestaand landschapskarakter zoveel mogelijk te bewaren of de esthetische kwaliteiten van nieuwe inplantingen of verbouwingen in overeenstemming te brengen met het landschap.

Stedenbouwkundige beperkingen of voorwaarden kunnen eveneens de wijze van bouwen of verbouwen evenals de noodzakelijke herbepanting tot betere integratie in het betrokken landschap inhouden.

Bij elke bouwvraag in dergelijk gebied dient te worden nagegaan of de betrokken handeling of werk al dan niet dient onderworpen aan bijkomende voorwaarden om verenigbaar te kunnen worden geacht met de specifieke schoonheidswaarde van het betrokken gebied.

Aldus kunnen bijkomende voorwaarden worden opgelegd wat betreft de stedenbouwkundige aspecten zoals de architectuur, de vormgeving, het bouwvolume, de bouwhoogte, de inplanting, de aard van de gebruikte materialen, de groeninkleding.

Deze voorwaarden mogen echter niet van die aard zijn dat zij handelingen of werken die overeenstemmen met de bestemming van het gebied (agrarisch, natuurgebied, parkgebied) zouden verbieden.

De stedenbouwkundige aspecten van een vergunningplichtig werk of handeling moeten worden getoetst aan de specifieke schoonheidswaarde van het betrokken gebied dat als „landschappelijk waardevol” is aangeduid. Voor elk geval moet worden nagegaan of de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang wordt gebracht m.a.w. of het betrokken werk of handeling kadert in de omgeving, rekening houdend met de esthetische kwaliteit van deze omgeving. De esthetische kwaliteit van de omgeving wordt bepaald door de fysische en esthetische elementen waaronder het reliëf (vlak, golvend, heuvelachtig), de waterlopen (beken, rivieren, vijvers) de beplanting (lijnbeplanting, haagkanten, struwelen, bosjes e.d.) specifieke vegetatie of natuurlijke elementen zoals duinen, moerassen, vennen, de door de mens aangebrachte elementen zoals de perceelindeling bij akkerbouw, de boomgaarden, de hoeven, de bermen, als voornaamste kunnen vernoemd worden.

Omtrent de schoonheidswaarde als appreciatie-element in een bouw dossier oordeelt die instantie waarbij de aanvraag ingediend wordt, te weten het College van Burgemeester en Schepenen en de gemachtigde ambtenaar in eerste instantie, de Bestendige Deputatie bij beroep in tweede instantie en bij hoger beroep door de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 186 van 3 augustus 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Waterbeheersingswerken in het Demerbekken tussen Aarschot en Werchter — Stand van zaken

Talrijke Vlaamse milieugroeperingen, verenigd in het Aktiekomitee Winge-Motte, zijn niet te spreken over het voorontwerp inzake waterbeheersing in het Demerbekken tussen Aarschot en Werchter. Zij vinden dat dit voorontwerp, dat door het studiebureau STABO werd opgesteld, in opdracht van de landelijke waterdienst, totaal onaanvaardbaar en zelfs verkeerd gesitueerd is.

Opvallend hierbij is dat de landelijke waterdienst heeft toegegeven dat in het kwestieus gebied slechts een paar, en dan nog beperkte, wateroverlastknelpunten zijn, waarmee STABO echter geen rekening heeft gehouden.

Volgens het Aktiekomitee Winge-Motte passen de voorgestelde plannen in de door STABO vooropgestelde ontginning van de valleibodem die nochtans op het goedgekeurd gewestplan als N- en R- gebied ingeleurd staan.

Graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe ver staat het op dit ogenblik met deze plannen en studies ?
2. Zal er inspraak mogelijk zijn vanwege milieugroeperingen bij de verdere besprekingen in verband met de geplande waterbeheersingswerken ?
3. Zal er rekening gehouden worden met een milieueffectrapport alsmede met de kosten- en batenanalyse die toch in een gezond en eerlijk natuurbeleid onmisbaar zijn ?

Antwoord

1. Het door het geachte lid bedoelde voorontwerp is thans in onderzoek bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, dat o.m. tot taak heeft advies te verstrekken betreffende de opportuniteit en de conceptie van de ontworpen werken.
2. De mogelijkheid zal worden onderzocht om voldoende representatieve milieugroeperingen bij de besprekingen in verband met de ontworpen werken te betrekken.
3. Teneinde te voorkomen dat de werken ongewenste gevolgen voor het leefmilieu zouden kunnen hebben, wordt de uitwerking van het ontwerp van de betreffende werken ecologisch begeleid door de in de materie bevoegde afdeling van de Katholieke Universiteit Leuven. Met de richtlijnen van die

universitaire instelling zal uiteraard rekening worden gehouden. Het ligt daarentegen niet in mijn bedoeling een eigenlijke kosten- en batenanalyse betreffende de ontworpen werken te doen maken. Immers, in tegenstelling tot wat het geachte lid meende te weten, zijn de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waaronder de aangelegenheden thans ressorteren, die vroeger tot de bevoegdheid van de Landelijke Waterdienst behoorden, van oordeel dat de waterbeheersings-toestand in het betrokken gebied fel te wensen overlaat, waardoor zich o.m. in sommige aldaar gevestigde woongebieden geregeld ernstige en per definitie onaanvaardbare overstromingen voordoen. De baten die de uitvoering van de ontworpen waterbeheersingswerken zullen opleveren lijken mij dan ook a priori ruimschoots op te wegen tegen de financiële opofferingen die hiervoor nodig zijn.

Vraag nr. 189
van 31 juli 1984
van de heer J. VALKENIERS

Park „La Motte” te Dilbeek — Uitbetaling van de toelage voor groenaankoop

Op 3.4.1981 kreeg het gemeentebestuur van Dilbeek een brief van het Ministerie van openbare werken, bestuur gesubsidieerde werken, Wetstraat 155 te 1040 Brussel, waarin werd medegedeeld dat Minister Galle, Minister van het Vlaamse Gewest, principieel akkoord was een forfaitaire toelage van 7.000.000 F toe te kennen op de aankoop van de groene zone, onder voorbehoud van goedkeuring door Minister Akkermans, bevoegd inzake budgettaire controle.

Voor wanneer mag het gemeentebestuur van Dilbeek deze 7.000.000 F ontvangen ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen. Op 29 juni 1981 werd het domein verworven door de gemeente. Op 17 juli 1984 werd door de Vlaamse Executieve beslist een toelage van 7 miljoen F toe te kennen.

Aan AROL wordt opdracht gegeven het nodige te doen om deze toelage aan de gemeente te laten uitbetalen.

Vraag nr. 194
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Bouwvergunning voor LPG-installaties — Toepasselijke reglementering

De Nederlandse Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening (RARO) is van oordeel dat de risico's van werken met petroleumgas (LPG) onvoldoende bekend zijn. Deze Raad houdt niet op te zeggen dat met LPG op te passen valt. De technieken om die risico's in te schatten zijn volgens deze bron nog volop in ontwikkeling.

Nederlandse specialisten zijn van oordeel dat tussen LPG-depots, LPG-stations en omliggende bebouwing grotere dan de bestaande afstanden moeten in acht genomen worden.

Volgens een nota van de RARO moet tussen LPG-tankstations en een bebouwing ten minste 20 meter vrije ruimte zijn om ernstige gevolgen van LPG-ongevallen te voorkomen. Verder is deze Raad van oordeel dat alle LPG-tanks onder de grond aangebracht moeten worden en bovendien minimaal 20 m³ LPG moeten bevatten om de bevoorrading te verminderen.

Kan de Minister mij mededelen welke reglementering ter zake in het Vlaamse land van toepassing is? Wordt bij de toekenning van een bouw- en exploitatievergunning met deze gevaar risico's rekening gehouden? Wordt hieromtrent een verstrenging in het vooruitzicht gesteld?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat wat de dossiers betreft voor bouwaanvragen voor opslagplaatsen van vloeibaar gas, de omzendbrief nr. 12-7 van 30 juni 1969 van toepassing is.

Vraag nr. 200
van 5 september 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Tracé A 24 te Noord-Limburg - Noodzaak bijkomende verkeersstudie

De Noord-Zuidverbinding of de A 24 heeft reeds een historische betekenis verworven in Noord-Limburg:

- voor de enen is deze autoweg het symbool geworden van verzet tegen een politiek van ongebreidelde betoninvesteringen, die veeleer om de belangen van enkele belangengroepen en instellingen bekommerd was dan om de belangen en de behoeften van de Limburgse bevolking;
- voor anderen was deze autoweg een noodzaak ter ontsluiting van Noord-Limburg, een ontlasting van de bestaande rijksweg en een veiligheidsfactor.

Het is derhalve duidelijk. Meer informatie, meer inzicht en nader onderzoek moeten de overheid toelaten de minst schadelijke en meest efficiënte oplossing te kiezen. Men pleit derhalve voor een bijkomende verkeersstudie, die de noodzaak van de verbinding aantoont en een milieu-effect-rapport, dat nagaat welk tracé het minst ingrijpt in de natuur, terwijl een kosten-baten-analyse, inzicht zou kunnen verschaffen over de budgettaire weerslag van elk der tracés (inzake kunstwerken, aantal km, onteigeningen...), en omtrent de economische weerslag op de landbouwactiviteiten.

Door de heer Gemeenschapsminister werd toegezegd dergelijke studies te doen uitvoeren, vooral met het

oog op het vastleggen van het tracé op het grondgebied van de gemeente Hechtel-Eksel.

Ter zake wens ik antwoord te vernemen op volgende vragen :

1. Welke van bovenvermelde studies werden reeds uitgevoerd ?
2. Aan welke studiebureaus werden deze opdrachten toevertrouwd?
3. Tegen welke datum worden de resultaten van deze studies verwacht ?
4. Werd reeds een bouwvergunning aangevraagd voor het tracé op het grondgebied Hechtel-Eksel ?

Zo ja, wanneer? Voor welk tracé? Welk gevolg werd aan deze bouwvergunning voorbehouden ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

In verband met de eerste drie vragen dient aangestipt dat ik bij schrijven van 11 april 1984 de Minister van openbare werken heb verzocht een eventueel bouw-dossier (Noord-Zuidverbinding — vak Lindelsebaan tot aan de bestaande rijksweg ten zuiden van het gehucht „Hoef”) aan te vullen met een „kosten-baten-analyse “ alsook een verkeersstudie.

Tot op heden werden geen resultaten voorgelegd. In de gegeven omstandigheden ben ik van mening dat deze drie vragen aan de Minister van openbare werken dienen gesteld.

Met betrekking tot de laatste vraag kan ik u meedelen dat bedoeld weggedeelte het voorwerp heeft uitgemaakt van een bouwaanvraag dd. 28.9.1979. Uit het advies van de Administratie van Ruimtelijke Ordening aan de Minister van openbare werken blijkt dat het ging om een tracé, conform de voorzieningen van het gewestplan Neerpelt-Bree en Hasselt-Genk.

Bij kabinetsnota, uitgaande van het kabinet van de heer Chabert, toenmalige Minister van openbare werken, werd op 8.12.1980 het volgend gevolg gegeven :

„ Er werd opdracht gegeven het project volledig te herzien. Aan deze bouwaanvraag dient dus geen verder gevolg geven te worden”.

Tot op heden werd geen gewijzigd bouw-dossier voorgelegd.

Vraag nr. 201 van 6 september 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Zwinbosjes Knokke-Heist — Bescherming als landschap

Er zouden nieuwe plannen bestaan om in de beschermde Zwinbosjes te Knokke-Heist een jachthaven te bouwen. Dit plan bevat twee jachtinplantingen in de Zwinbosjes, een gebied dat op 9 februari 1983 als beschermd landschap werd uitgeroepen. Naast

deze plannen bestaan er nog andere in verband met het aanleggen van een golfterrein te Knokke-Heist.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Heeft de Minister kennis van plannen om in de Zwinbosjes van Knokke-Heist een jachthaven te bouwen ?
In bevestigend geval, hoe is de stand van zaken omtrent deze plannen op dit ogenblik?
2. Er zouden eveneens plannen in voorbereiding of uitgewerkt zijn om het oud vliegveld van Knokke, dat nabij het natuurreservaat „het Zwin ” gelegen is, om te bouwen tot een golfterrein van 46 ha. Wat is de Minister hierover bekend en hoe ver staat het met deze plannen of bouw-dossier?
3. Is het aanleggen van het golfterrein op de oude vlieghaven al of niet in strijd met het gewest-plan ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In zitting van 9 februari 1983 trad de Vlaamse Executieve de conclusie van de bijzondere werkgroep „ jachthaven Knokke-Heist ” bij, die de adviesnota had opgesteld betreffende de inplanting van een jachthaven te Knokke-Heist.

De werkgroep was van mening dat slechts voor een project in de luwte van de oostelijke havendam voor de kust van Knokke-Heist gunstig advies kon gegeven worden voor de inplanting van een jachthaven. Sindsdien zijn geen nieuwe elementen bekend.

Een aanvraag tot aanleg van een golfterrein in het gebied ter plaatse bekend als „ het oud vliegveld ” is bij het bestuur niet bekend.

Omtrent deze zaak kan maar een standpunt worden ingenomen aan de hand van een volledig dossier. Zoals reeds in punt 2 gesteld werd tot op heden geen aanvraag ingediend of een dossier voorgelegd.

Vraag nr. 202 van 6 september 1984 van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Vestiging van een bedrijf in de woonzone — Procedure

Een bouwmaterialenbedrijf vestigt zich zonder vergunning op een bouwperceel in een woonwijk.

Aangezet tot het indienen van een vergunningsaanvraag grijpt een onderzoek de commodo et incommodo plaats waarbij de bewoner van een belendend perceel zijn bezwaren uit tegen het bouwbedrijf. Het advies van stede-bouw is negatief en leefmilieu formuleert in zijn advies, onafhankelijk van stede-bouw, de wettelijk op te leggen exploitatievoorwaarden.

Het college van burgemeester en schepenen dat de procedure de commodo et incommodo nopens een hinderlijk bedrijf zou moeten beëindigen met een ja of neen aan de exploitant, en dit binnen de drie

maanden, weigert een uitspraak en schort de beslissing omtrent het dossier op, zonder tijdslimiet of beslissing. Deze opschorting sleept maanden aan. De opschorting wordt verantwoord omdat eerst over een aanvraag tot verwijzing van een verkavelingsvergunning dient uitspraak gedaan te worden.

In dit verband wens ik de Minister volgende vragen te stellen.

1. Kan een college van burgemeester en schepenen een uiteindelijke beslissing langer dan drie maanden opschorten ?
2. Over welke verweermiddelen beschikt de benadeelde bewoner van het belendend perceel, om in dit geval van „niet-beslissing ” zijn rechten te laten gelden.

Antwoord

Gevolggevend aan haar parlementaire vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit de context van de vraag blijkt dat het gaat om een probleem in verband met een uitbating die valt onder de wetgeving op de hinderlijke inrichtingen.

Deze aangelegenheid valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Ik maak de vraag dan ook aan de bevoegde Gemeenschapsminister over.

Vraag nr. 208 van 14 september 1984 van de heer G. CARDOEN

Toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17.7.1984 — Vergunningsplicht inzake gebruikswijziging

Het Besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen van een vergund gebouw gelegen bij voorbeeld in een woongebied of in een daarmee gelijkgesteld bestemmingsgebied om er een dancing van te maken of een opslag van schroot of een distributiecentrum van goederen of diensten op een oppervlakte van meer dan 300 m², vergunningsplichtig is.

Kan de heer Minister mij antwoord verstrekken op wat volgt.

1. Of die oppervlakte van 300 m² alleen van toepassing is voor het te koop of in ruil aanbieden van goederen of diensten of ook voor het gebruik als dancing of als schrootopslag;
2. of het dan toegelaten is om dergelijke gebruikswijziging door te voeren zonder voorafgaande vergunning wanneer ze minder dan 300 m² beslaat;
3. hoe de oppervlakte berekend wordt indien meerdere vergunningsaanvragen van verschillende rechtspersonen maar betrekking hebben op eenzelfde eigendom of op aan elkaar palende afzonderlijke eigendommen ?

Wordt elke aanvraag dan samengevoegd en telt de som van de oppervlakte of wordt elke aanvraag als een afzonderlijk geheel gezien ?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De oppervlakte van driehonderd vierkante meter heeft alleen betrekking op het te koop of in ruil aanbieden van goederen of diensten.
2. Dergelijke gebruikswijziging kan zonder voorafgaande vergunning doorgevoerd worden wanneer de handelsactiviteiten (het te koop of in ruil aanbieden van goederen en diensten) betrekking hebben op een oppervlakte kleiner dan 300 m .
3. De oppervlakte wordt berekend op de vloer die gebruikt wordt voor handelsactiviteiten (te koop of in ruil aanbieden van goederen of diensten), onafgezien of de oppervlakte wordt gebruikt door één of meerdere verschillende rechtspersonen. In het geval van een vroegere fabriekshall bijvoorbeeld die zou gebruikt worden door verschillende firma's voor handelsdoeleinden, en waarbij elke firma een kleinere oppervlakte dan 300 m² benut, moet de totaliteit van de oppervlakte die voor handelsactiviteiten gebruikt worden in rekening gebracht worden.

Wanneer het gaat om afzonderlijke (zij het aan elkaar palende) gebouwen, die totaal verschillende eigendommen zijn, en die voor handelsdoeleinden zouden gebruikt worden door verschillende rechtspersonen, dient elke vloer afzonderlijk beschouwd te worden. In het geval van een leegstaand pand in een winkelstraat, moet uiteraard enkel de oppervlakte van de voor handelsdoeleinden gebruikte vloer in rekening worden gebracht en niet de oppervlakte van de vloeren van de nabijgelegen winkels.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 46 van 3 augustus 1984 van de heer L. VANVELTHOVEN

Sociale woningen — Kwaliteit

Uit een zopas gepubliceerde studie van het NIH blijkt dat een vrij hoog aantal woningen, gebouwd sedert de tweede wereldoorlog (1946-1981), zware gebreken vertoont.

Graag vernam ik, naar aanleiding van deze studie:

- of in het verleden reeds onderzoek werd ingesteld naar de kwaliteit van de sociale woningen gebouwd in deze periode;
- zo ja, tot welke besluiten dergelijk onderzoek aanleiding heeft gegeven en tot welke preventieve maatregelen de geachte Minister ten gevolge hiervan heeft besloten;

— zo neen, of de Minister overweegt dergelijk onderzoek in te stellen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Kwaliteit bewoonde woningen	% alle bouwperiodes	% bouwperiode 1946-1981
woningen zonder gebreken	28,54	44,64
woningen met lichte gebreken	39,71	44,80
woningen met zware gebreken van beperkte omvang	17,70	8,57
woningen met zware gebreken van uitgebreide omvang	8,49	1,51
woningen met zware structurele gebreken	1,61	0,29
te vervangen woningen	3,95	0,19
	68,25	89,44
	14,05	1,99

Voor de vermelde bouwperiode (1946- 1981) zijn dus negen op tien van de woningen van goede kwaliteit en twee op honderd van slechte kwaliteit, terwijl bijna tien op honderd aan herstellingen toe zijn.

Verder brachten de in het verleden uitgevoerde onderzoeken (Peilingsenquête NIH 1960- 1961 en 1970- 1972, Woningschouwing Vlaams Gewest 1978- 1981) naar de situatie van de sociale woningen binnen het geheel van hun woningpatrimonium aan het licht dat :

- de kwaliteit van de sociale woningen in doorsnee merkbaar beter is indien gebouwd sinds 1946 (peilingsenquêtes);
- het verschil minder opvallend is voor de sociale woningen gebouwd vóór 1946 (woningschouwing).

De toestand voor de woningen in het algemeen en de sociale woningen in het bijzonder, gebouwd sinds 1946, is dus veeleer bevredigend te noemen.

**R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID**

**Vraag nr. 58
van 10 juli 1984
van de heer J. VALKENIERS**

„ Magic Eggs ” uit Taiwan — Gevaarlijk produkt voor kleine kinderen

De fameuze „ magic eggs ” uit Taiwan maken mogelijk een gevaar uit voor kleine kinderen wanneer ze de inhoud ervan inslikken.

Het NWK vroeg reeds om ze uit de handel te nemen.

Welke stappen hebt u hiertoe reeds ondernomen? Over welke wettelijke middelen ter zake beschikt u?

Antwoord

In antwoord **OP** bovengemelde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat door ons geen stappen werden ondernomen om de „ Magic Eggs ” uit Taiwan, die een gevaar voor kleine kinderen kunnen inhouden, uit de handel te nemen.

Inderdaad beschikken wij op dit ogenblik over geen wettelijke middelen die dergelijke stappen toelaten.

Trouwens is uit de door de Administratie bekomen inlichtingen gebleken dat, alhoewel de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere produkten, inzonderheid art. 1, 2° f en art. 6 § 1 b) en § 2 zou kunnen ingeroepen worden teneinde verbodsmaatregelen uit te vaardigen, ook hierover enige twijfel bestaat nopens de wettelijkheid.

**Vraag nr. 59
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS**

Gebruik van asbestvezels in gebouwen — Maatregelen

De gebeurtenis die zich recent heeft voorgedaan in de schouwburg in de Warande te Turnhout inzake het vrijkomen van asbestvezels in de lucht, heeft andermaal dit probleem scherp gesteld.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Zijn er in het Vlaamse land gevallen van asbestose of andere pathogene gevallen, te wijten aan asbestcontact, bekend?
2. Worden door uw diensten metingen gedaan naar de aanwezigheid van asbestvezels in gebouwen waarvan geweten is dat daarin asbestvezels werden aangewend? Eventueel, waarom niet? In bevestigend geval, wat zijn de resultaten ?
3. Hebben uw diensten hieromtrent enig contact met het Ministerie van tewerkstelling en arbeid en het Staatssecretariaat voor volksgezondheid en leefmilieu ? Eventueel, wat zijn de realisaties ?

Antwoord

In verband met de onder rubriek vermelde schriftelijke vraag, kan ik het geachte lid, de volgende inlichtingen verstrekken.

1. Volgens informatie van de Administratie van de Arbeidshygiëne en geneeskunde van het Ministerie van tewerkstelling en arbeid en het Fonds voor Beroepsziekten zijn er in het Vlaamse land alleen gevallen gekend van asbestose in het arbeidsmidden.

Uit voornoemde inlichtingen blijkt ook dat ongeveer 95 % van het totaal aantal gekende gevallen in België in het Vlaamse landsgedeelte voorkomt; dit is te wijten aan de ligging van twee belangrijke bedrijven in het Noorden van ons land.

Het lijkt nuttig er op te wijzen dat de klinische verschijnselen van asbestose zich slechts voordoen na een periode van langdurige blootstelling (15 à 20 jaar) en dat de huidige gekende gevallen dus vooral bij oudere arbeiders worden vastgesteld.

2. Door mijn diensten worden geen metingen gedaan naar de aanwezigheid van asbestvezels in gebouwen. De Administratie voor Gezondheidszorg beschikt niet over de nodige apparaten noch over het gekwalificeerd personeel om een dergelijk onderzoek te doen.

Wel kan de dienst Gezondheidsinspectie, in het geval van een mogelijke verontreiniging door asbestvezels in een gebouw, beroep doen op de gespecialiseerde diensten van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE).

Door de Vlaamse Gemeenschap werd ook een contract afgesloten met het SCK te Mol en het IHE tot uitvoering in 1981-1982 van een studie betreffende het asbestprobleem in de omgevingslucht. Voor deze studie werden ook metingen in enkele gebouwen doorgevoerd waarbij op bepaalde plaatsen een verhoogd asbestgehalte werd vastgesteld.

3. De provinciale diensten van de Gezondheidsinspectie kunnen in sommige omstandigheden door de arbeidsgeneesheer van het Ministerie van tewerkstelling en arbeid worden gecontacteerd en omgekeerd.

De contacten met het Staatssecretariaat voor volksgezondheid en leefmilieu, verlopen regelmatig via het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. De Gewesten en Gemeenschappen kunnen op het IHE beroep doen en contracten met het Instituut afsluiten.

Het doel van deze contracten is vooral via metingen of onderzoeken na te gaan of er een asbestprobleem is en om bij positieve uitslagen eventuele maatregelen voor te stellen.

Vraag nr. 62
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Patiëntenbegeleiding — Richtlijnen

Ouders maakten de droeve ervaring mee dat hun baby overleed twee dagen na de geboorte. Omdat de geboorteaangifte en het overlijdensbericht op hetzelfde moment aan de betrokken administratie werd gemeld, kreeg het kindje geen voornaam, werd het niet in de bevolkingsregister, maar wel in het overlijdensregister vermeld. In het trouwboekje werden de geboorte en het overlijden niet vermeld.

Dit bracht ook met zich dat het kindje niet officieel kon begraven worden. Doodgeboren en „niet-erkende” kinderen worden in alle stilte gewoonlijk met een of ander lijk meebeegraven.

Deze beproefde ouders hebben toen ook ervaren dat het medisch personeel niet eens voorstelde de ouders afscheid te laten nemen van hun kindje. De zogezegde begeleidende artsen bleven ook op de achtergrond.

De bedroefde ouders moesten zelf het initiatief nemen om hun kindje nog eenmaal te mogen zien en aanraken.

Kan de Minister mij zeggen of er enige *verplichting* rust op het medisch personeel voor wat betreft „patiëntenbegeleiding”? Waar is in dit geval de plaats van de arts en verpleegkundigen? Bestaan hieromtrent richtlijnen of reglementeringen?

Antwoord

Alvorens op de door het geachte lid gestelde vragen te antwoorden, meen ik enkele bijkomende inlichtingen te mogen verstrekken betreffende de onder hoofding vermeldde vraag.

Uit de bekomen inlichtingen is inderdaad gebleken dat bij het gelijktijdig voorleggen van geboorteaakte en overlijdensakte van een kind, de overlijdensaangifte voorrang heeft en het kind alleen wordt ingeschreven in het overlijdensregister. Alhoewel op het overlijdensformulier (model III D) plaats is voorzien voor de naam en voornaam van het kind, schijnt het ook gebruikelijk te zijn dat er meestal geen voornaam wordt ingevuld.

Aangezien het afgeven van het overlijdensformulier, zelfs voor een doodgeboren kind, de officiële toelating tot begraven inhoudt, lijkt me de door het geachte lid naar voor gebrachte stellingname, niet met de werkelijkheid overeen te komen.

Wat betreft de gestelde vragen, kan ik het geachte lid meedelen dat, indien hij onder „verplichting” verstaat, een verplichting opgelegd bij reglementaire beslissing, dat dan het antwoord ontkennend is. Nochtans meen ik dat niemand er aan twijfelt dat er een „morele” verplichting bestaat, zowel voor de geneesheer als voor de verpleegkundigen, om hun patiënten en zieken te begeleiden.

De plaats waarop zowel de arts als de verpleegkundigen aan patiëntenbegeleiding zullen doen, is voornamelijk afhankelijk van de specifieke benadering tot de patiënten vanuit de beide disciplines.

Het geven van richtlijnen omtrent patiëntenbegeleiding dient mijns inziens te gebeuren tijdens de opleiding zowel van arts als van verpleegkundigen.

Vraag nr. 63
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Begrotingen 1983 en 1984 — Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit een gemeenschappelijk gegeven: economische crisis.

Elke gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculeerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgelegd zijn, is er nog een „hakkijlcomité” op

hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen:

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog van over:
 - a. na de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep?
 - b. na de begrotingsdebatten in commissie en openbare vergadering?
2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens na de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig geschrapt en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?
3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussenkomsten na het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Vermits het onderwerp van de vraag binnen de bevoegdheid ligt van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve en van de Gemeenschapsminister van financiën en begroting zal het antwoord door hen worden verstrekt.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 226
van 27 juni 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater — Maatregelen

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. De verontreiniging, afkomstig van de industrie, ligt belangrijk hoog en is meestal groter dan deze van de bevolking.

Hoe is zulks na ruim tien jaar waterbeleid te verklaren en welke maatregelen zult u treffen om tot betere resultaten te komen?

2. Om tot een kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater te komen, is het volgens u niet voldoende om zuiveringsinstallaties te bouwen.

Welke zijn dan volgens u de noodzakelijke aanvullende maatregelen die tot het gewenste resultaat moeten leiden?

3. In welk ritme ziet u de aanbouw van waterzuiveringsstations en de rendementsverhoging van de bestaande onderbenutte waterzuiveringsstations om uw verwachtingen in te lossen?
4. Hebt u andere dan de huidige toegepaste zuiveringsprocédés in petto om afvalwaters efficiënter te reinigen? Zo ja, dewelke?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De overheid staat in voor de zuivering van het huishoudelijk afvalwater. Uitzonderlijk wordt ook industrieel afvalwater gezuiverd in openbare waterzuiveringsinstallaties wanneer de betrokken onderneming beslist heeft niet zelf haar afvalwater te zuiveren.

Bij lozing van afvalwater door de industrieën moeten de lozingsvoorwaarden nageleefd worden, opgelegd door de waterzuiveringsmaatschappijen. Deze instellingen moeten ook controle uitoefenen op de naleving van deze lozingsvoorwaarden.

Vanaf dit jaar moeten de industrieën, die hun afvalwater niet zelf zuiveren, bijdragen betalen aan de waterzuiveringsmaatschappijen. Vermits deze bijdrage evenredig is met de vuillast kan verwacht worden dat de industrie hierdoor zal gestimuleerd worden om hun vuillast te reduceren.

2. Het is evident dat naast het zuiveren van huisafvalwater door middel van rioolwaterzuiveringsinstallaties, voorkomen moet worden dat de waterlopen door andere lozingen zouden verontreinigd worden. Zo moeten dus de lozingen van industrieel afvalwater voldoen aan de lozingsvoorwaarden, opgelegd door de waterzuiveringsmaatschappijen.

De controle op dit vlak moet ook effectief georganiseerd worden.

3. De opgelegde lozingsvoorwaarden moeten gericht zijn op het herstel of de verbetering van het zelfreinigend vermogen van de waterlopen.

Binnen de beschikbare budgettaire middelen zullen die investeringen worden uitgevoerd die op de kortste termijn, het grootste rendement verzekeren. Prioritair hierbij is de rentabilisatie van reeds beschikbare infrastructuur.

4. Zoals duidelijk uit het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP) voor het Vlaamse Gewest blijkt, dient de bouw van klassieke rioolwaterzuiveringsinstallaties in de toekomst beperkt tot stedelijke centra. In landelijke gebieden zullen kleinschalige projecten worden opgezet waarbij verschillende zuiveringsprocédés zullen worden toegepast. Een evaluatie van deze systemen op gebied van investering, exploitatie en rendement is

in uitvoering. Tevens is de bouw van enkele pilotprojecten reeds principieel goedgekeurd.

Vraag nr. 229
van 9 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Collector langsheen het Albertkanaal — Alternatief gebruik

Het eventueel gravitair gebruik van de collector langs het Albertkanaal maakt het opsporen van de niet te vermijden lekken een bijna onmogelijke zaak. Bovendien zal door de massale hoeveelheid bezinkbare stoffen de collector op relatief korte termijn dichtgelslibt zijn. Een alternatief gebruik dringt zich dan ook op. In hoeverre heeft de Minister overwogen de alternatieve mogelijkheden van het nut van de collector te onderzoeken?

Een mogelijkheid is b.v. de aanwending van de collector voor het transport van proceswater voor de Antwerpse industrie. Hierdoor zouden de grote hoeveelheden drinkwater, die nu door de Antwerpse industrie worden gebruikt, kunnen worden vervangen door aangevoerd proceswater vanuit het productiecentrum van de AWW te Oelegem. Zulk alternatief zou dan weer de aanleg van een nieuw waterspaarbekken te Walem (Nortmeer-Eekhoven) overbodig maken.

Graag uw standpunt en plannen ter zake.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De alternatieve mogelijkheden voor het gebruik van de collector langs het Albertkanaal zijn zeer beperkt, zonet onbestaande. Indien met „proceswater” ongezuiverd kanaalwater wordt bedoeld dan is het transport ervan door de collector onbetaalbaar. Immers, ingevolge de aangroei van zoetwatermosselen in leidingen die ongezuiverd kanaalwater over meerdere kilometer transporteren, worden de exploitatiekosten van zo'n leiding zeer groot.

Indien met „proceswater” gezuiverd water — zonder bacteriologische zuivering — wordt bedoeld dan is de exploitatiekost van het transport ervan door de collector nauwelijks verschillend met deze van de drinkwaterproductie.

Daarenboven moet om via een stuk van de collector water naar het Antwerps industriegebied te voeren, een pompstation gebouwd worden in Oelegem en moet in het havengebied vanaf de collector een heel leidingennet naar de industriële afnemers aangelegd worden.

Dit vergt een bijkomende investering van minstens 800 miljoen F.

Dit alles tenslotte, zou de bouw van het spaarbekken Eekhoven niet overbodig maken, vermits het productiecentrum Notmeir-Walem hierdoor niet zou beveiligd worden. Het water, afkomstig van dit productiecentrum Notmeir-Walem, is quasi volledig bestemd voor de bevolking.

Vraag nr. 231
van 9 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Scheikundige industrie in Limburg — Afvallozing, gevolgen en maatregelen

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 120 van 29.2.1984 bevestigt u dat de afvalwaterlozingen van de firma's Tessenderlo Chemie, Limburg Chemie en de Limburgse Vinylmaatschappij de opgelegde lozingsnormen overschrijden. Een reden voor u om de aansluiting op de inmiddels berucht geworden collector langsheen het Albertkanaal te verwezenlijken. Het is duidelijk dat bij het concretiseren van dit plan de vervuilingproblemen van de Laak en de Nete zullen verlegd worden naar de Schelde. Bovendien is het niet uitgesloten dat daardoor de waterwinningsgebieden te Herentals, Olen en Grobbendonk in gevaar komen.

De logische conclusie is dat de huidige lozingsnormen, wil men de collector hiertoe gebruiken, zullen moeten verstrengd worden tot de normen van de A3 klasse van de EG-richtlijn 75/440. De huidige normen worden echter reeds overtreden. Bovendien mag de radio-activiteit niet hoger zijn dan die van het Maaswater.

Op welke termijn denkt de Minister de nieuwe normen in te voeren samen met een waterdichte controle?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het is onjuist te beweren dat de ingebruikname van de collector langsheen het Albertkanaal de vervuilingproblemen van de Laak en de Nete zullen verleggen naar de Schelde.

De door mij opgerichte werkgroep waaraan niet alleen de scheikundige bedrijven te Tessenderlo deelnemen, maar eveneens de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, de stad Antwerpen, het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie en de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap, is erin geslaagd een oplossing uit te werken waarbij ofwel alleen een welbepaalde afvalwaterstroom in de collector zal worden toegelaten en de overige afvalwaters ter plaatse zullen worden gezuiverd, ofwel de gehele afvalwaterstroom, na behandeling binnen het bedrijf, in de collector zal worden geloosd. Ook voor de bescherming van de waterzuiveringsgebieden te Herentals, Olen en Grobbendonk worden, in akkoord met de PIDPA, een aantal controle- en veiligheidsvoorzieningen aangebracht, en dit niettegenstaande de beproeving van de collector heeft aangetoond dat er ter hoogte van de genoemde waterwinnings gebieden geen lekken zijn.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd belast met het opstellen van een lozingsvergunning die moet toelaten, binnen de bovengenoemde grenzen, het geheel of een deel van de afvalwaterstroom van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo via de collector te lozen.

Vraag nr. 236
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

*Phillips Petroleum te Tessenderlo — Toegangsrecht
 burgemeester tot het bedrijf*

Op mijn parlementaire vraag nummer 148 van 13 juni 1983 inzake de mercaptanenproductie door Phillips Petroleum te Tessenderlo werd geantwoord dat de Minister bij een eerstvolgende ernstige hinder maatregelen zal treffen die afhankelijk zullen zijn van de aard van de hinder of de ongemakken, de oorzaken van het incident, en de verantwoordelijkheid van de exploitant i.v.m. het incident.

Op 20 juni 1984 was er alweer een ernstige stankhinder veroorzaakt door Phillips Petroleum. De directie van Phillips Petroleum weigerde de burgemeester op het terrein toe te laten wat nochtans wettelijk verplicht is. De burgemeester werd aldus in zijn opdracht gehinderd.

Welke maatregelen zal de Minister treffen tegen de directie van Phillips Petroleum die de burgemeester de toegang van het terrein heeft ontzegd?

Antwoord

Ik ben zo vrij het geachte lid er op te wijzen dat de feiten die zich hebben voorgedaan op 20 juni l. het voorwerp hebben uitgemaakt van een uitgebreid onderzoek door het toezichthoudend bestuur voor leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Uit dit onderzoek is gebleken dat de moeilijkheden ontstaan zijn door het feit dat enerzijds gezien het late uur niemand van de directie aanwezig was om de heer burgemeester te ontvangen, anderzijds de vrees bestond dat andere personen, vreemd aan het bedrijf samen met de burgemeester toegang zouden krijgen tot het bedrijf.

Er dient tevens op gewezen dat buitenstaanders bij het bezoek aan het bedrijf, om veiligheidsredenen steeds moeten vergezeld zijn van door het bedrijf aangestelde personen en moeten voorzien worden van de vereiste individuele beschermingsmiddelen.

In het bijzonder dient de aandacht gevestigd op het feit dat de bepalingen onder titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming niet expliciet vermelden dat de burgemeester recht heeft op toegang tot een ingedeelde inrichting. Dit recht blijkt echter wel uit de context.

Om soortgelijke moeilijkheden in de toekomst te vermijden heeft het bevoegd toezichthoudende bestuur voor leefmilieu het bedrijf uitgenodigd om voortaan een ontvangstprocedure voor de bestuurlijke overheden vast te leggen. Deze procedure moet ondermeer in concreto de personen vermelden die de heer burgemeester zullen begeleiden bij een eventueel bezoek aan het bedrijf en hoe deze personen kunnen worden bereikt indien zich een incident buiten de normale werkuren voordoet.

Vraag nr. 238
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

*Phillips Petroleum te Tessenderlo — Begeleidings-
 commissie, werking en samenstelling*

In het Bulletin Vragen en Antwoorden nummer 14 van 10 mei 1983, lees ik het antwoord op een parlementaire vraag van collega Valkeniers inzake reukhinder afkomstig van Phillips Petroleum te Tessenderlo.

In dit antwoord is er sprake van de schorsing van de exploitatievergunning van het bedrijf. De directie van Phillips Petroleum werd op 23 april 1983 ontboden en kreeg meteen de gelegenheid te bewijzen dat de inrichting zonder burenhinder kan werken. Deze produktieafdeling werd later terug in bedrijf gesteld en de stankhinder blijft zich herhalen.

In dit antwoord werd meegedeeld dat een begeleidingscommissie de uitvoering van de voorgeschreven maatregelen zal controleren.

Uit wat bestonden deze controles, welke waren al die tijd haar bevindingen en met welke personen is deze begeleidingscommissie samengesteld? Is de bevolking daarin ook vertegenwoordigd?

In ontkennend geval, waarom niet?

Antwoord

Ik kan het geachte lid er op wijzen dat het toezicht op de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen sinds 1 juli 1983 toevertrouwd is aan het bestuur voor leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ondanks de moeilijkheden die inherent zijn aan de vorming van elk nieuw bestuur en ondanks personeelsgebrek hebben de provinciale afdeling Limburg en het hoofdbestuur van dit bestuur geregeld en zeer intensief toezicht uitgeoefend over de naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarden. Bovendien werd elke klacht uitgaande van de bevolking grondig onderzocht. Bij deze onderzoeken werd tevens contact opgenomen met de gemeentelijke diensten en met het schepencollege.

Het spreekt vanzelf dat nauw overleg gepleegd werd met de wetenschappelijke instellingen zoals IHE-SCK en LISEC die belast zijn met immissiemetingen in de omgeving voor wat betreft de interpretatie van de meetresultaten.

Vraag nr. 239
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

*Phillips Petroleum te Tessenderlo — Te nemen maat-
 regelen door de overheid*

De wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging Belgisch Staatsblad 14 januari 1965, schrijft voor dat de Koning gemachtigd is om alle gepaste maatregelen te treffen ter voor-

koming of bestrijding van de luchtverontreiniging, meer in het bijzonder:

1. om zekere welbepaalde vormen van verontreiniging te verbieden;
2. het gebruik te regelen of het verbieden van toestellen of inrichtingen die een verontreiniging kunnen veroorzaken;
3. het gebruik op te leggen of het regelen van toestellen of inrichtingen die bestemd zijn om verontreiniging te voorkomen of te bestrijden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Er is regelmatig sprake van mercaptanenstankhinder te Tessenderlo. De vele tientallen klachten van omwonenden alsmede van het gemeentebestuur bevestigen zulks. Wat belet de Minister gebruik te maken van zijn macht om aan deze stankhinder een definitief einde te maken?
2. Kunnen de aangewezen ambtenaren, met inbegrip van de burgemeester en de gouverneur, het gebruik van toestellen of inrichtingen die inzake bouw of eigenschappen, die weliswaar beantwoorden aan de exploitatievoorwaarden maar toch hinderlijke stoffen verspreiden, overgaan tot het verbieden van de produktie en het verzegelen van de toestellen die de stank veroorzaken?
3. Door wie en hoe dikwijls werd sinds de start van Phillips Petroleum van deze regel gebruik gemaakt en om welke reden?

Antwoord

Ik ben zo vrij het geachte lid er op te wijzen dat terwijl de wet van 28 december 1964 de bestrijding van de luchtverontreiniging in het algemeen beoogt, de beperking van de emissie van luchtverontreinigende stoffen door de bedrijven in het bijzonder kan geregeld worden binnen de wetgeving van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde bedrijven. In concreto beogen de exploitatievoorwaarden opgelegd in de vergunningsbesluiten van de bovenvermelde inrichting deze emissie zodanig te beperken dat de hinder voor de buurt tot een minimum wordt beperkt.

De wijze van toezicht over de ingedeelde inrichtingen door de vergunningverlenende overheid en de toezichthoudende ambtenaren is vastgelegd binnen de bepalingen van de artikelen 20, 21, 22 en 23 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

In het bijzonder dient vermeld dat de exploitatievoorwaarden de verspreiding van stoffen die hinderlijk zijn voor de omgeving verbieden en dat bij de overschrijding van welbepaalde immissiewaarden de installaties die deze immissie hebben veroorzaakt moeten stilgelegd worden en slechts mogen terug opgestart worden na onderzoek en toelating van de toezichthoudende ambtenaar.

Buiten het opschorten van de exploitatievergunning gegeven bij ministerieel besluit dd. 23 april 1983 werd nog niet overgegaan tot het reglementair verbieden van de produktie en het verzegelen van toestellen door de toezichthoudende ambtenaar.

Er dient nochtans aangestipt dat op mijn verzoek in oktober 1982 de produktie in een bepaalde afdeling werd stopgezet.

Vraag nr. 240
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Controle op reukhinder

Op een parlementaire vraag van collega Kuijpers, nummer 81 van 3 maart 1983, inzake reukhinder afkomstig van Phillips Petroleum Tessenderlo werd de verzekering gegeven dat vernoemd bedrijf zeer streng gecontroleerd blijft.

Kan de Minister mij meedelen welke instanties aan deze controles deelnemen, uit wat deze controles bestaan en wanneer deze hebben plaatsgevonden sinds het opstarten van Phillips Petroleum?

Antwoord

Ik ben zo vrij het geachte lid erop te wijzen dat het probleem van de controle door het toezichthoudend Bestuur reeds is toegelicht in het antwoord op zijn vraag nr. 238.

Vraag nr. 241
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Maatregelen tegen reukhinder

Phillips Petroleum blijft stinken dit niettegenstaande de talrijke klachten van omwonenden, de verstrenghing van de exploitatievoorwaarden en de „grondige onderzoeken” van de bevoegde technische inspecteurs van het Ministerie van tewerkstelling en arbeid. Soms is de stank toe te schrijven aan menselijke fouten dan weer te wijten aan een gebrek aan de installaties. Hoe dan ook, de plaatselijke bevolking en ook zij die veel verder wonen worden dan geconfronteerd met de fameuze mercaptanenstank.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In 1982 werd de afdeling die verantwoordelijk was voor de stank op uw verzoek gesloten. Er werden maatregelen onderzocht in samenwerking met de inspectiediensten om incidenten uit te sluiten of te beperken. Wanneer is het voor de Vlaamse Executieve een incident dat voldoende redenen biedt om de stankveroorzakende afdeling te sluiten?
2. De coördinerende werkgroep Tessenderlo, die belast is met het onderzoek van de stankhinder, CWT, vergaderde op 27 mei 1981, 9 september 1981, 22 maart 1982 en op 8 november 1982. Dit werd me geantwoord op mijn parlementaire vraag nummer 127 van 6 oktober 1982. Werd er door CWT nog vergaderd? Zo ja, wanneer met welke bevindingen en suggesties?

3. Volgens het antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 121 van 6 oktober 1982 werd op de laatste vergadering van de coördinerende werkgroep Tessenderlo vastgesteld dat de algemene toestand van de verontreiniging te Tessenderlo geleidelijk verbetert. Houdt deze trend volgens u aan?

Antwoord

Ik heb de eer u het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

1. In de aanvullende exploitatievoorwaarden opgelegd in het ministerieel besluit van 7 juni 1983 is het volgende vermeld in verband met het stopzetten van een installatie na reukhinder of na een ernstig incident: „ Wanneer in een meetstation een mercaptaangehalte in de atmosfeer van minstens 5 ppb gemeten wordt, bij elke andere ernstige reukhinder of bij enig ander ernstig incident worden de installaties die aanleiding gegeven hebben tot deze hinder stilgelegd en indien dit om veiligheidsredenen niet moet vermeden worden, geschiedt de stopzetting onmiddellijk. Zij mogen slechts terug opgestart worden na onderzoek door en akkoord van de toezichthoudende ambtenaar ”.
2. Door de coördinerende werkgroep Tessenderlo werd nog vergaderd op 6 april 1983, 7 december 1983 en 25 mei 1984. Tijdens deze vergaderingen werden de problemen in verband met Phillips Petroleum uitvoerig besproken en kregen de deelnemende partijen voldoende gelegenheid om hun standpunt toe te lichten. De nodige informatie met inbegrip van de resultaten van de immissiemetingen door IHE, SCK en LISEC werden aan alle leden medegedeeld.
3. Uit de verschillende meetresultaten tijdens de periode 1 april 1983-31 maart 1984 blijkt dat op de meeste meetposten er verder een geleidelijke verbetering wat betreft de immissie van verontreinigende stoffen wordt vastgesteld.

Vraag nr. 242
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Overleg met de plaatselijke overheden, het bedrijf en andere betrokken instanties

Op vrijdag 11 juni 1982 bracht u een persoonlijk bezoek aan de bevolking woonachtig aan de Hofstraat te Tessenderlo om u van de toestand te vergewissen.

In uw antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 62 van 11 juni 1982 inzake reukhinder te Tessenderlo werd medegedeeld dat „op dit moment besprekingen met de plaatselijke overheden, het bedrijf en alle andere betrokken instanties worden gevoerd teneinde tot een sanering van de toestand te komen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat waren de conclusies van deze besprekingen en wat is tot op heden, eventueel, hiervan verwezenlijkt?
2. De bedoeling van deze besprekingen was de toestand te saneren. Van deze sanering is blijkbaar niet zoveel terechtgekomen als ik de latere veelvuldige klachten daaromtrent bemerk.
 Wat heeft de Minister precies bedoeld met „ ten einde tot een sanering van de toestand te komen “?
3. Werd thans alles gedaan om de stankoverlast te voorkomen of kunnen de exploitatievoorwaarden niet meer of nog verstrengd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er op te wijzen dat het probleem van de incidentele reukhinder van zeer nabij gevolgd werd en dat ingevolge reukincidenten de exploitatievoorwaarden bij ministerieel besluit van 7 juni 1983 werden verstrengd en geconcretiseerd.

Uit een onderzoek van de totnogtoe in 1984 ingediende reukklachten blijkt duidelijk dat het aantal gevoelig verminderd is t.o.v. vorige jaren, zodat zeker van een betrekkelijke verbetering of sanering kon gesproken worden. De opstelling van twee eigen meetstations in het bedrijf en van een meetstation door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in de naaste omgeving (Hofstraat) zal in de toekomst de beoordeling van de aard en omvang van de reukincidenten vergemakkelijken.

Het spreekt vanzelf dat het probleem verder nauwlettend zal worden gevolgd.

Vraag nr. 243
van 26 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Stankoverlast

Phillips Petroleum blijft stankhinder verspreiden niettegenstaande de exploitatievoorwaarden als de beste van Vlaanderen, België of Europa worden genoemd.

Niettegenstaande in de exploitatievoorwaarden uitdrukkelijk wordt gesteld dat er geen stankhinder mag zijn, kreeg ik een bericht van het gemeentebestuur van Tessenderlo dat sinds 18 maart 1983 tot begin mei 1984 drieënnegentig klachten aangaande stankoverlast werden genoteerd.

Op woensdag 20 juni 1981 werd aan het adres van de Gemeenschapsminister van leefmilieu de zoveelste ondraaglijke mercaptanenstank in Tessenderlo gemeld. Volgens de burgemeester was er een duidelijke overtreding van de uitbatingsvoorwaarden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. De burgemeester van Tessenderlo verzoekt u met zijn telegram van 20 juni 1984 om dringende

maatregelen. Wat heeft u inmiddels gedaan of wat zult u doen om de stankhinder definitief uit te schakelen?

2. Is het mogelijk deze stankhinder te vermijden. Zo ja, aan wat zijn dan de herhaalde stankgolven te wijten?
3. Heeft de directie van Phillips Petroleum het recht de toegang tot het bedrijf te ontzeggen aan de burgemeester, de politicommissaris en de schepen van leefmilieu?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

Door het verstrengen van de exploitatievoorwaarden zijn de frequentie en de hinder bij de reukincidenten de eerste helft van dit jaar aanzienlijk verminderd, zoals mag blijken uit het hierna vermeld overzicht van de klachtmeldingen, die mij door de burgemeester van Tessenderlo ter informatie overgemaakt werden :

- januari 1984: drie klachtmeldingen, waarbij éénmaal reukhinder door de politie vastgesteld werd;
- februari 1984: zes klachtmeldingen, waarbij driemaal reukhinder door de politie vastgesteld werd;
- maart 1984 : vijf klachtmeldingen, waarbij éénmaal reukhinder door de politie werd vastgesteld;
- april 1984 : één klachtmelding : geen vaststelling;
- mei 1984 : geen klachtmelding;
- juni 1984 : vijf klachtmeldingen, waarbij tweemaal reukhinder door de politie werd vastgesteld.

Wat het reukincident van 20 juni 1984 betreft, werd in de klachtmelding, opgesteld door de politicommissaris van Tessenderlo, geen gewag gemaakt van „ondraaglijke stank” maar van een „reuk, die als van Phillips Petroleum afkomstig zou kunnen gedefinieerd worden, en die met vlagen waarneembaar was en nadien verdwenen leek”.

Door de inspectiedienst werd een onderzoek ingesteld, waarbij geen onregelmatigheden in het bedrijf vastgesteld werden.

De omvang van de laatste reukincidenten laat niet toe te spreken van stankgolven maar eerder van beperkte stankincidenten.

Het toegangsrecht van de burgemeester aan een bedrijf is niet expliciet voorzien onder titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming. Uit de context van deze bepalingen blijkt echter dat de burgemeester aanspraak kan maken op een toegangsbevoegdheid. De politicommissaris is ambtshalve bevoegd om het bedrijf te bezoeken. De huidige reglementering voorziet geen toegangsrecht voor de schepen van leefmilieu.

Vraag nr. 244 van 26 juli 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Maatregelen na het uitgebrachte advies van de Raad van State

Met mijn mondelinge vraag van 27 maart 1983 in verband met de vele klachten als gevolg van de stankhinder veroorzaakt door Phillips Petroleum vroeg ik het standpunt hieromtrent van de Minister na het verstrekt advies van de Raad van State om Phillips Petroleum te sluiten.

Hierop werd geantwoord dat het auditoraat van de Raad van State zijn verslag op 12 januari 1983 heeft neergelegd. In dit verslag worden drie middelen van één verzoekende partij als gegrond aanvaard en werd voorgesteld het koninklijk besluit te vernietigen.

Aangezien volgens de Minister het onjuist is te beweren dat Phillips Petroleum zonder wettelijke vergunning werkt en hierover de uitspraak van de Raad van State wenste af te wachten vooraleer iets te doen, wens ik van hem te vernemen of hij reeds kennis heeft van het bericht waarop hij zich kan steunen om „iets te doen” tegen de stankhinder.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat tot op heden door de Raad van State nog geen uitspraak gedaan werd inzake het koninklijk besluit van 11 september 1979, waarbij aan de NV Phillips Petroleum een exploitatievergunning verleend werd.

Vraag nr. 245 van 27 juli 1984 van de heer C. DE CLERCQ

Lemmensinstituut te Leuven — Gesubsidieerde afdelingen en erkenning diploma's

Het Lemmensinstituut — Hoger Instituut voor Muziek in Eredienst en Opvoeding — Herestraat, 53 te Leuven, heeft volgende afdelingen :

- Hogere secundaire afdeling;
- Hogere afdeling voor geaggregeerde van het lager secundair onderwijs muziekopvoeding;
- Hogere afdeling muziekopvoeding, compositie, orgel en andere instrumenten;
- Afdeling beperkt leerplan.

Ik moge u verzoeken mij het volgende te willen melden :

1. Welke afdelingen worden er gesubsidieerd en ten belope van welk bedrag?
2. Welke diploma's worden door het departement erkend en welke niet, en om welke reden?

Antwoord

Ter beantwoording van zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Alle afdelingen worden gesubsidieerd met de volgende toelagen.

A. Weddetoelagen	
Bedrag : schooljaar '83-'84	68.734.000
- Hogere secundaire afdeling	} deze bedragen kunnen niet afzonderlijk per afdeling opgegeven worden
- Hogere afdeling voor geaggregeerde van het lager secundair onderwijs muziekopvoeding	
- Hogere afdeling muziekopvoeding compositie orgel en andere instrumenten	
- Afdeling beperkt leerplan	59.760
B. Werkingstoelagen	
- Hogere secundaire afdeling	1.081.183
- Hogere afdeling voor geaggregeerde van het hoger secundair onderwijs muziekopvoeding	
- Hogere afdeling muziekopvoeding compositie	5001.023
- Afdeling beperkt leerplan	geen
C. Uitrustingsstoelagen	
Voor alle afdelingen	± 1.000.000
D. Speciale toelage	
	1.700.000

2. Alle diploma's die door het Lemmensinstituut uitgereikt worden, zijn door het departement erkend.

Vraag nr. 247
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

AWP-kaarten — Objectieve en correcte weergave van de kwaliteit van de oppervlaktewateren

Nog niet zo lang geleden werden mij een serie AWP-kaarten toegezonden die een objectieve weergave zouden moeten zijn van de actuele toestand inzake de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beantwoorden alle waterwegen die in kaart werden gebracht aan de actuele toestand en zijn de gebruikte kleuren, die de biotische indexen verklaren, correct weergegeven?
2. Geven deze kaarten de volledige situatie weer van alle grote, minder grote en kleine waterlopen en zo neen, waarom niet?
3. Is het waar dat bepaalde beken wel onderzocht werden maar niet in kaart werden gebracht? In bevestigend geval, waarom? Kan in dit geval nog van een algemeen en objectief overzicht gesproken worden?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik hem het volgende mededelen.

1. De waterwegen of waterlopen gevisualiseerd op de AWP-kaarten zijn van de meest geactualiseerde hydrografische kaart van België op schaal 1/300.000 opgesteld door de Dienst voor Hydrologisch Onderzoek van het Ministerie van openbare werken en uitgegeven in 1982.

De AWP-kaarten van niveau 2 werden opgesteld door fotografische vergroting van deze kaart.

De waterzuiveringsmaatschappijen hebben hierbij voor zover zij op de hoogte waren van gewijzigde toestanden, de nodige correcties aangebracht.

De gebruikte kleuren, die de biotische indexen verklaren zijn correct.

De opgenomen gegevens zijn de meest recente. Het zijn deze die beschikbaar waren voor de periode 1979 tot 1982, en verzameld werden door de instellingen zoals vermeld in de brochure AWP-niveau 1, p. 11, met name: de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken, het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (Ministerie van volksgezondheid), Groep voor Toegepaste Ecologie (in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap), Limburgs Centrum voor Toegepaste Ecologie (LISEC), Provinciale Dienst voor de bescherming van het leefmilieu van Oost-Vlaanderen en het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen.

Wanneer de toestand wisselend is in de loop van het jaar werd in principe de meest ongunstige situatie weergegeven omdat dit van het meeste belang is voor de waterzuivering.

2. De AWP-kaarten geven uiteraard slechts de beschikbare gegevens weer zoals deze door respectievelijke uitgevoerde studies naar voor worden gebracht.

Daar waar de stroombekkens zeer omvangrijk zijn, heeft het onderzoek zich meestal beperkt tot een haalbaar aantal meetpunten per jaar, zodat in deze gevallen een aantal kleinere waterlopen niet konden onderzocht worden en dus ook niet ingekleurd op de brochures. Bij kleinere stroombekkens zijn nagenoeg alle kleine waterlopen bestudeerd.

Anderzijds was de studie van de biologische kwaliteit van de waterlopen in het Vlaamse Gewest voor 75 % uitgevoerd in 1982. Voor de overige waterlopen zijn deze studies nog volop aan de gang.

3. Alle beschikbare en recente gegevens tot 1982 van de waterlopen in het Vlaamse Gewest werden op de kaarten overgenomen. Zoals reeds gezegd worden de lacunes in het onderzoek aangaande zijbeken opgevangen door de lopende studies die in 1983 en op heden gebeuren.

Het is duidelijk dat bij een volgende uitgave van dergelijke brochure, opnieuw beschikbare en meest recente gegevens zullen opgenomen worden.

Vraag 'nr. 248
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Anweco te Schoten — Stockage van buitenlands afval

Ik verneem via de kranten dat het wegenbouwbedrijf Anweco op zijn gronden te Schoten afvalstoffen uit het buitenland — meer bepaald restanten van Rotterdam huishuizen — opslaat om te verwerken in betonproducten.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Op basis van welke wetgeving mag deze firma buitenlands afval op haar terreinen te Schoten (Hoogmolenbrug) stockeren?
2. Werd door OVAM nagegaan:
 - a. Hoeveel buitenlands afval op deze wijze op de terreinen van Anweco terecht komt?
 - b. Om welk soort afval het hier gaat?
 - c. Of deze firma bij eventuele verwerking ervan de aangevoerde hoeveelheid inderdaad kan verwerken?
 - d. Of de firma Anweco een vergunning hiertoe heeft gekregen? Zo ja, sinds wanneer, voor welke termijn en afvalstoffen?
 - e. Wordt alle aangevoerde afval in beton verwerkt en in ontkennend geval, welke bestemming krijgt het restant?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Bij decreet dd. 23 maart 1983 (BS 26 maart 1984) werd een artikel 6 bis ingevoegd in het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Het bepaalt dat het verboden is afvalstoffen afkomstig van buiten het Belgische grondgebied te storten in het Vlaamse Gewest.

De term „storten” dient hier strikt geïnterpreteerd te worden. Bij wijze van voorbeeld houdt dit artikel geenszins het verbod in afvalstoffen afkomstig van buiten het Belgische grondgebied in het Vlaamse Gewest te gebruiken als grondstof in een produktieproces. In casu worden die afvalstoffen niet gestort, maar wel verwerkt.

Hetzelfde geldt voor de reststoffen van het produktieproces. Ook deze reststoffen zijn geen buitenlandse afval, daar zij het resultaat zijn van een produktieproces in het Vlaamse Gewest.

Indien deze reststoffen op hun beurt afgevoerd worden, hetzij naar een vergunde stortplaats, hetzij naar een verbrandingsinstallatie, dan wordt in casu volkomen legaal gehandeld en is optreden van dienst toezicht overbodig.

2. a. Sedert de toevoer van de eerste lading, werd dit door de dienst toezicht nauwgezet gevolgd. Op dit ogenblik is er ongeveer 20.000 ton opgeslagen.
- b. Het gaat hier over ongesorteerde verbrandingslakken afkomstig van huishoudelijke afvalstoffen. De analyseresultaten van de uitgevoerde monsternames door de dienst toezicht bevestigen dit.
- c. Het onderzoek heeft uitgewezen dat de aangevoerde hoeveelheid kan verwerkt worden in de asfalt- en betonproductie van deze firma.
- d. Het bedrijf heeft een exploitatievergunning ref. 5 1.547 f2 T/mj dd. 10 mei 1984 tot het omvormen en uitbreiding van een asfaltmenginstalla-

tie voor een termijn verstrekkend op 30 **spel** 2000.

Een vergunningsaanvraag overeenkomstig het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer **van afvalstoffen voor** het behandelen van afvalstoffen is in onderzoek.

- e. Uit de gegevens van de dienst toezicht van OVAM dat de ongesorteerde verbrandingslakken ongeveer 9% schroot bevatten, die zullen afgevoerd worden naar een schroothandelaar, ongeveer 8 % stenen onverbrand hout, enz. dat ofwel zal afgevoerd worden naar de plaats van herkomst of naar een vergunde inrichting. De scheiding van de ongesorteerde lakken zal kortelings beginnen: de verfraging is te wijten aan de leveringstermijn van de elektro-magneet.

Vraag nr. 251 van 31 juli 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Meldingsplicht van de bedrijven inzake industrieel afval — Naleving

Hoeveel bedrijven in het Vlaamse land zijn onderworpen aan de meldingsplicht en hoeveel hebben er tot op heden aan deze verplichting volledig voldaan?

Wat gebeurt er met de bedrijven die nog geen gevolg gegeven hebben aan deze meldingsplicht?

Wordt er nagegaan waar de bedrijven die aan deze verplichting niet hebben voldaan, met hun industriële afval blijven?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Volgens artikel 7, § 1 van het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, dienen alle bedrijven in het Vlaamse Gewest, welke afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, daarvan melding te doen aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

Als praktische uitvoering van de meldingsplicht, opgelegd aan de producenten van afvalstoffen, werden aan de verwerkende industrie in het Vlaamse Gewest meldingsformulieren en een toelichtingsbrochure toegestuurd. In het eerste meldingsjaar hebben 3.667 bedrijven een meldingsdossier ingediend.

2. De bedrijven worden, in functie van de aard van de bedrijvigheid, systematisch bezocht. Na samenspraak met het bedrijf stelt men een meldingsdossier samen.
3. In functie van de aard van de bedrijvigheid of naar aanleiding van een milieuklacht, wordt de verwijdering van alle voortgebrachte afvalstoffen gecontroleerd alsook aan de verplichte melding herinnerd.

Vraag nr. 253
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vergunde stortplaatsen en analyseresultaten van monsternames — Stand van zaken in 1983

Ik lees in het jaarverslag van OVAM voor het jaar 1983, dat een aantal vergunde stortplaatsen systematisch werden gesloten, lozingen en analyses werden uitgevoerd en tot sanering werd overgegaan.

Kan mij gezegd worden:

1. Hoeveel lozingen er sinds begin 1982 werden uitgevoerd?
2. Wat hiervan de resultaten zijn?
3. Op welke stortplaatsen deze lozingen plaatsvonden?
4. Waarom niet op alle gesloten stortplaatsen lozingen worden uitgevoerd? Elke gesloten stortplaats met ietwat omvang kan toch een potentieel gevaar voor de volksgezondheid inhouden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Er werden tot op heden door de dienst toezicht van de Openbare Afvalmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) 666 monsternames uitgevoerd.

Naargelang de noodzakelijkheid werden deze monsternames uitgevoerd door boringen, op verschillende dieptes, of door oppervlakte monsternames.

2. Het is praktisch niet mogelijk een overzicht te geven van de analyseresultaten van deze monsternames.
- 3.-4. In functie van de analyseresultaten, werden de nodige maatregelen getroffen en saneringswerken opgelegd.

Gezien de beperktheid van het personeel, is het onmogelijk systematisch elke stortplaats, die ooit vergund was in het ARAB-systeem, te onderzoeken.

Vroegere stortplaatsen worden grondig onderzocht indien uit informatie blijkt dat daartoe redenen bestaan.

Momenteel wordt de omvang van verontreiniging rond een reeks blackpoints verder onderzocht en worden saneringsmaatregelen uitgewerkt.

Vraag nr. 254
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vliegassorten in het Vlaamse land — Stand van zaken

Het heeft er alle schijn van dat de hoeveelheid „vlieg-

as” toeneemt en dat in verschillende Vlaamse landsgedeelten naar plaatsen wordt gezocht om deze verbrandingsasse kwijt te geraken.

Het Belang van Limburg van 9 juli 1984 brengt ter kennis dat door de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Limburg zo pas een vergunning werd verleend voor een vliegasstort te Maasmechelen en dit op vraag van de Kempense Steenkoolmijnen.

Het Nieuwsblad stelt in haar editie van 12 juli 1984 de vraag of er gevaarlijk vliegas in de putten van Brasschaat wordt gestort.

De Gazet van Antwerpen stelde op 19 juli 1984 de vraag of er ook massa's vliegas langsheen het Albertkanaal worden gestort.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel (uitsluitend) vliegasstorten bevinden er zich in het Vlaamse land en welke bedrijven maken hiervan gebruik? Graag een indeling per stort.
2. Wordt er ook vliegas gestort op stortplaatsen waar ander afval voorkomt? Zo ja, waar zijn deze gelegen en welke producenten van vliegas maken hiervan gebruik?
3. Wordt vanuit het buitenland, met toelating, vliegas ingevoerd? Zo ja, met welke bestemming en doeleinden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. De vliegassen worden hoofdzakelijk gestort op monostorten. Hierbij de vergunde monostorten voor vliegassen.

Ligging	Post-nr.	Fusiegemeente	Vergunninghouder
In Oude kleiputten	2650	Boom	Van Den Bulcken en Co NV
Doomzeelse straat	9050	Evergem	Ebes NV
Wiemesmeerstraat Per C. 86	3600	Genk	Meeuwissen Carla
Rodenhuizekaai	9020	Gent	Ebes NV
Donk (Ebes put 1)	2400	Mol	Ebes NV
Kanaal Bocholt-Herentals (Ebes)	2400	Mol	Ebes NV
Maetenhoek, Tuinlei put „Delvaux”	262 1	Schelle	Interescaut NV
Tuinlei	262 1	Schelle	Interescaut NV

2. Vliegassen afkomstig van verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en gelijkgestelden worden eveneens gestort als tussenafdek, vermengd met verbrandingslakken, op klasse 2 stortplaatsen.
3. Er is geen toestemming vereist om vliegas van het buitenland in te voeren.

Het is mij bekend, dat er Nederlands vliegas wordt ingevoerd, welke gebruikt wordt in de asfaltproductie, als vulstof en in de betonproductie.

Eveneens wordt er vliegass uitgeoerd naar het buitenland, b.v. Duitsland voor de betonproductie.

Vraag nr. 255
van 31 juli 1984
van de heer W. BEYSEN

Ministeriële kabinetten — Samenstelling

Ik durf veronderstellen dat, sinds de installatie van uw kabinet, de personeelssamenstelling van dit kabinet wijzigingen onderging.

Graag vernam ik:

1. Hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau, uw kabinet reeds hebben verlaten omwille van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen.
2. Hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau zijn op uw kabinet nog werkzaam maar hebben tijdens de periode januari 1982-juni 1984, een bevordering in een overheidsdienst bekomen.
3. Welke bevorderingsfuncties op niveau 1 en niveau 2 en zoals bedoeld in hogervermelde vragen, worden door leden en ex-leden van uw kabinet, ingenomen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, laat ik het geachte lid weten dat er op mijn kabinet enerzijds personeelsleden, afkomstig uit de openbare diensten en anderzijds personeelsleden afkomstig uit de privé-sector werkzaam zijn.

De ambtenaren behouden tijdens hun detachering hun statutaire rechten op bevordering in hun dienst van oorsprong en kunnen tevens in toepassing van de mobiliteitsregeling in dezelfde of een gelijkwaardige graad of in een bevorderingsbetrekking, indien zij voldoen aan de statutaire bevorderingsvoorwaarden, naar een ander ministerie of instelling van openbaar nut worden overgeplaatst.

Tevens vestig ik de aandacht van het geachte lid op het feit dat alle benoemingen en bevorderingen van personeelsleden van mijn kabinet, die onder mijn verantwoordelijkheid plaatsgrepen, gebeurden met strikte inachtnaam van de voorwaarden die voor de te begeven betrekkingen werden gesteld.

Hieronder vindt U de gegevens betreffende mijn kabinetsleden.

1. 7 kabinetsleden hebben het kabinet verlaten ten gevolge van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen.
Hiervan behoren er 3 tot niveau 1, 3 tot niveau 2 en 1 tot niveau 3.
2. 4 kabinetsleden die een graad van niveau 2 bekleeden werden bevorderd en maken thans nog deel uit van mijn kabinet.

3. De volgende bevorderingsgraden worden inenomen door leden en ex-leden van mijn kabinet:

Niveau 1

Inspecteur-generaal : 1
Hoofdingenieur-directeur : 1
E.a. ingenieur : 1

Niveau 2

Directiesecretaris : 1
Onderdienstchef : 2
Hofmeester : 1
Adjunct-inspecteur : 1
E.a. secretaris : 1

Vraag nr. 256
van 31 juli 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

Tewerkstelling van dienstplichtigen in kabinetten — Stand van zaken

Het kan U niet onbekend zijn dat Landsverdediging groeiende moeilijkheden kent bij de vaststelling van het legercontingent en dat, in plaats van te gaan snoeien in de vrijstellingen om sociale redenen, vooraf iedere beschikbare dienstplichtige op normale wijze zijn legerdienst zou moeten doen.

In dit verband vernam ik graag:

1. of er **dienstplichtigen** aan uw kabinet zijn gehecht en, zo ja, hoeveel ?
2. Tot welk studieniveau zij behoren (lager secundair, hoger secundair, hoger onderwijs) ?
3. Of hun taak niet kan waargenomen worden door een ander persoon ?

Antwoord

Aan mijn kabinet is er één dienstplichtige verbonden, die in het bezit is van een diploma van lager secundair onderwijs.

Gelet op de reeds beperkte samenstelling van de kabinetten van de leden van de Vlaamse Executieve en rekening houdend met de mij toegewezen bevoegdheden, is het niet mogelijk een ander personeelslid van mijn kabinet met zijn taak te belasten.

Vraag nr. 257
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Bouwvergunning voor LPG-installaties — Toepasselijke reglementering

De Nederlandse Raad van Advies voor de Ruimtelijke Ordening (RARO) is van oordeel dat de risico's van werken met petroleumgas (LPG) onvoldoende bekend zijn. Deze Raad houdt niet op te zeggen **dat** met LPG op te passen valt. De technieken om die risico's in te schatten zijn volgens deze bron nog **vol**op in ontwikkeling.

Nederlandse specialisten zijn van oordeel dat tussen LPG-depots, LPG-stations en omliggende bebouwing

grotere dan de bestaande afstanden moeten in acht genomen worden.

Volgens een nota van de RARO moet tussen LPG-tankstations en een bebouwing ten minste 20 meter vrije ruimte zijn om ernstige gevolgen van LPG-ongevallen te voorkomen. Verder is deze Raad van oordeel dat alle LPG-tanks onder de grond aangebracht moeten worden en bovendien minimaal 20 m³ LPG moeten bevatten om de bevoorrading te verminderen.

Kan de Minister mij meedelen welke reglementering ter zake in het Vlaamse land van toepassing is? Wordt bij de toekenning van een bouw- en exploitatievergunning met deze gevaarrisico's rekening gehouden? Wordt hieromtrent een verstrenging in het vooruitzicht gesteld?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

1. Bestaande reglementering in het Vlaamse Gewest :

1.1. Het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 betreffende opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt handelspropanaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelede houders, gewijzigd bij de besluiten van 1 oktober 1969, 21 augustus 1970, 13 september 1976 en 19 september 1980.

Deze reglementering omvat ondermeer voorwaarden inzake :

- minimumafstanden tot openingen in woonlokalen, openingen in werklokalen, openingen in werklokalen zonder open vuur, de openbare weg en elke naburige, vreemde eigendom ;
- bouw van de opslagreservoir en toebehoren, met verplichte controle door een erkend organisme ;
- maximale vulgraad van de reservoirs;
- keuring van de opslagplaats door een erkend organisme vóór de aanvang van de exploitatie ;
- bescherming tegen brand;
- regeling van de periodische controle en herkeuring van de opslagplaats.

1.2. Regime van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen.

In het vergunningsbesluit kan de bevoegde bestuursoverheid bij komende eisen stellen b.v. in verband met de afstanden tot de buurt, de voorzieningen in verband met brand en ontploffing enz. Concreet worden precieze voorwaarden opgelegd voor de exploitatie van stations tot bevoorrading van autovoertuigen met vloeibaar gemaakte pe-

troleumgassen wat betreft de inrichting van de vulplaats, de zones van open vuurverbod, de afleverzuilen, de elektrische installaties, de bescherming tegen brand, de exploitatie, het onderhoud en de periodische controle door een erkend organisme. Analoge concrete voorwaarden worden opgelegd aan de inrichtingen waar flessen worden gevuld. Ingegraven reservoirs maken eveneens het voorwerp uit van specifieke voorwaarden waarbij veel aandacht besteed wordt aan het voorkomen van hun corrosie.

1.3. Het koninklijk besluit van 12 juli 1984 tot aanvulling van titel III van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming. De bepalingen van dit besluit hebben betrekking op het laden en lossen van vloeibaar gemaakte gassen in of uit tankwagens, tankwagens en laadketels. Zij zijn enkel geheel of gedeeltelijk van toepassing op activiteiten waarbij werknemers betrokken zijn. Deze maatregelen kunnen echter veralgemeend worden in de vergunningsbesluiten voor ingedeelde inrichtingen.

Het naleven van deze voorwaarden zal het risico bij overpompen gevoelig verminderen.

Noot: De reglementering betreffende het wegvervoer valt onder de bevoegdheid van het Ministerie van verkeerswezen.

2. Toekenning van een bouw- en exploitatievergunning.

Bij het onderzoek van een vergunningsaanvraag voor de exploitatie van een LPG-verdeelstation wordt achtereenvolgens onderzocht of deze exploitatie niet strijdig is met de ruimtelijke bestemming, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en in ontkenkend geval of zij verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Het onderzoek van deze verenigbaarheid met de omgeving houdt ondermeer in dat onderzocht wordt aan de hand van de ingediende tekening of al de onder 1.1. en 1.2. vermelde minimumafstanden kunnen worden nageleefd en of geen grotere afstanden en/of bijkomende maatregelen (b.v. watersproeiinstallaties) noodzakelijk zijn gezien de beperkte afmetingen van het betrokken terrein, de aard en de intensiteit van de bebouwing in de omgeving, de aanwezigheid van instellingen die een bijzondere bescherming vereisen en het bestaan van inrichtingen of opslagplaatsen met bijzondere risico's voor brand en ontploffing. Dit laatste onderzoek heeft voor gevolg dat vele vergunningsaanvragen geweigerd worden ofschoon er voldaan is aan de minimumafstanden vermeld onder 1.1. en 1.2.

Bij het verlenen van de bouwvergunning wordt in principe enkel de verenigbaarheid met de ruimtelijke bestemming onderzocht terwijl bij het onderzoek van de exploitatievergunning de technische

verenigbaarheid met de omgeving wordt uitgediept.

3. Toekomstig beleid.

De reglementaire bepalingen en de vergunningsvoorwaarden zijn de afgelopen twintig jaar voortdurend onder alle oogpunten verduidelijkt en verstrengd. Deze beleidsvisie heeft voor gevolg gehad dat gedurende deze periode geen noemenswaardige ongevallen en incidenten, met LPG stations zijn voorgekomen. Niettemin zal het bevoegde Bestuur voor Leefmilieu onderzoeken of het beleid nog verder moet verstrengd worden rekening houdende met de recent beter omschreven impact van de risico's. Gezien de nationale bevoegdheid inzake normering zal getracht worden dit onderzoek uit te voeren in overleg met de bevoegde nationale administratie.

Vraag nr. 258

van 3 augustus 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Kruishoutem — Bescherming kwaliteit van het grondwater

Er bereiken mij heftige klachten uit Kruishoutem in verband met een 7 ha grote put die tot stand kwam bij de aanleg van de E3.

Vijf jaar lang werd er dag en nacht afval in deze put gedumpt aan een gemiddelde van 130 vrachtwagens per dag. Deze put is thans gevuld. Inmiddels hebben de buurtbewoners last met de kwaliteit van hun grondwater. Analyses hebben uitgewezen dat het grondwater onder geen beding meer mag geconsumeerd worden. Vóór 3 jaar was het grondwater nog drinkbaar, thans niet meer. Op deze plaats is er geen leidingwater, waardoor het probleem zich nog scherper stelt. Leden van een gezin hebben verschillende weken darmstoornissen gekend. Na het stoppen met drinken van dit putwater — als gevolg van de analyse — verdwenen de symptomen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wie gaf toelating om deze put op te vullen met afval ?
2. Is er destijds hiervoor een openbaar onderzoek geweest? Werden de aanpalende eigenaars van deze de commodo en incommodo in kennis gesteld? Hoeveel bezwaren zijn er binnen gekomen? Wat was het advies van het gemeentebestuur en de provincie ?
3. Welke reden werd opgegeven om afval in deze put te mogen storten ?
4. Bestond er controle op deze stortverrichtingen? Zo ja, door wie? Wat waren de resultaten van hun vaststellingen ?
5. Had de gemeente Kruishoutem financieel voordeel bij dit stort? In bevestigend geval, hoe groot was dit bedrag ?
6. Is uw kabinet op de hoogte van de drinkwaterproblemen die zich in deze buurt stellen? Welke maatregelen zullen worden getroffen om :

1. de gevaar risico's die zich via het grondwater stellen, te elimineren ?
2. om de gezinnen van drinkwater te voorzien ?
7. Voor welke afval werd er een vergunning afgegeven ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Zowel de vraagstelling als mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 214 dd. 19 juni 1984 van de heer P. Tant, collega van het geachte lid, beantwoorden reeds een groot deel van thans gestelde vraag.

Onderhavig antwoord is hierop een aanvulling.

2 en 3 : Vermits de administraties die thans onder mijn bevoegdheid vallen niet bestonden ten tijde van de afwikkeling van de ARAB-vergunningsprocedure, kan dit deel van de vraag niet door mij beantwoord worden.

4. Sinds de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) bevoegdheid verkreeg over afvalmateries in het Vlaamse Gewest werden inspectiebezoeken afgelegd op 10 februari 1982, 5 oktober 1982, 15 december 1982, 8 februari 1982, 17 maart 1983, 21 april 1983 en 19 oktober 1983.

Hierna werd nog regelmatig nagegaan of de afgewerkte stortplaats inderdaad gesloten bleef.

Ingevolge klachten betreffende de kwaliteit van het water uit een boorput in de omgeving werden monsters genomen en geanalyseerd. Dit water bleek verontreinigd.

De oorzaak staat echter nog niet vast vermits deze verontreiniging ook en wellicht afkomstig is van een nabijgelegen mestvaalt en beerput.

Vervolgens werd een put geboord op ongeveer 150 m van de stortplaats.

De analysesresultaten van het water hieruit geven weer geen eenduidig verband aan tussen de waterkwaliteit en de omgeving van de stortplaats.

Teneinde te verhinderen dat het afvloeiwatervan het stortterrein op het erf van de klager terecht zou komen, werd de storteigenaar verplicht een **afwateringsgreppel** te graven rond het stort. Op 21 april 1983 werd vastgesteld dat deze werken uitgevoerd waren.

Ook werd op 19 oktober 1983 vastgesteld dat de stortplaats volledig afgedekt werd en dat er reeds een begroeiing aanwezig was.

5. De gemeente Kruishoutem had geen financieel voordeel bij de stortexploitatie, integendeel : ter uitoefening van de controle op de naleving van de exploitatievergunning in de toenmalige wetgeving, diende de gemeente regelmatig personeel in te schakelen wat uiteraard extrakosten meebracht.
6. De aard en de omvang van de te treffen maatregelen hangt af van de resultaten van het nog lopend onderzoek.

Eerstdaags zullen op mijn kabinet alle bij het onderzoek betrokken diensten hun resultaten bespreken en overleg plegen. Als onmiddellijke oplossing voor het drinkwaterprobleem werd reeds bedongen dat 2 waterzuiveringstoestellen op kosten van de storteigenaar op de drinkwaterputten van 2 betrokkenen zullen aangesloten worden zodat ze over drinkbaar water zullen beschikken.

Vraag nr. 262
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Begrotingen 1983 en 1984 — Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit één gemeenschappelijk gegeven : economische crisis.

Elke gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculereerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgelegd zijn, is er nog een „hakkijlcomité” op hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen :

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog van over:
 - a. na de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep ?
 - b. na de begrotingsdebatten in commissie en openbare vergadering ?
2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens na de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig geschrapt en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?
3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussentkomsten na het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Aangezien het onderwerp van Uw schriftelijke vraag van 1 augustus 1984 betreffende het opmaken van de begroting in de bevoegdheid ligt van de Voorzitter en van de Gemeenschapsminister van financiën en begroting, werd uw vraag aan hen overgemaakt.

Vraag nr. 263
van 7 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Afvalverbrandingsinstallaties in ondernemingen — Aantal, exploitatievoorwaarden en toezicht

Graag bekwam ik, naar aanleiding van het steeds toenemend aantal afvalverbrandingsinstallaties in ondernemingen, antwoord op de volgende vragen.

1. Welk is het aantal thans in werking zijnde installaties in Vlaanderen ?
2. Welke algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden worden opgelegd, alvorens een vergunning wordt toegekend ?
3. Hoeveel ambtenaren oefenen momenteel toezicht uit op de naleving van de exploitatievoorwaarden ?
4. Hoeveel keren per jaar worden dergelijke installaties aan toezicht onderworpen ?
5. Hoeveel overtredingen werden in 1983 en in 1984 reeds vastgesteld? Welke sancties werden opgelegd ?

Antwoord

1. Het exacte aantal afvalverbrandingsinstallaties in ondernemingen in Vlaanderen is niet gekend.

Vooraf in de houtverwerkende nijverheid en in de distributiesector zijn er stookinstallaties geïnstalleerd voor het verbranden van hout en zijn afgeleide produkten (zaagsel, krullen) enerzijds en verpakkingsmateriaal anderzijds.

2. Algemene voorwaarden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelden, waaraan de installaties dienen te voldoen vanaf een capaciteit van 0,4 T/uur, zijn vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 april 1982.

Wat betreft het verbranden van afvalstoffen in kleinere installaties worden in de vergunningsbesluiten van de bevoegde overheden voorwaarden opgelegd.

3. Het toezicht over deze installaties wordt zowel door de AROL als de OVAM uitgevoerd.

De dienst toezicht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest bevat momenteel 8 toezichthoudende ambtenaren.

4. Buiten de behandeling van klachten, werden door de OVAM de vergunde inrichtingen gemiddeld zesmaal per jaar gecontroleerd.

5. Er werd vastgesteld dat een aantal installaties problemen hadden om aan de emissienormen te voldoen. Sancties werden nog niet opgelegd.

Vraag nr. 264

van 7 augustus 1984

van de heer F. VAN STEENKISTE

Muziekacademies in Brussel — Bijdrage voor gebruik van materialen en grondstoffen

De muziekacademies in Brussel zijn goedkoper voor Franstaligen dan voor Vlamingen.

De geachte Minister zou namelijk beslist hebben Vlaamse leerlingen van meer dan 25 jaar leergeld te doen betalen.

Van de geachte Minister wens ik te vernemen:

- of deze gegevens inderdaad juist zijn;
- en zo ja, waarom uitsluitend aan Vlaamse leerlingen leergeld wordt opgelegd terwijl het onderricht voor oudere Franstalige leerlingen kosteloos blijft?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

In het kader van de bezuinigingsmaatregelen waaraan ook het kunstonderwijs dient te worden onderworpen, heeft de Vlaamse Executieve op 20 juli 1983 een besluit getroffen, waarbij vanaf het schooljaar 1983-1984 de volwassen leerlingen boven de 25 jaar in het kunstonderwijs met beperkt leerplan een jaarlijks bedrag van 1.500 F wordt opgelegd, als deelname in de gebruiks- en verbruikskosten.

Deze bijdrage geldt voor de leerlingen van alle Vlaamse soortgelijke inrichtingen. Zij moet niet worden aanzien als leergeld, daar het hier duidelijk gaat om een deelname voor het gebruik van materialen en grondstoffen.

Het onderscheid ter zake tussen de Nederlandstalige en Franstalige instellingen is het gevolg van de culturele autonomie.

Vraag nr. 265

van 10 augustus 1984

van de heer L. VANVELTHOVEN

Kerncentrale Doel — Alarmregeling

In de pers werd melding gemaakt van het feit dat het Nederlandse Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne nog altijd geen overeenstemming heeft bereikt met de Belgische autoriteiten over een alarmregeling voor de kerncentrales bij Doel.

Graag vernam ik in dit verband:

1. welke beletselen dergelijke overeenstemming in de weg staan;
2. welke afspraken er momenteel bestaan inzake wederzijdse informatie en hulpverlening bij eventuele ongevallen in kerncentrales?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gestelde problematiek in de bevoegdheid van de nationale overheid valt.

Vraag nr. 267

van 16 augustus 1984

van de heer L. VANVELTHOVEN

Naald- en loofbomen — Maatregelen tegen zure regen

De pers (Belang van Limburg, d.d. 30 juli 1984) maakt melding van een onderzoek van het staatsbosbeheer van Roermond (Nederlands-Limburg) naar de toestand van de naald- en loofbomen in de regio.

Naar verluidt is de toestand van het bos alarmerend en veel slechter dan verwacht. Dezelfde noodkreten klinken op in de andere ons omringende landen.

Graag vernam ik:

1. of in Vlaanderen dergelijk onderzoek reeds werd ingesteld;
 - zo ja, welke de resultaten van het onderzoek zijn;
 - zo nee, of dergelijk onderzoek niet wenselijk wordt geacht.
2. of in Vlaanderen reeds sporen van zure regen te vinden zijn?

Antwoord

Door een aantal universitaire en andere onderzoeksinstellingen in Vlaanderen wordt thans reeds onderzoek verricht in verband met het verschijnsel zure neerslag. Dit onderzoek betreft zowel de oorzaken en de mechanismen, die aan de basis liggen van de verzuring van het milieu, als de mogelijke gevolgen voor de ecosystemen in de Vlaamse regio.

Ondermeer wordt een fysica-chemisch en een hydrobiologisch onderzoek verricht op oppervlaktewateren die wegens hun geringe buffercapaciteit kwetsbaar zijn voor verzuring. Een zekere verzuring van Kempijse oppervlaktewaters blijkt uit deze studies.

Verder wordt de invloed onderzocht van de zure neerslag op het bosmilieu (o.m. groeitrendanalyse) en op testgewassen (indicatorplanten). Uit deze studies kunnen nog geen definitieve conclusies getrokken worden. Het blijft evenwel wenselijk de mogelijke gevolgen van de verzuring voor de flora in Vlaanderen globaal te bekijken. Daarom werd in mijn opdracht een aanvang gemaakt met een algemeen onderzoek met inventariserend karakter, betreffende een mogelijke bodemverzuring onder invloed van de zure depositie, welke een nadelige uitwerking kan hebben op de begroeiing. In deze studie worden zowel landbouwgebieden als natuurgebieden, bossen en braakliggende gronden betrokken.

Uit de onderzoeken gevoerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie en meer in het bijzonder uit de resultaten van de analyses van de neerslag, die doorlopend uitgevoerd worden op verschillende plaatsen in Vlaanderen, blijkt inderdaad dat de regen verzuurd is.

De zuurtegraad van de neerslag is vergelijkbaar met deze van de ons omringende geïndustrialiseerde landen, zonder dat er een duidelijke trend waarneembaar is. Het verzuringsproces van de bodem is voor ongeveer 1/3 te wijten aan deze zure neerslag terwijl de rechtstreekse invloed van de luchtpolluenten (droge depositie) voor ongeveer 2/3 verantwoordelijk is. Dit verzuringsproces laat zich vooral merken in de oppervlaktewaters gelegen in de zanderige bodems b.v. de Kempische vennen.

Vraag nr. 269
van 23 augustus 1984
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Kinderen uit gezinnen met een bescheiden inkomen — St udietoelagen

Een bruggepensioneerde bekwam, zolang hij werkte steeds een studietoelage voor zijn zoon. Sedert 1983 geniet hij van een brugpensioen maar de studietoelage werd geschrapt, alhoewel zijn inkomen vermindert is.

Dit is het gevolg van een nieuwe berekeningswijze door de administratie der directe belastingen. Vroeger werd er van het gezamenlijk belastbaar inkomen een forfaitaire som afgetrokken. Het resterende bedrag was het netto-belastbaar inkomen dat als basis diende voor de berekening van de studietoelage.

De techniek van de forfaitaire aftrek wordt nu niet meer toegepast. Het gevolg van een zogezegd neutrale belastingmaatregel is dat talloze kinderen uit gezinnen met een bescheiden inkomen van een studietoelage verstoken blijven. Dit is een sociale onrechtvaardigheid, die slechts kan worden ongedaan gemaakt door het optrekken van het toegelaten maximum-inkomen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te laten weten wat hij heeft ondernomen om de kinderen uit gezinnen met een bescheiden inkomen opnieuw van een studietoelage te laten genieten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Het probleem van de toekenning van studietoelagen in het kader van recente fiscale maatregelen waarbij abattementen vervangen werden door belastingverminderingen is mij bekend.

Momenteel wordt onderzocht in welke mate de gestelde problemen kunnen worden geregeld.

Vraag nr. 285
van 6 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Dioxine — Opslorpingsprocedure

Het Duitse Bundesgesundheitsamt heeft onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van dioxine in moedermelk.

Onderzoek is tevens mogelijk in verbrandingsinstallaties van huisvuil, waar mogelijke vorming en vermindering van dioxine tot de mogelijkheden behoort.

Verder is het ook mogelijk dat dioxine voorkomt in sommige bestrijdingsmiddelen.

Graag had ik het volgende vernomen.

1. In hoeverre gebeurt er momenteel in België enig onderzoek naar de aanwezigheid van dioxine in de moedermelk ?
2. In hoeverre wordt er onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van dioxine voor het verbranden van huisvuil ?
3. In hoeverre wordt er onderzoek gedaan naar het eventueel voorkomen van geringe gehalten dioxine in bepaalde bestrijdingsmiddelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Het eerste en het derde deel van de vraag behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Op 11 augustus 1981 heeft de Minister van de Vlaamse Gemeenschap een contract afgesloten met het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol voor een studie genaamd: „Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar toxische koolwaterstoffen en derivaten geëmitteerd door huisvuilincineratoren“.

Dit onderzoek omvat dus ook de aanwezigheid van dioxines in rookgassen en vliegassen van huisvuilovens.

De resultaten van het onderzoek werden eind juli 1984 gebundeld en ze worden op dit ogenblik door mijn kabinetmedewerkers onderzocht.

Vraag nr. 286
van 6 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Drijfmest — EEG-reglementering en algemene stand van zaken

Het verbod van de Vlaamse Raad om in het buitenland geproduceerde drijfmest te lozen, te deponeren of op te slaan, op of in de bodem zou wel eens strijdig kunnen zijn met de regels van vrij verkeer van goederen in de Europese Gemeenschap.

Een definitief oordeel over deze kwestie is echter pas mogelijk wanneer de vormgeving van de uitvoeringsregels beschikbaar is, aldus Minister Braks van Landbouw en Visserij op antwoord van vragen van een Nederlander van de Tweede Kamer.

De Nederlandse Minister haalt bovendien aan dat jaarlijks ongeveer 200.000 ton drijfmest op in België gelegen cultuurgronden gebruikt wordt. De bewindsman sluit overleg met Vlaanderen niet uit mede in het kader van de ontwerp-wet bodembescherming en het ontwerp-meststoffen wet.

Graag had ik van de Minister het volgende vernomen.

1. Is de Minister op de hoogte van het standpunt van de Nederlandse Minister van Landbouw?
2. Is het inderdaad juist dat in het kader van de EEG deze regeling inzake drijfmest strijdig is met de regels van het vrij verkeer van goederen?
3. Als inderdaad blijkt dat dit zo is:
 - a. Wanneer zijn de uitvoeringsregels te verwachten?
 - b. Welk advies zal aan de EEG gevraagd worden?
 - c. Kan overwogen worden om per ton drijfmest, die ingevoerd wordt, een belasting te heffen?
4. Is het juist dat jaarlijks 200.000 ton drijfmest ingevoerd wordt? Waarop baseert men dit cijfer of met andere woorden hoe komt dit cijfer tot stand?
5. Hoeveel uitvoer van drijfmest van België naar Nederland vindt er jaarlijks plaats?
6. Welk standpunt zal de Minister innemen in verband met de invoering van drijfmest?
7. Is de Minister zich bewust van het probleem van de drijfmestoverschotten?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Nederlandse standpunt werd door de Nederlandse delegatie medegedeeld aan de Vlaamse ambtenaren op 24 mei 1984 tijdens een zitting van de werkgroep „Grondwater” van de Benelux Economische Unie. De Nederlandse beleidsverantwoordelijken opteren voor overleg, met het oog op optimale bemesting, waarbij het dumpen van drijfmest totaal uitgesloten wordt.
2. De maatregel inzake het gebruik van buitenlands drijfmest is volledig conform met de regeling die is uitgevaardigd voor het buitenlands afval. De Raad van State heeft onderzocht of deze laatste maatregel strijdig zou kunnen zijn met de EEG regel inzake het vrij verkeer van goederen. De Raad van State komt in zijn advies tot de conclusie dat dit niet het geval is.
3. De uitvoeringsmaatregelen zijn uitgevaardigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 22 maart 1984 (B S 6 juni 1984). Gelet op de EEG-reglementering is het niet mogelijk op-de invoer van drijfmest een belasting te heffen.
Bij wet of decreet kan uiteraard altijd een heffing of belasting worden ingevoerd op het gebruik van (alle) drijfmest.
4. Exacte statistieken van de douane zijn niet beschikbaar. Begin dit jaar werd de hoeveelheid ingevoerd Nederlands drijfmest geraamd op 80.000 ton per jaar. Het is mij niet bekend op wat het geciteerde cijfer van 200.000 ton steunt.

5. Ook hierover zijn geen exacte cijfers bij de douane beschikbaar. Wel is bekend dat sommige landbouwers in Oost- en West-Vlaanderen een hoeveelheid drijfmest ter beschikking stellen van Nederlandse landbouwers in Zeeland.
6. Mijn standpunt is dat overbemesting moet voorkomen worden, zeker in gebieden die gevoelig zijn voor grondwaterbevuiling (zaadgronden).

In een regio waar voldoende drijfmest wordt geproduceerd voor normale bemestingsdoeleinden, moet in ieder geval geen supplementaire aanvoer van drijfmest van buiten de regio aangevoerd worden.

7. De mestoverschotten in bepaalde gebieden vormen een reëel probleem, waarvoor thans een oplossing wordt gezocht in de richting van het oprichten van mestbanken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 98 van 27 augustus 1984 van de heer O. MEYNTJENS

Gemeente Zwijndrecht — Regelmatigheid van de bijeenroeping van de raadszitting

Op 27 juni 1984 vergaderde de gemeenteraad van de gemeente Zwijndrecht. De bijeenroeping voor de 1e maal ging uit van het college van burgemeester en schepenen. Op een bepaald ogenblik verlaat de oppositie de zitting met als gevolg dat de agenda niet verder kan worden afgehandeld omdat er niet voldoende raadsleden van de bestuursmeerderheid aanwezig waren om geldig te beraadslagen en te besluiten. De burgemeester verklaarde om deze redenen de vergadering gesloten.

Op 30 juni 1984 werd aan de burgemeester een verzoek, uitgaande van de oppositie en ondertekend door 1/3 van de raadsleden, gericht om de gemeenteraad bijeen te roepen op 9 juli 1984 met op de agenda dezelfde punten die op de zitting van 27 juni 1984 niet behandeld konden worden.

In dit verzoek was niet vermeld dat het hier om een tweede oproeping ging aangezien er verwacht werd dat de gemeentelijke diensten dit op de bijeenroeping zouden vermelden.

Op 3 juli 1984 werd aan alle raadsleden een **bijeenroeping** van de gemeenteraad bezorgd voor de zitting van 9 juli 1984 met de gevraagde dagorde. Op deze bijeenroeping was vermeld dat dit de 1e oproeping was.

Op 5 juli 1984 worden de gemeenteraadsleden opgeroepen voor een gemeenteraad op 7 juli 1984 uitgaande van het schepencollege met dezelfde agendapunten als de raad van 27 juni 1984 en met de vermelding voor de 2e maal.

Op 7 juli 1984 vergadert de gemeenteraad met hetzelfde scenario als op 27 juni 1984. Na deze zitting vergadert het college van burgemeester en schepenen afzonderlijk en beslist de gemeenteraad voor de 3e maal bijeen te roepen op 12 juli 1984 met dezelfde agendapunten die op 27 juni 1984 en op 7 juli 1984 niet konden worden afgehandeld.

Op 9 juli 1984 vergaderde de gemeenteraad op verzoek van de oppositie maar was weerom niet in aantal om geldig te besluiten vermits de **bestuursmeerderheid** niet opdaagde.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord op de hiernavolgende vragen.

1. Had het college van burgemeester en schepenen de aanvraag dd. 30 juni 1984, aangevraagd door de oppositie en ondertekend door 1/3 van de raadsleden, moeten beoordelen als een tweede oproeping en diende dit vermeld te worden of hadden zij het recht dit te beschouwen als een 1e oproeping?
2. Wat indien 1/3 van de raadsleden het verzoek richten om de gemeenteraad voor de tweede maal bijeen te roepen? Is het college van burgemeester en schepenen verplicht hieraan gevolg te geven of mogen zij, na ontvangst van de aanvraag, zelf een vergadering vóór de aangevraagde datum laten bijeenroepen.
3. Indien het college van burgemeester en schepenen het verzoek van 1/3 van de raadsleden had beschouwd als een tweede bijeenroeping, kon dan de zitting van 9 juli 1984 beschouwd worden als een derde bijeenroeping?
4. Kunnen de raadsleden, aanwezig op de zitting van 9 juli 1984 (indien de meerderheid van de zittinghebbende raadsleden niet aanwezig is) die zitting inroepen als een derde raadszitting?

Voorlopig antwoord

Het geachte lid heeft een specifiek geval op het oog dat trouwens reeds het onderwerp uitmaakte van een klacht die in quasi identieke bewoordingen was opgesteld.

Het is ongewoon in het raam van de parlementaire vragen en antwoorden op zulke vraag in te gaan laat staan ze parallel met een klacht te behandelen.

Zodra het onderzoek in verband met de klacht beëindigd is, zal ik rechtstreeks aan het geachte lid op zijn vraag antwoorden.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 193
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Zuiveringsslib — Aanwending in voor het publiek toegankelijke bossen, parken en speelweiden

Het Vlaamse land produceert jaarlijks grote hoeveelheden zuiveringsslib en deze produktie zal nog stijgen. Zuiveringsslib kan nuttig aangewend worden in het bemesten van bloemen, struikgewas en parkgebieden of dienstig zijn bij b.v. de ophoging van te laag gelegen percelen. Maar slib dat niet op de juiste wijze wordt behandeld en opgebracht kan besmettingsgevaar opleveren, vooral bij contact door mensen en dieren. Er wordt op gewezen dat primair slib een veel hogere concentratie ziektekiemen bevat dan het oorspronkelijk k afvalwater, vanwege de volumeverkleining.

Gezien de grote risico's in verband met de gevaren voor besmetting, vooral door het innemen van aarde of van verontreinigde vruchten, moet volgens een document van de EG het aanbrengen van slib worden verboden in voor het publiek toegankelijke bossen, parken en speelweiden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wordt in natuur- en parkgebieden vers zuiveringsslib aangewend?
2. In bevestigend geval, bij wie ligt de verantwoordelijkheid hiervoor en zijn deze instanties van deze gevaarrisico's op de hoogte?
3. Indien vers zuiveringsslib in parken, bossen e.a. natuur- en recreatiegebieden wordt aangebracht, gebeurt zulks mits betaling of wordt dit slib gratis geleverd?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de nodige informatie gevraagd wordt aan AROL.

Van zohaast deze gegevens mij worden overgemaakt, zal inhoudelijk kunnen geantwoord worden.

Vraag nr.' 204
van 11 september 1984
van de heer J. DE MOL

Inpak-, conditionerings- en opslagbedrijven — Vestiging in agrarisch gebied

De inplanting van para-agrarische gebieden heeft reeds meermaals aanleiding gegeven tot controversen. In de toelichting bij het KB van 28 december 1972, gewijzigd bij het KB van 13 december 1978, werden in artikel 11 een aantal van deze mogelijk vergunba-

re bedrijven aangeduid. Het is echter duidelijk dat deze bedrijven een grote tot zeer grote impact op het agrarisch gebied kunnen hebben. In de meeste gevallen zou een vestiging in agrarisch gebied en a fortiori in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden niet mogen overwogen worden, maar zouden deze bedrijven naar industriegebieden moeten overgebracht worden.

In dit verband vernam ik graag van de Minister wat volgt.

1. Meent u ook niet dat artikel 11 in deze gevallen erg restrictief moet worden benaderd?
2. Het verlenen van een vergunning aan deze bedrijven wordt volgens artikel 15, in de landschappelijk waardevolle gebieden aanzien als een feitelijke kwestie; de nadruk wordt daarbij eerder gelegd op landschapsintegratie. Meent u echter niet dat een vestiging in landschappelijk waardevolle agrarisch gebieden moet geweigerd worden? Is deze weigering niet het enige middel om de verdere versnippering en vermindering van het agrarisch areaal te voorkomen?
3. In hoeveel gevallen werd de vestiging van deze bedrijven in het agrarisch gebied en het landschappelijk waardevol agrarisch gebied toegestaan? In hoeveel gevallen werd hiervoor een landschapsplan opgemaakt?
4. Volgens artikel 11 kunnen koelplaatsen, silo's en drooginstallaties toegestaan worden wanneer het ruimtelijk geïntegreerd is met het volwaardig land- en tuinbouwbedrijf en indien het geleid wordt door dezelfde bedrijfsleider als het land- en tuinbedrijf. In welke mate worden deze restrictieve voorwaarden nageleefd? Hoe kan in deze context de bouwvergunning van een bedrijf te Appels-Dendermonde verklaard worden?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen.

Van zohaast me de gegevens bekend zijn, kan inhoudelijk op de vraag geantwoord worden.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 49 van 31 augustus 1984 van de heer 1. VAN BELLE

Kwaliteit van het woningbestand — Evolutie van de bouw, sanerings- en kooppremies sinds 1981- 1983 per provincie

Naar ik vemeem, zijn ruim tweederden van de woningen in het Vlaamse land van goede kwaliteit.

Bijna 18 procent vertoont zware gebreken en ongeveer 15 procent is ronduit van slechte kwaliteit.

Toch is de evolutie van het woningpark, ofschoon minder in Oost- en West-Vlaanderen, het jongste decennium vrij gunstig.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

1. Hoeveel aanvragen tot het bekomen van een bouw-, sanerings- en kooppremie er respectievelijk in de jaren 1981, 1982 en 1983 werden ingediend en hoeveel premies er werden goedgekeurd?
2. Tevens vernam ik graag het bedrag dat aan de verschillende premies gedurende voormelde jaren werd uitbetaald.
3. **Kan** de geachte Minister mij deze cijfers mededelen per provincie?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid mede te delen dat ik de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 50 van 31 augustus 1984 van de heer 0. VAN OOTEGHEM

Wegwerken van deficits van Waalse werken voor huisvesting ten koste van Vlaamse werven — Stand van zaken

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn dan werden in maart 1984 deficits van Waalse werken voor huisvesting aangerekend op Vlaamse werken. Zo zou een deficit voor de werken te Lobbes, Gembloux en Belgrade II, ten bedrage van 87.690,— F en 34.660,— F voor de aanpassingscoëfficiënt 1983, alsmede 23.247,— F voor BTW, in totaal 145.597,— F zijn weggewerkt ten koste van Vlaamse werken te Essen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

1. Of hij kennis heeft van die feiten?
2. Of dit met de werkelijkheid strookt?
3. **Op** basis van welke bepalingen dit mogelijk is?
4. Wie verantwoordelijk is voor deze operatie?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat ik de bevoegde administratie heb verzocht mij bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik u mijn definitief antwoord mededelen.

Vraag nr. 51
van 14 september 1984
van de heer D. VERVAET

Bouw van sociale woningen te Lennik — Opportuniteit

In 1974 kocht de sociale bouwmaatschappij „De Brabantsche” het gebied „Zwartenbroek-Kraaiveldweg” te Lennik aan om er sociale woningen op te richten.

Met zijn rijke en zeer gevarieerde flora en fauna is dit gebied één van de waardevolste van het Pajottenland. De eventuele bouw van sociale woningen op deze plaats is, behoudens de nadelige economische aspecten van de voorziene plaats van inplanting, een aanslag te meer op de gaafheid en de identiteit van het landschap.

Daarom had ik graag van de heer Minister vernomen of er een studie werd gemaakt naar de opportuniteit van de bouw van sociale woningen te Lennik, en welke de resultaten ervan zijn.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat ik de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 235
van 26 juli 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

Regeneratie afvalolie — Richtlijnen, suggesties en informatie

Het jaarverslag van OVAM 1983 spreekt onder meer over een studierapport betreffende de regeneratie van afvalolie.

Mag ik vragen of de studie ter zake is beëindigd en welk gevolg daaraan zal worden gegeven. Zal de Minister bepaalde initiatieven nemen.

Vooraf gemeentebesturen, die op eigen initiatief of op verzoek van geïnteresseerden voor het leefmilieu ter zake initiatieven willen nemen zouden met richtlijnen, suggesties of informatie in het algemeen over deze problematiek gebaat zijn.

Kan de Minister verduidelijking brengen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 246
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Nieuwpoort — Maatregelen tegen bodemverontreiniging door zink, cadmium en lood

In de herfst van vorig jaar vernamen wij dat in Nieuwpoort hoogstwaarschijnlijk probleemafval in de bodem zat.

Op mijn parlementaire vraag nr. 10 van 17.11.1983 werd geantwoord dat het ging om een stortplaats toebehorende aan een firma te Brussel.

Thans brengen de media het nieuws dat tot op grote diepte het zeer giftige cadmium teruggevonden werd. Ook zink en lood zouden op dit verlaten terrein in belangrijke mate voorkomen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 10 dd. 17.11.1983 staat vermeld dat in de destijds verleende uitbatingsvergunningen geen sprake is van stortactiviteiten, zodat hierop ook geen controle gebeurde. Maar er is toch een stortplaats teruggevonden. Waren er in de exploitatievergunning maatregelen voorzien in verband met en hoe de afvalstoffen van dit bedrijf dienden geborgen en/of geëlimineerd te worden?
2. Het cadmium zou diep doorgedrongen zijn in de bodem, sommige bronnen spreken van 3 meter, andere van 5 meter en nog andere van 10 meter. Kan de Minister mij hieromtrent meer exact voorlichten?
3. Reeds enkele malen werd de Vlaamse Executieve geconfronteerd met afval op oude stortplaatsen en de betaling van de opruimingskosten. Denkt de Minister na deze ervaringen al of niet aan het innemen van een borgsom van die bedrijven die giftige (afval)stoffen produceren en/of verwerken? Deze borgsom zou dan in zulke gevallen voor de saneringswerken kunnen gebruikt worden?
4. Er werden ook zink- en loodresten teruggevonden. In welke hoeveelheden?
5. Wat zal de Vlaamse Executieve nu doen om de bewoners te beschermen tegen dit gevaar?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 249
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Olen, Grobbendonk en Herentals — Bescherming kwaliteit grondwaterwinningen

De inmiddels berucht geworden afvalwatercollector, die reeds jaren gepland is om vloeibaar industrieel afval uit de Limburg af te voeren naar de Schelde, blijft vragen oproepen. Deze collector doorkruist drie grondwaterwinningen (Olen, Grobbendonk en Herentals) en het hoort bij het onvermijdelijke dat een hoeveelheid van dit radioactief en met zware metalen beladen afvalwater via breuken van de leiding in de drinkwatergebieden zal wegzinken. Eenmaal de collector in bedrijf, kan het grondwater in de hierboven geciteerde streken lange tijd ernstig besmet worden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoe ver staat het nu met de al of niet in gebruikneming van deze collector?
2. Het Ministerie van openbare werken wil te Wijnegem beginnen met de vergroting van de sluis. Om dit te kunnen realiseren zullen er ca. 2 km buizen van de bestaande collector moeten verlegd worden.

Hoe zullen deze bijkomende problemen door de Vlaamse Gemeenschap worden bekeken en aangepakt?

Welke invloed zullen deze werken hebben op de verdere realisatie van de ingebruikname van de collector?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 250
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvalvergunningen — Aantal zaken in beroep bij de Vlaamse Executieve

In het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt de mogelijkheid voorzien om beroep in te stellen bij de Vlaamse Executieve tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie om vergunning te verlenen of te weigeren. Volgens het jaarverslag 1983 van OVAM werden 9 1 beroepsdossiers afgehandeld.

Kan mij geantwoord worden in wiens voordeel de 91 beroepsdossiers werden afgehandeld en wat ervan de 12 dossiers is geworden, waartegen OVAM zelf beroep aantekende?

Voorlopig antwoord

In antwoord **op** zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 252
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

EMS-terrein te Schoten — Verwijdering afvalstoffen

Herhaaldelijk heb ik via parlementaire vragen de Minister ter kennis gebracht dat langsheen het Albertkanaal te Schoten enkele duizenden grote en kleine vaten met chemicaliën sinds verscheidene jaren liggen weg te roesten. Tevens meldde ik dat benevens deze vaten er nog 7 grote, 3 middelgrote en 6 kleinere tanks, gevuld met chemische stoffen op het terrein EMS liggen. Op een van deze vragen werd geantwoord dat door het PIH in december 1980 een onderzoek werd uitgevoerd en geen giftige stoffen werden gevonden.

Op 2 1.12.1980 werd de Schotense burgemeester echter ervan in kennis gesteld dat op voormeld terrein kankerverwekkende elementen werden aangetroffen. Overeenkomstig artikel 13, 3e van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen van 2.7.198 1, wordt de ambtshalve verwijdering aan de OVAM toevertrouwd ingeval er sprake is van een ingebreke blijvende onderneming.

Thans lees ik in het jaarverslag 1983 van **OVAM** dat de voorbereidende werkzaamheden zijn uitgevoerd om de verwijdering van de te Schoten (EMS) opgeslagen afvalstoffen in 1984 te laten uitvoeren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Waarom werd zo lang gewacht om beroep te doen op het decreet van 2.7.198 1, artikel 13, 3e?
2. Wanneer zal de sanering voltooid zijn?
3. Welke bestemming krijgen deze afvalstoffen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 259
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Slibproductie door waterzuiveringsstations — Aanwending in de periode 1980- 1983

Kan de Minister mij meedelen:

1. hoeveel slib de waterzuiveringsstations tijdens de jaren 1980 tot en met 1983 hebben geproduceerd (opgesplitst per jaar)?
2. Welke bestemming dit slib heeft gekregen?
3. Of de huidige bestemmingstoewijzing van slib voor de eerstvolgende jaren zal aangehouden worden en/of er nieuwe gebruiksprocédés in het vooruitzicht worden gesteld?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 260
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Zuiveringsslib van waterzuiveringsstations — Aanwending voor landbouw wdoeleinden

In het Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 18 van 3.7.1984, lees ik onder vraag nr. 19 van 25.11.1983 van collega Vanvelthoven dat het gebruik van zuiveringsslib van een aantal zuiveringsstations in België voor landbouwdoeleinden kan overwogen worden en dat het slib van een andere groep zuiveringsstations totaal onbruikbaar is voor de landbouw.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wordt door de Vlaamse waterzuiveringsbedrijven zuiveringsslib verkocht of zelfs gratis afgestaan aan belangstellenden? Zo ja, voor welke doeleinden? Wordt hiervan nota gehouden in een soort logboek?
2. Wie beslist dat zuiveringsslib, dat gestockeerd wordt op het terrein van het waterzuiveringsstation, al dan niet mag weggevoerd worden?
3. Stel dat iemand zich aanmeldt voor het weghalen van zuiveringsslib in een van de zuiveringsstations, vermeld onder nr. 3 van uw antwoord (nr. 19 dd. 25.11.1983). Kan dat of wordt het niet of onder bepaalde voorwaarden toegestaan? Bestaan hieromtrent richtlijnen bij de betrokken besturen?
4. Voor sterk vervuild slib kan alleen storten of verbranden overwogen worden. Houdt dit antwoord in dat dit slib voorlopig een andere bestemming krijgt? Wat gebeurt er concreet met dit slib? Wie beslist uiteindelijk welk slib voor landbouwdoel-

einden mag gebruikt worden en welk slib hoegenaamd voor geen enkel doel in aanmerking komt? Hoe zit het met die controles?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 261
van 3 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Recyclage van afval — Subsidiëring

Meerdere gemeenten zijn actief inzake het recycleren van afval. Papier, glas, olie, batterijtjes... behoren tot de meest gerecupereerde afvalstoffen.

Belangrijk ter zake zijn de initiatieven van o.m. de gemeentebesturen.

Graag vernam ik:

1. per gemeente, welke afvalstoffen thans worden gerecupereerd;
2. per gemeente, of, en zo ja welke, subsidiëeringsvorm er bestaat ofwel of de gemeente zelf recupeert;
3. of de overheid bepaalde subsidiëeringsvormen overweegt of andere hulpmiddelen als stimulans?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 266
van 10 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Rioolwaterzuiveringsinstallaties te Kontich — Schadeïis vanwege aannemer

Op 1 mei 1979 werd aan de aannemer opdracht gegeven de werken aan te vatten voor de aanleg van de rioolwaterzuiveringsinstallaties „Bautersembeek” en „Edegemsebeek” te Kontich.

Volgens de planning moesten de gegevens noodzakelijk voor de uitvoering van het slibverwerkingsgebouw van bovenvermelde rioolzuiveringsinstallaties, ten laatste op 17 oktober 1979 in het bezit zijn van de aannemer van loten II „Bautersembeek” en „Edegemsebeek”.

Deze gegevens werden enerzijds op 18 september 1980, met 332 kalenderdagen vertraging, en anderzijds op 28 juni 1980, met 286 kalenderdagen vertraging, overgemaakt.

Aangezien deze vertraging voor gevolg had dat de werken over een langere periode dienden uitgevoerd te worden met als gevolg een verzwaring van de algemene administratieve kosten, van de algemene bouwplaatskosten, van de materieelkosten, van de loonkosten, van de kosten voor borgstelling, winstderving en commerciële schade, werd door de betrokken NV Bouw- en Wegeniswerken een eis tot schadevergoeding ingediend.

Ter zake vernam ik graag:

1. welke overheidsinstantie verantwoordelijk kan worden gesteld voor het uitblijven van de beslissing van de hogere overheid, namelijk de bestelling van het lot „slibverwerking”, oorzaak van genoemde vertraging;
2. welke overheidsinstantie verantwoordelijk kan worden gesteld voor het opstellen van een planning, die mogelijk kon leiden tot een aanzienlijke schadeëis ;

3. op welk bedrag de schadeëis wordt bepaald;
4. welke maatregelen worden genomen om dergelijke voorbeelden van slecht beheer in de toekomst te voorkomen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.